

KORPISOTURI

2013

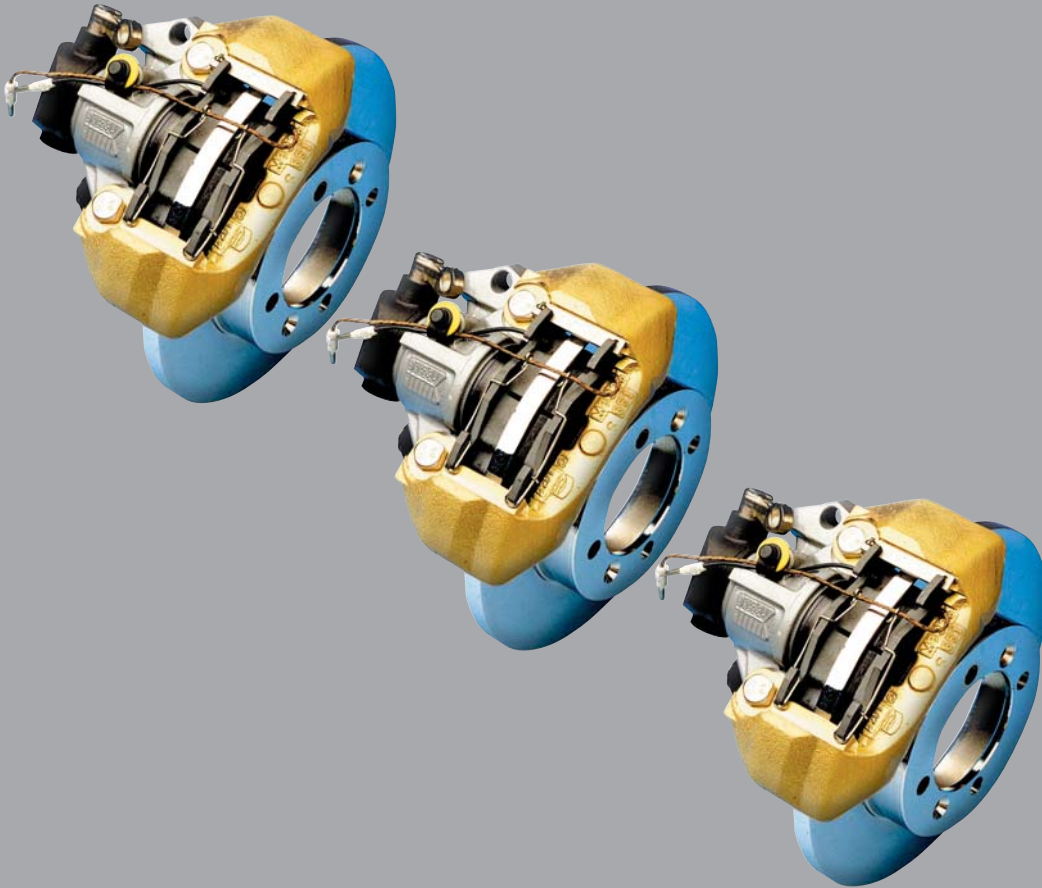

KOLLAA KESTI

älkää antako tulen sammua

BROMAN Group

AUTOVARAOSAT JA -TARVIKKEET
VENE | KALASTUS | VAPAA-AIKA
TYÖKALUT | KOTI | SÄHKÖTARVIKKEET

Broman Group Oy on vuonna 1965 perustettu yritys, jonka toiminta on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikemyyntiin sekä kodin ja vapaanajan tuotteisiin. Toimimme AD Varaosa-Maailma ja Motonet -liikeketjuina laajalla alueella Suomessa.

 **Varaosa
Maailma** **motonet**

BROMAN GROUP OY
Postiosoite: PL 169, 80101 Joensuu
Käyntiosoite: Tulliportinkatu 55, 80130 Joensuu
Puh: 044 700 7800 Fax: (013) 254 4199
www.bromangroup.fi
www.varaosamaailma.fi
www.motonet.fi

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi. Tämä lehti jää viimeiseksi prikaatin ja prikaatin killan lehdeksi Pohjois-Karjalan prikaatin lakkautuessa vuoden 2013 lopussa.

Kannen kuva:
Toimitus

Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätoimittaja:
everstiluutnantti
Martti Koivula
Puh 0299 432 105
Fax 0299 432 109

Toimitus:
Marko Jalkanen
Jukka Tiihonen

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh 0299 432 190

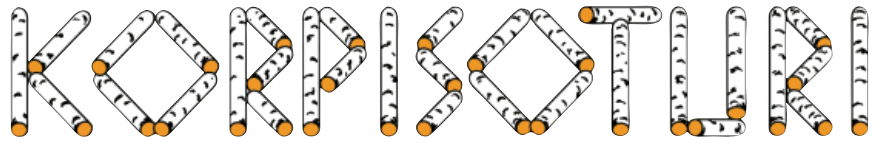
Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: pohjois-karjalanprikaati@mil.fi

Ulkoasu/taito/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Kopijyvä Kuopio

Painos 8000 kpl

ISSN 2323-4903

Pohjois-Karjalan prikaatin ja Pohjois-Karjalan prikaatin Kilta ry:n lehti

2013

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Puolustusvoimain komentajan terveiset	6
Kotikunnan terveiset	7
Prikaatin komentajien terveiset	9
Vieraskynä	17
Aluetoimiston terveiset	18
Pakina	20
Prikaatissa tapahtuu	22
Korven kätköissä	48
Varuskunnalliset toimijat	52
Urheilu ja liikunta	55
Kiltapalsta	60
JR 9 Perinneosasto	66

LOPPUSUORA AUKEAA

Hyvä Korpisoturi-lehtemme lukija,

Viime syksynä toimituskunta päätti, että tänä vuonna teemme vain yhden ja samalla viimeisen Korpisoturi-lehden. Korpisoturi-lehden juuret juontavat vuoteen 1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinaliupseerikurssi numero 39 op-pilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Välillä lehti on ilmestynyt Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi. 53 vuoden kunniakas taival on tullut päätökseen. Korpisoturi-nimi jää kuitenkin elämään, sillä Karjalan Poikien Killan julkaisemassa ”Karjalan Pojat” -reserviläislehdessä tullaan Korpisoturi-palstalla kertomaan jatkossakin maanpuolustusasioista.

Lehti jaetaan kotikuntamme Kontiolahden talouksiin ja kesäkuussa prikaatista kotiutuneille varusmiehille. Haluamme näin kiittää kaikkia kuntalaisia ja maakuntaa saamastamme tuesta. Samalla haluamme antaa jo reserviin siirtyneille nuorille asevelvollisille muiston palveluksesta Pohjois-Karjalan prikaatissa sen viimeisenä toimintavuonna. Yhteinen taival oli poikkeuksellinen, sillä sitä leimasivat uuden taistelutavan kokeilut, normaali vaativa palvelus sekä juhlatilaisuudet, jotka olivat lähes aina otsikolla ”viimeistä kertaa Pohjois-Karjalan prikaatissa”. Nuoret asevelvolliset, miehet

ja naiset, olivat päättäneet palvella kunnialla loppuun saakka. Hyvin selvitettiin kaikesta. Kiitos teille!

Prikaatin lakkauttamisen toimenpiteet ovat edenneet suunnitellulla tavalla ja aikataulussa. Suuri kiitos tästä kuuluu prikaatin esikunnalle ja Karjalan jääkäripataljoonan esikunnalle. Laaditut suunnitelmat ovat olleet toteuttamiskelpoisia. Aikataulut on laadittu realistisesti ja ennakoivasti siten, että ennen lumien tuloa lähes kaikki on tehty. Esikunnan ja materiaalikeskuksen henkilöstö on omaaloitteisesti tarttunut töihin ja laittanut paikkoja luovutuskuntoon. Kunnia-asiana on ollut hoitaa lakkauttamisen moninaiset työt viimeisen päälle.

Henkilöstösuunnittelu kokonaisuutena on sujunut hyvin verrattuna lähtökohtatilanteeseen, jossa uhkana oli 130 hengen irtisanominen. Suunnittelukierrosten jälkeen ja erilaisten tukimuotojen käyttämisen kautta tilanne on se, että prikaatin 203 henkilöstä irtisanottiin kesäkuussa kolme henkilöä. Heidänkään osalta ei ole heitetty kirvestä kaivoon, vaan tukitoimet jatkuvat edelleen. Koko varuskunnan osalta tilanne ei ole näin hyvä, sillä toimintaamme tukevat organisaatiot lopettavat toimintansa ja he ovat joutuneet irtisanomaan kymmeniä henkilöitä.

Näistä lähtökohdista huolimatta on annettava reilu tunnustus kaikille varuskunnan työntekijöille. Elämä on jatkunut normaalisti ja mittavasti on saatu aikaan. Varusmiehet ja vapaaehtoista asepalvelustaan suorittavat naiset on koulutettu yhtä hyvin kuin aikaisemminkin. Varus-tot on tyhjennetty ja materiaali on siirretty muihin joukko-osastoihin. Kasarmit on luovutettu pois ja lukittu. Käytössä on kaksi rakennusta, joista toiseen on keskitetty loput palvelustaan suorittavat varusmiehet kouluttajineen ja toiseen terveysasema ja sotilaskoti.

Lähiharjoitusalueemme Jaamankangas on siivottu ja sieltä on purettu pois vanhat linnoitteet. Kaatopaikat on puh-

distettu ja ampumaratojen taustavallit käsitellään vielä syksyllä. Tukitoiminnot ja huoltojärjestelmä on pidetty toiminnassa. Kaiken tämän rinnalla henkilöstön asioita on pyritty järjestämään niin hyvin kuin on pystytty. Miehet ja naiset ovat hoitaneet tehtäviään pää pystyssä. Välillä on varmaan purtu hammastakin, mutta siitä huolimatta on jatkettu. Hyvällä yhteishengellä ja hurtilla huumorilla on selvitty eteenpäin.

Lehden toimittaminen ja kokoaminen on aina mielenkiintoinen ponnistus. Korpisoturi-lehti ja sen edeltäjät ovat toimineet aliupseerikurssien kurssijulkaisuna sekä varuskunnan että Pohjois-Karjalan prikaatin killan ja Jalkaväkirykmentti 9:n tiedotuskanavana. Kiitän kaikkia kirjoittajia, mainostajia, kummikuntia, tukijoita ja ahkeria puuhamiehiä. Ilman teidän tukeanne lehti olisi jäänyt ilmestymättä. Erytisen sydämelliset kiitokset haluan välittää entisille päätoimittajille ja toimituskunnan jäsenille. Te tiedätte mitä vaatii, että kirjoitusten jälkeen lehti pitää vielä taittaa, painaa ja jakaa lukijakunnalle. Viimeisen sinetin tälle lehdelle ovat antaneet tiedotussihteeri Marko Jalakanen ja arkistosihteeri Jukka Tiihonen. Toimituskunnassa ovat pitkän päivätyön tehneet myös kapteeni Taneli Mäkinen, talouspäällikkö Jari Nousiainen ja toimitussihteeri Terhi Pelkonen. Parhaat kiitokset Teille!

Reilun kolmen vuoden mittainen rupeama esikuntapäällikkönä Pohjois-Karjalan prikaatissa on kohta ohi. Olen viihtynyt tehtävässä ja maakunnassa erinomaisesti. Ja mikä parasta, olen tutustunut erilaisiin henkilöihin ja saanut täällä uusia ystäviä. Kiitän kaikkia omasta ja vaimoni Sarin puolesta. Toivotan kaikille mitä parhainta menestystä ja toivon, että vaikeatkin asiat ajan mittaan ratkeavat parhain päin kunkin toiveen mukaisesti.

Everstiluunantti Martti Koivula
Päätoimittaja

YMPYRÄ SULKEUTUU

Pohjois-Karjalan prikaatin ja Kontiorannan varuskunnan viimeinen toimintavuosi alkaa kääntyä loppuileen. Keväällä ja kesällä 1940 syntynsä saanut varuskunta sulkee puominsa ja ovensa sekä laskee 73 vuoden jälkeen viimeisen keran lipun 31.12.2013.

Kun 1.10.2009 otin vastaan prikaatin komentajan tehtävät eversti Ville Hyväriseltä, en silloin osannut edes aavistaa, että en niitä koskaan luovuttaisi edelleen. Maailma kuitenkin muuttuu ja puolustusvoimien osalta muutos oli ja on ollut niin voimakas, että vuosina 2013 ja 2014 puolustusvoimauudistuksen myötä muun muassa lakkautetaan yhteensä 18 joukkoa, esikuntaa tai laitosta sekä seitsemän sotilassoittokuntaa. Lisäksi yhdistetään kahdeksan joukkoa ja tehdään mittavasti muita järjestelyjä.

Uudistus koskee tavalla tai toisella lähes kaikkia puolustusvoimissa palvelevia. Haluan kuitenkin muistuttaa, että perustarpeet uudistuksen takana eivät ole nykyiset budjettisäästöt vaan se, että 350 tuhannen sotilaan puolustusvoimat ovat nyky-yhteiskuntamme resurssieihin nähden liian suuret. Niiden suorituskykykin on osittain näennäistä, koska osa joukoista on vajaasti varustettuja. Uusi, pienempi kokoonpano vastaa paremmin yhteiskunnan todellisia mahdollisuuksia ylläpitää joukkojen suorituskyky tulevaisuudessa. Ennen kaikkea puolustusvoimien koko, toiminta ja rahoitus saadaan uudistuksella parempaan tasapainoon.

Tätä uutta puolustusvoimakokonaisuutta rakennetaan koko ajan. Se pitää sisällään muun muassa prosessien ke-

hittämistä, palvelujen tuotannon uudelleenjärjestelyjä sekä puolustusvoimien päätehtävään, Suomen sotilaalliseen puolustamiseen, liittyviä uudistuksia. Parhailtaan kehityksen kohteena ovat muun muassa joukkojen johtaminen eri tasoilla, johtamisen reaaliaikaisuus ja nopeus sekä tilannetietoisuus, maa-, meri- ja ilmavoimien yhteisoperaatio-kyky, taktiikka, tulen käytön ulottuvuuden varmistaminen sekä taistelutilan ns. neljänteen ulottuvuuteen eli informaatio- ja kyberavaruuteen liittyvät toiminnot. Merkittävänä osana on myös maavoimien alueellisten joukkojen taistelutavan uudistus. Paljon muutakin siis tehdään kuin muutetaan henkilöstökokoonpanoja ja lakkautetaan joukkoja. Näillä toimenpiteillä saadaan elinkelpoinen ja suorituskykyinen uusi lähtöasetelma uskottavan puolustuskyvyn ylläpitämiseksi.

Tulevien vuosien uskottava puolustuskyky ei uudistuksista huolimatta ole sekään ilmaista. Tulevaisuuden puolustusbudjettien taso on puolustusvoimien kannalta elintärkeä kysymys. Sitä ei haluttu tai kyetty viime vuodenvaihteessa valmistuneessa turvallisuusselonteossa määrittelemään. Toivoa sopii, että poliitikot ymmärtävät oman vastuunsa uskottavan puolustuskyvyn tulevaisuudesta.

Prikaatimme osalta tämä viimeinen vuosi on ollut hyvin kaksijakoinen. Alkuvuosi oli Karjalan jääkäripataljoonan osalta täysipainoinen asevelvollisten koulutuskausi, kun taas erityisesti henkilöstö-, materiaali- ja kiinteistöalalla lakkauttamiseen liittyvät valmistelut ja toimenpiteet ovat olleet pääosassa. Kesästä alkaen toiminta varuskunnassa on painottunut sitten lähes täysin lakkauttamistoimenpiteisiin. Kuitenkin niin, että meillä vielä palvelukseen jääneet runsas sata asevelvollista koulutetaan asiallisesti loppuun saakka, viimeiset kotiuttamispäivät ovat 18.9. ja 19.12. Kesän ja alkusyksyn aikana myös pääosa Karjalan jääkäripataljoonan henkilöstöstä ja osa muistakin on jo siirtynyt tai siirtyä uusiin tehtäviin eri puolille Suomea. Varuskuntaan jää

vielä Joensuun alueelle sijoittuva sekä muu loppuihin viimeistelytöihin tarvittava henkilöstö.

Elämä kuitenkin jatkuu ja maanpuolustustyölle sekä puolustusvoimien toiminnalle maakunnassa löytyy edelleenkin tekijänsä. Pohjois-Karjalan aluetoimisto jatkaa alueellisena hallinnollisena ja poikkeusolojen toimintaa suunniteltavana viranomaisena ja johtoportaana Joensuussa. Sen rooli tulee olemaan hyvin nykyisen kaltainen sillä poikkeuksella, että merkitys ja painoarvo varmasti kasvavat. Toinen puolustusvoimien organisaatio Joensuussa tulee olemaan Puolustusvoimien palvelukeskus, joka uutena elementtinä aloittaa toimintansa vuoden 2014 syksystä alkaen ja työllistää noin 120 henkilöä. Myös Itä-Suomen huoltorykmentin Ylämyllyn varastosasto jatkaa toimintaansa. Puolustusvoimien näkyvyys ja jokapäiväinen toiminta maakunnassa siis muuttuu muotoaan, mutta maanpuolustustyö ja -tapahtumat tulevat jatkumaan lähes entiseen tapaan. Niissä tarvittava mittavampi tuki vaan tulee vähän kauempaa.

Haluan lopuksi lämpimästi kiittää maakuntaa, maanpuolustusjärjestöjä ja maanpuolustustyön sekä prikaatin tukijoita siitä arvokkaasta työstä, jota olette vuosikymmeniä tehneet joukkomme ja maanpuolustuksen hyväksi. Uskon lujasti sen jatkuvuuteen. Erityinen kiitos Pohjois-Karjalan prikaatin killalle ja Kontiolahden sotilaskotiyhdistykselle rohkeudesta jatkaa toimintaa muutoksista huolimatta. Omasta ja vaimoni Marin puolesta esitän suuret kiitokset mahtavista ja muistorikkaista vuosista Pohjois-Karjalassa sekä erityisesti kaikesta tuesta komentajavuosien aikana.

Toivotan Pohjois-Karjalan maanpuolustusväelle kaikkea hyvää tulevaisuudessa: Kollaa kesti – älkää edelleenkaan antako tulen sammua!

Eversti Jari Kytölä
Prikaatin komentaja

Hyvät Korpisoturi-lehden lukijat,

Jo kolmen vuoden ajan puolustusvoimauudistus on hallinnut puolustusvoimista käytävää keskustelua Suomessa. Koska monet edelleenkin näkevät uudistuksessa etupäässä vain leikkauksia ja lakkautuksia, on tarpeen muistuttaa, että uudistuksen päämääränä on kuitenkin turvata puolustusvoimien tulevaisuus. Tämä tehdään tasapainottamalla rakenteet, rahoitus ja toiminta keskenään. Ilman uudistusta puolustusvoimat ajautuisi tulevaisuudessa rahoitukselliseen umpikujaan, jossa liian suuren rauhan ajan organisaation ylläpito olisi vähitellen syönyt niin suuren osan sodan ajan joukkojen materiaaliin tarvittavasta rahoituksesta, että joukkojen suorituskyky olisi vähitellen näivettynyt.

On ymmärrettävää, että Pohjois-Karjalassa puolustusvoimauudistuksen vaikutuksiin on suhtauduttu kriittisesti. Pohjois-Karjalan prikaati on kouluttanut laadukkaasti asevelvollisia, tehnyt jalkaväen tutkimus- ja kehittämistyötä ja ollut kokonaisuomaanpuolustuksen tärkeä tekijä ympäröivässä yhteiskunnassa. Puolustusvoimauudistuksen päätöksenteossa on tarkasteltu kattavasti Suomen

puolustuskykyyn vaikuttavia tekijöitä. Päätökset ovat myös perustuneet kokonaan laajuiseen harkintaan. Päätökset eivät siis ole epäluottamuslause lakkautettaville organisaatioille eikä niitä ympäröiville yhteisöille.

Puolustusvoimat ei suinkaan ole jättämässä Pohjois-Karjalan maakuntaa. Puolustusvoimat on tulevaisuudessaakin ylpeästi läsnä Pohjois-Karjalassa, vaikka jotkut läsnäolon muodot muuttuvat. Kutsunnat ja järjestetään täällä tulevaisuudessakin, ja asevelvollisten palvelut turvataan samoin kuin puolustusvoimien yhteydenpito ympäröivään yhteiskuntaan Pohjois-Karjalan aluetuomiston työllä. Sotaharjoituksia pidetään täällä edelleen, ja vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus jatkuu, vaikkakin viime mainittu hankalammilla järjestelyillä kuin aikaisemmin. Puolustusvoimien palvelukeskuksen tänne sijoitettavat uudet toiminnot ovat osa puolustusvoimauudistukseen sisältyvää toimintatapojen kehitystyötä.

Nyt tekeillä oleva uudistus on suurimpia puolustusvoimien historiassa. Sen vaikutukset tuntuvat monien perheiden ja puolustusvoimien henkilöstön arjessa.

Olen kuitenkin varma, että pitkällä aikavälillä kustannustehokkaasti ja tasapainoisena kokonaisuutena toimivat, elinvoimaiset puolustusvoimat kykenee parhaiten takaamaan maan sotilaallisen puolustusvalmiuden, toimimaan lähellä muuta yhteiskuntaa sekä kansalaisia, vaikkakin harvemmalla verkostolla, sekä olemaan hyvä työnantaja henkilöstölleen tulevaisuudessakin.

Aikaisemman kokemuksen perusteella Itäisen Maanpuolustusalueen komentajana voin sanoa, että Pohjois-Karjalan maakunta kuuluu väestön maanpuolustushengen vahvuuden puolesta maassamme kärkijoukkoon. On ollut hyvä havaita, että tuo henki kestää myös ympäristön muutokset, ja että maanpuolustusväki täällä ei ole jämähtänyt paikalleen, vaan toimintaa on alettu aktiivisesti sovittaa muuttuneeseen tilanteeseen.

Kiitän Pohjois-Karjalan prikaatia, Pohjois-Karjalan prikaatin kilttaa ja Jalkaväkirykmentti 9:n perinneosastoa vankasta maanpuolustustyöstä, jonka yhtenä osoituksena on ollut Korpisoturi-lehden laadukas toimittaminen.

Kenraali Ari Puheloinen

KONTIOLAHDEN KUNNAN TERVEHDYS

Julkinen sektori elää Suomessa suurinta myllerrystä vuosikymmeniin. Heikko talouskasvu lisää työttömyyttä ja samaan aikaan työikäisten suhteellinen määrä vähenee. Verotulot pienenevät ja valtio on pakotettu kuntien valtionosuusleikkauksiin. Samalla kun tulot vähenevät, lisääntyy palvelujen kysyntä sosiaali- ja terveydenhuollossa.

Kuntatasolla selvitetään kunta- sekä sosiaali- ja terveydenhuollon rakenteita. Kuntien ja organisaatioiden kokoa kasvatetaan ja sen toivotaan lisäävän tehokkuutta ja elinvoimaa.

Valtio vähentää tehtäviään ja siirtää niitä kunnille. Hyvinvointivaltion takaamia etuuksia puretaan – toivon mukaan hallitusti. Kaikesta ylimääräisestä pyritään eroon ja toimintaa tehostetaan.

Myös Puolustusvoimat ovat kokeneet uudistuksensa. Varusmiespalveluksen suorittavien lukumäärän vähentyessä ja kustannustason noustessa on mm. lakkautettu kokonaisia varuskuntia.

Kuten valitettavasti tiedämme, Pohjois-Karjalan prikaatin toiminta lakkaa Kontiorannassa tämän vuoden lopussa. Samalla poistuu 270 työntekijää ja vuosittain koulutettavat yli 1300 varusmiestä kaikkine kerrannaisvaikutuksineen.

Osa prikaatin siviilihenkilöstön tilanteesta helpottaa se, että Puolustusvoimien Palvelukeskuksen sijaintipaikaksi valikoitui Joensuu. Palvelukeskus tuo tullessaan reilut sata työpaikkaa.

Lisäksi Joensuuhun jää Pohjois-Karjalan aluetoimisto, joka prikaatin lakkauttamiseen liittyen siirtyy Kontiorannasta Joensuuhun.

Pohjois-Karjalan prikaatin henkilöstö on onneksi sijoittunut hyvin uusiin työpaikoihin. Tämä ei ole tapahtunut itsestään, vaan se on vaatinut paljon työtä ja hyvää tahtoa. Prikaatin komentaja Jari Ky-

tölle ja hänen esikunnalleen täytyykin antaa erityinen tunnustus tästä tärkeästä panoksesta.

Vaikka henkilötasolla varuskunnan lakkauttaminen on hoidettu mallikkaasti, on se Kontiolahteen kunnan näkökulmasta hyvin epämieluisa tapahtuma. Työpaikkamäärä kunnan alueella on vähentynyt. Joensuu on saanut lisää työpaikkoja, vaikkakaan ei yhtä paljon kuin Kontiolahti on menettänyt.

Kontiorannan varuskunta-alue on houkutteleva ja luonnonkaunis paikka Höytiäisen rannalla. Varuskunta-alueen kehittäminen kiinnostaa kuntaa ja Kontiolahteen kunta onkin käynyt neuvotteluja alueen omistavan Senaatti-kiinteistöjen kanssa.

Kontioranta voi tarjota tulevaisuudessa upeita asumismahdollisuuksia tai kannattavaa majoitus- ja matkailu- sekä yritystoimintaa. Alue muodostaa ainutlaatuisen kokonaisuuden vieressä olevien golfkentän ja ampumahiihtostadionin kanssa.

Vaikka varuskunnan lakkauttaminen on siis hyvin ikävä takaisku paikallisille toimijoille ja kunnalle, voi alue tarjota kontiolahtelaisille ja pohjoiskarjalaisille jatkossa uudenlaisia elämyksiä. Tulevaisuutta suunnitellaan parhaillaan.

Jere Penttilä
Kunnanjohtaja

Kontiorannan varuskunta-alue ilmasta kuvattuna vuonna 2001.

Myös Teidän tukenanne

*Karjalaisen Kulttuurin
Edistämissektori*

puh. (013) 122 155

Prikaatin komentajien terveiset

Päätettyäni nelivuotisen sotilasasiamieskauteni Oslossa kesällä 1988 minulle suotiin mieluisa mahdollisuus toimia Karjalan jääkäripataljoonan komentajana ja muuttaa perheineni kontiorantaan. Toimintaolosuhteiden muutos oli melkoinen, kun suurlähetystömme diplomaattitilaisuudet vaihtuivat kohdaltani Pohjois-Karjalan havumetsien sävyttämään koulutus- ja harjoitustoimintaan. Ympäristön muutos oli valtaisa myös muille perheenjäsenilleni, joilla jälleen oli edessä uusien ystävyysuhteiden ja kontaktien luominen heille täysin uudessa maakunnassa omine erityispiirteineen. Siitäkin he suoriutuivat mielestäni kunniaakkaasti, josta on yhä osoituksena monet säilyneet läheiset ihmissuhteet. Omaa sopeutumistani karjalan jääkärien toimintaan uskon helpottaneen taannoiset kaksi toimintajaksoani Hämeen jääkäripataljoonassa sekä kouluttajana että kompanian päällikkönä. Varsin vaativaksi, mutta samalla antoisaksi kokemastani työjaksosta haluan tuoda esiin muutamia seikkoja. Jo komentajakauteni alkuaikana tuotiin esiin suunnitelma ja aikanaan päätös Pohjois-Karjalan patteriston toiminnan lopettamisesta itsenäisenä joukko-osastona. On selvää, että tilanne oli etenkin Ylämyllyn henkilökunnalle äärimmäisen vaikea johtaessaan useiden työpaikkojen lopettamiseen tai työskentelypaikkakunnan vaihtumiseen. Vaikka osa perustetusta Pohjois-Karjalan prikaatista sijoituiikin edelleen

Ylämyllylle, oli uusi kahden paikkakunnan toimintaolosuhde osittain hyvin hankala. uuden yhtymän toiminta vaati koko henkilökunnalta runsaasti ennakkoluulottomuutta, päätösrohkeutta sekä ennen kaikkea mittavaa lisätyöpanosta. Haluankin vielä kerran kiittää jokaista muutostöihin osallistunutta asiallisesta toiminnasta monitahoisessa prikaatin luomisvaiheessa. Erityiskiitoksen haluan antaa prikaatin ensimmäiselle esikuntapäällikölle, evl Hannu Koskiselle muutosorganisaatioineen, joiden huolellisen suunnittelutyön ansiosta tuloksekas toiminta käynnistyi ripeästi.

Karjalan jääkäripataljoonan koulutustulokset ja sotilasurheilusaavutukset ovat aina olleet erittäin korkeatasoisia. Voittihan KARJP:n partio muun muassa vuonna 1990 Puolustusvoimien hiihtomestaruuskilpailujen ”kuninkuuslajin” - partiohiihdon. Tämä muutostyön ollessa kiireimmillään. Ja jatkoa seurasi. Prikaatin heitinmiehet olivat voitokkaita jo saman kesän valtakunnallisilla kranaatinheitinleireillä.

Osuutensa tähän toi varmasti kiistatoman ammattitaidon ohella se perinteinen Pohjois-Karjalan maanpuolustustahto, jota motivoituneet henkilökunta ja varusmiehet ovat olleet vuorollaan toteuttamassa. Tämä jos mikä on osoi-

tus tuloksekkaasta toiminnasta hyvässä yhteistyöhengessä. Komentajakaudeltani jäivät myös pysyvästi mieleen jo edesmenneen jalkaväenkenraali Adolf Ehmroothin useat käynnit joukosamme.

Näissä yhteyksissä hän toi jatkuvasti esiin luottamuksensa kansalaistemme ja erityisesti nuorisomme maanpuolustustahtoon. Hänen ajatuksiinsa on edelleen helppo yhtyä. Vaikka kontiorannan koulutustoiminta kohdakkoin päättyy, on meillä kaikilla suomalaisilla oikeus odottaa ja uskoa valtionjohtomme huolehtivan maanpuolustuksemme yhä vaativammista tarpeista. Se ei suinkaan ole nykyisessä taloustilanteessa helppoa ja ongelmattonta. Se on kuitenkin tämän päivän kuohuvassa maailmassa välttämätöntä.

Ilkka Hollo
Komentajana 1988-1990

Prikaatin komentajien terveiset

Sain suunnattomaksi yllätykseksi tietää lokakuun alkupäivinä 1990 tulevasta määräyksestäni Pohjois-Karjalan prikaatin komentajaksi ja ylennyksestä everstiksi päivämäärällä 1.1.1991. Olin tiedon saadessani keskustelemassa Muonion Rajakomppanian päällikön kanssa hänen työhuoneessaan. Toimin tuolloin Sotakorkeakoulun Maasotalinjan johtajana ja olin valmistelemassa linjan tulevaa Lapin harjoitusta. Täytyy tunnustaa, että seuraavana yönä Jerismajalla ei uni tahtonut silmään tulla. Suurempaa onnenpotkuahan ei upseeri voi toivoa kuin päästä palvelemaan komentajatehtävään kotiseudulle.

Tiesin, että prikaatin toiminta oli käynnistynyt heinäkuun alussa. Eversti Ilkka Hollo ja majuri Hannu Koskinen olivat tehneet alaisineen suuren työn prikaatin perustamisvalmisteluissa alkuvuodesta 1990. Pohjois-Karjalan patteriston lakkauttamisen jälkeen osan sen henkilöstöstä jäädessä Ylämyllylle muodostetun Liperin pataljoonan riveihin ei sekään ollut helpoimpia tehtäviä. Entisten punalaattaisten integrointi toisen toimintakulttuurin omaavaan joukkoon kesti odotevasti monta vuotta.

Mielessäni kenraali Ilkka Ilmolan kannustavat sanat käydessäni ilmoittautumassa hänelle Pääesikunnassa aloitin komentajakauteni. Niin mitkähkö sanat? ”Pohjois-Karjalan Prikaati on niin hyvä joukko-osasto, että yksi huono komen-

taja välissä ei sen tasoa ja henkeä juurikaan pääse heikentämään.”

Suuren arvon annoin sille henkiselle tuelle, jota koko ympäröivä yhteiskunta osoitti prikaatille kokonaisuudessaan sen taistellessa olemassaolostaan. Osallistuin 22.-24.1.1991 Vekaranjärvellä luolassa komentajistotasoiseen sodan ajan operatiiviseen suunnitteluun, kun joukkoon iski salaman tavoin Ruotuväki-lehden artikkeli, jossa kaavailtiin monen varuskunnan uudelleenjärjestelyjä tai peräti lakkauttamista. Ylämylly oli päässyt lehden sivuille yhtenä lakkautettavista. Heti alkoi ankara puhelinsoittorumba, jossa isojenkin herrojen kuulin annattelevan totista tekstiä. Tilannetta rauhoitettiin toteamalla, että kaavailut olivat lehden toimittajan yksityisajattelmia, eivätkä edustaneet Puolustusvoimien virallista kantaa. Tämä prikaatin silpominen tai lohkominen, joidenkin osien lakkauttaminen tai jopa koko prikaatin lopettaminen heijastuivat koko komentajakauteni (3½ vuotta) prikaatin elämään jollakin tavoin ainakin taustalla pesivänä mörköinä.

Oli hyvin ilahduttavaa kokea se myötätunto ja tuki, jota ympäröivä yhteiskunta laajalla rintamalla ja yksissä tuumin osoitti. Kaikki tahot, joilla vähänkin katsottiin olevan vaikutusta tehtävään päätökseen, valjastettiin puolustamaan prikaatia. Itse käytin kaikki mahdolliset tilaisuudet tuodakseni henkiinjäämistais-telua julkisuuteen. Käytin, myönnän sen nyt, välillä liiankin voimakkaita ilmaisuja ja räikeää kielenkäyttöä tyrmätäkseni Pääesikunnan kaavailut. Kun kuitenkin tiesin, että vasta Puolustusministeriön päätös on lopullinen, jatkoin valitsemalani linjalla. Ehkä räikein esimerkki tyylistäni oli Kiteellä pidetyn valatilaisuuden jälkeisessä maanpuolustusjuhlassa lausumani: ”Hyvät kiteeläiset. Tiedättekö, mikä on teitä lähin joukko-osasto, jos Pohjois-Karjalan prikaati lakkautetaan? Se on venäläinen 111. Moottoroitu Jalakaväkiprikaati, joka on 50 kilometrin päässä tuossa suunnassa.” Tämäkin meni ylimpien esimiesten tietoon.

Pitkään komentajakauteen mahtui myös hyviä, kohottavia ja tunnelmallisia hetkiä. Prikaatin lipun, jonka lopulliseen ulkonäköön pääsin hivenen vaikuttamaan, juhlallinen naulaus tapahtui Joensuun Kaupunginteatterissa 15.10.1991. Annoin suuren arvon sille, että entinen Karjalan jääkäripataljoonan komentaja kenraaliluutnantti Jorma Järventaus oli korkeasta iästään huolimatta päässyt naulaamaan ensimmäisen naulan. Lippu vihittiin ja luovutettiin juhlallisesti Tasavallan Presidentin linnassa 5.11.1991.

Otin tavakseni kätellä prikaatiin tulleet alokkaat heti ensimmäisellä tai toisella viikolla. Alokas ilmoitti nimensä, kotipaikkansa ja ammattinsa. Muutama sana siinä vaihdettiin ja toivotin alokkaan tervetulleeksi prikaatiin. Olin asettanut tavoitteekseni seurata koulutusta prikaatissa kahtena aamu- tai iltapäivänä viikossa. Tämä ei toteutunut ollenkaan. Vain harvoin pääsin jokapäiväistä koulutusta seuraamaan. Sen sijaan olin mukana kaikilla ampumaleireillä, kaikissa taistelu- ja sotaharjoituksissa sekä tärkeimmissä Puolustusvoimien kilpailuissa, joissa prikaatin edustusjoukkue oli mukana.

Loppujen lopuksi komentaja-aikani olisi voinut olla raskaampikin, mutta erinomaiset lähimmät alaiset kevensivät taakkaa huomattavasti. Tärkeimpinä mainitsen esikuntapäällikkö everstilutnantti Hannu Koskisen, Karjalan jääkäripataljoonan komentajat majuri Asko Kohvakan ja everstilutnantti Seppo Pesosen, Liperin pataljoonan komentajat everstilutnantti Matti Huttusen, everstilutnantti Jukka Pölläsen ja everstilutnantti Lauri Jokisen sekä KarSK:n päällikön musiikkikapteeni Raimo Maarasen. Komentotoimiston päällikkö kapteeni Juha Karhu oli korkean tason ihminen työssään. Heille kaikille esitän mitä parhaimmat kiitokset avustaan ja myötäelämisestään.

Pekka Ripatti
Komentajana 1991-1994

Prikaatin komentajien terveiset

Sain toimia Pohjois-Karjalan prikaatin komentajana kesästä 1994 alkaen lähes neljä vuotta.

Virkaan tullessani päätös prikaatin koulustoiminnan keskittämisestä Kontiorantaan oli jo tehty. Sen toteuttamiseksi kasarmi 2 peruskorjattiin ja muitakin tilajärjestelyjä tehtiin riittävän majoituskapasiteetin luomiseksi. Samassa yhteydessä mahdollistui sekä Kontiorannan että Ylämyllyn varuskuntien perinne-esineistön siirtäminen tarkoituksenmukaisiin tiloihin ja rantasaunan kunnostaminen.

Varusmieskoulutus Ylämyllyllä ”Paloaukean varuskunnassa” päättyi 29.11.1997 Aliupseerikoulun siirtyessä Kontiorantaan. Seuraavana vuonna prikaatiin kohdistui uusia supistamisvelvoitteita. Kesällä 1994 lakkautetun Pioneerikomppanian lisäksi oli lopetettava toinen pataljoonan johtoporras (Joensuun Pataljoonan esikunta) ja yksi perusyksikkö. Väistämättä mieleen nousi kysymys: Saavutetaanko nyt kestävä pohja, sellainen panos/tuotos -suhde ja kustannustehokkuus, mikä mahdollistaa prikaatin säilymisen pitkälle eteenpäin?

Prikaatin keskeisin tehtävä, varusmieskoulutus, sujui saapumiserästä toiseen hyvin ja kesti vertailun muiden joukko-osastojen suhteen. Kiitos siitä kuului tietysti kaikille kouluttajille ja aivan erityisesti Aliupseerikoululle, joka tuotti tasaisen varmasti hyviä varusmiesjohtajia.

Taistelukoulutuksessa oli jonkin aikaa merkittävänä ongelmana panssarivauvujen puuttuminen. Nehän olivat oleellinen osa taistelukentän kuvaa. Erityisesti panssarintorjuntamiesten mutta kaikkien muidenkin sotilaiden oli ne tunnettava pystyäkseen niiltä suojautumaan ja niitä tuhoamaan. Puute saatiin auttavasti poistetuksi ”lainaamalla pysyvästi” vaunu Kainuun Prikaatista. Osaava tankkimiehistö löytyi omasta henkilöstöstä.

Prikaatin henkilöstörakenteen koostuminen ”jäkäreistä” ja ”tykkimiehistä” näkyi selvästi vielä komentaja-aikanani. Höytiäisen eri puolilla eri varuskunnissa ja eri aselajeissa oli kehittynyt ja syvälle juurtunut erilaisia ”varmasti ainoita oikeita” tapoja ja toimintamalleja, joiden yhdenmukaistaminen ja henkilöstön yhteensulautuminen vaativat luonnollisesti oman aikansa.

Pieni mutta näkyvin ja kuuluvin osa prikaatia oli Karjalan Sotilassoittokunta. Se oli välttynyt lakkautukselta ja osoitti jatkuvasti korkeatasoisella toiminnallaan olemassaolonsa oikeutuksen. Sen soitajien laatutasosta kertoivat monet voitot sotilassoittajien valtakunnallisissa mestaruuskilpailuissa.

Mieleenjääviä säännöllisesti toistuvia tapahtumia olivat valatilaisuudet eri kumikunnissa sekä prikaatin vuosipäivän tilaisuudet. Tietysti oli lukuisia muitakin tapahtumia ja vierailuja varuskunnassa, mm. talvella 1995 ulkovaltojen sotilas-asiamiehet tutustuivat prikaatiin.

Muistan komentaja-aikaani Pohjois-Karjalan prikaatissa kokonaisuudessaan tyytyväisin mielin. Oli monitahoisia asioita hoidettavana, oli paljon uutta opittavaa, tuli paljon uusia kokemuksia. Yhteistointasuhteet eri tahoille toimivat hyvin. Ympäröivän yhteiskunnan maanpuolustusmyönteisyys ja tuki prikaatille oli voimakas. Lämmin kiitos prikaatilaisille ja kaikille ystäville, joihin sain tutustua.

Lauri Ruonansuu
Komentajana 1994-1998

Prikaatin komentajien terveiset

Komentajuuteni alkoi ennätyskorkeiden hankien keskellä huhtikuun alussa 1998 ja päättyi ennätysmatalien hankien aikana tasan kaksi vuotta myöhemmin. Komentajuuteni alkuvaihetta väritti henkilökunnan suuri epävarmuus tulevaisuudestaan, koska prikaatin lakkauttamisesta oli puhuttu vuosikausia ja "koska Pääesikunta lähetti komentajaksi lakkauttamisia valmistelleen PE-järjestely-osaston entisen työntekijän". Mitkään vakuutteluni eivät hälvittäneet epäilyjä, joten jouduin turvautumaan "viimeiseen keinoon".

Kutsuin prikaatin vuosijuhlaan juhlapuhujaksi itseänikin pahempimaineiseman lakkauttajan eli Ilkka Puukan Puolustusministeriöstä. Hänen vakuuttava viesti prikaatin säilymistä puolesta sai mielet rauhoittumaan ja henkilöstö keskittyi täystehollisesti prikaatin tehtävien täyttämiseen. Tehtävissä painotettiin profiloitumista sissien ja korpisoturiin kouluttamisjoukoksi ja sen henkilöstö tekikin hyvin.

Eräänä tehtänäni koin selvittää, miten varusmiehet ovat muuttuneet 70-luvun varusmiehistä, joihin minulla oli vertailukohta. Halusin haastatella kaikki palveluksen keskeyttämään esitettävät "seksuaalisesta ahdistuneisuudesta kärsineet" ja siviilipalvelukseen ilmoittautajat. Koulutustoimiston päällikkö huomasi kuinka paljon se vei aikaa ja totesi pa-

rikin kertaa, ettei tuo kuulu komentajalle, eikä kukaan ole sitä ennen tehnyt. Toesin hänelle, että niin kauan kuin Suomessa on yleinen asevelvollisuus tämä asia kuuluu erityisesti komentajalle. Ongelmatapauksia oli aikani lähes 200, joiden perusteella sain selkeän kuvan rekrytointialueeni nuorten ongelmista. Työ myös palkitsi; kymmenestä siviilipalvelukseen ilmoittautuneesta kolme veti ilmoittautumisensa pois. Yksi heistä palkittiin myöhemmin toimialakurssinsa parhaana ja toinen ylennettiin yksikössään korpraaliksi. Uskon, että he vielä tänäkin päivänä kannustavat vaikutuspiirissään olevia nuoria varusmiespalvelukseen.

Mieleenpainuva prosessi oli saada omaan prikaatiin Pääesikunnan vastuksesta huolimatta naispuolisia varusmiehiä. Pohjois-Karjalan prikaati taisi jäädä viimeiseksi joukko-osastoksi, johon otetaan myös naisia palvelukseen. Useiden kouluttajien lausuntojen mukaan naisten saapuminen piristi koulutusta huomattavasti.

Aktiivisena urheilumiehenä tuuin luonnollisesti innokkaasti prikaatin sotilasurheilutoimintaa. Tosin urheilusta vastaavat hämmentyivät kun ensitöikseni alensin kilpailubudjettia ja vedin punakynällä yli muun muassa Lapin hiihtoleirit. Tein sen aikaisempien kokemusteni perusteella.

Tuloksena oli prikaatin ensimmäinen arvostettu Puolustusvoimien yleismestaruus, niin sanottu Kekkonen maljan voitto. Halusin osoittaa, ettei menestyminen ole riippuvainen rahasta, mikä totuus on unohtunut tämän päivän Suomen urheilusta - huonoin seurauksin.

Erittäin tyytyväinen olen prikaatin papin Heikki Holkerin kanssa luotuun kummi-seurakuntajärjestelmään. Samanlaisen suomalaista asevelvollisuutta tukevan järjestelmän haluaisin nähdä joka puolella Suomea.

Koko sotilasurani mukanani muuttanut perheeni, kuten itsekin koimme Pohjois-Karjalan erittäin kauniina paikkana asua ja pohjoiskarjalaiset poikkeuksellisen vieraanvaraisina kanssaihmisinä. Ikuisiin muistoihimme jäi 50-vuotispäiväni kuulusten pakkas-MM-ampumahiihtojen avajaispäivänä.

Antti Lankinen
Komentajana 1998-2000

Prikaatin komentajien terveiset

Otin vastaan komentajatehtävät eversti Antti Lankiselältä 1.4.2000. Paluuni Kontiorantaan oli mieluinen, sillä olin toiminut aiemmin KarJP:n komentajana 1.8.1990 -30.11.1993 ja nauttinut tehtävästäni. Tunsin olevani tervetullut ja tuttu toimintaympäristö helpotti komentajakauteni aloittamista.

Varusmiesjoukkojen koulutustaso mitattiin heti kesäkuun alussa valtakunnallisessa Puolustusvoimien "Vaara 2000" -pääsotaharjoituksessa Nurmeksen ja Sotkamon välisellä alueella. Toimin itse tämän harjoituksen operaatiopäällikkönä. Saatoin huomata, että prikaatin varusmiehet selviytyivät kunniakkaasti tehtävistään ja joukot saavuttivat selvästi niille asetetut koulutukselliset tavoitteet. Olin tullut laatujoukon komentajaksi - mitä tosin en ollut missään vaiheessa epäillytkään.

Vuosi 2000 oli prikaatin historiassa kaiken kaikkiaan merkittävä juhluvuosi. Heinäkuun ensimmäisenä päivänä pidimme prikaatin perustamisen 10-vuotisjuhlavastaanoton Sotilaskodin nurmella. Perinteistä joukko-osastomme vuosipäivää vietimme 20.11. tavallista juhlavammin, sillä olihan prikaatin vaalimasta Narvan taistelusta kulunut tasan 300, varuskunnan perustamisesta 60 ja prikaatin perustamisesta 10 vuotta. Itäisen maanpuolustusalueen komentajan kenraaliluutnantti Vesa Kämärin suorit-

tama paraatikatselmus ja ohimarssi, päiväjuhla Yliopiston Carelia-salissa sekä juhlapäivän päättäneet illallistanssiaiset kuuluivat päivän ohjelmaan. Pääjuhlassa juhlapuhujana oli prikaatin ensimmäinen komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Hollo. Tilaisuudessa julkaistiin myös kaksi arvokasta historiakirjaa: Viipurin Rykmentti, Karjalan puolustaja 1626-1940 ja Pohjois-Karjalan prikaati, Korpisoturien kouluttaja 1990-2000.

Prikaatista tuli Höytiäisen Humahtaja vuosimallia 2001. Satamassa järjestetyssä juhlassa Kontioniemen kyläyhdistys kiitti prikaatia hyvästä yhteistyöstä ja avoimuuden lisääntymisestä. Kun prikaatia ei voitu valinnan kunniaksi heittää Höytiäiseen, niin minun oli uhrauduttava. Mitäpä komentaja ei tekisi joukkonsa edestä.

Vuoden 2001 joulukuussa järjestimme Itäisen maanpuolustusalueen "Karhu 01" -pääsotaharjoituksen Nurmese-Rautavaara-Juuka alueella. Olosuhteet olivat yllättävän talviset ja kotiutuvat joukot saivatkin harjoitella erämaataisteluja varsin arktisissa oloissa. Harjoituksesta lähti talvisia kuvia myös kansainväliseen levitykseen BBC:n kuvausryhmän välittämänä.

Koko komentajakauteni ajan uutta johtajakoulutusohjelmaa, syväjohtamista, jalkautettiin määrätietoisesti käytännön kenttätöyöhön ja tulokset näkyivät myönteisesti kotiutettavien lähtöpalautteissa.

Ajan muoti-ilmiö, ulkoistaminen, päätettiin vuosituhannen alussa irti myös puolustusvoimissa. Asuinalue siirtyi Kruunuasunnoille ja sen myötä henkilöunta muutti kiihtyvällä tahdilla omistusasuntoihin eripuolille Kontiolahtea ja Joensuuta. Harjoitusalueet siirtyivät Metsähallituksen omistukseen 1.1.2002 ja kasarmialueen kiinteistökonta Senaatin hallintaan 1.1.2003 alkaen. Perinteinen varuskuntaelämä oli tullut tiensä päähän.

Sotinpuron harjoitusalueetta ryhdyttiin kehittämään laaditun kokonaissuunnitel-

man pohjalta tavoitteena rakenteet, jotka mahdollistivat vahvennetun komppanian puolustusammuntojen toteuttamisen linnoitetuista asemista.

Puolustusvoimien jatkuvat rakennemuutokset eivät kuitenkaan vähentäneet prikaatin koulutuksellisia velvoitteita. Päinvastoin: Savon prikaatin lakkauttamiseen liittyen prikaatin saapumiserävahvuus tuli kasvamaan 150:llä, nousten noin 700 alokkaaseen 1.1.2003 alkaen.

13.4.2002 minulla oli kunnia olla Ruokolahdella saattamassa talvisodan kuuluisinta taistelijaa, Kollaankin sankaria, tarkka-ampujaa ja kunniajäkäkariämme Simo Häyhää haudan lepoon. Muistotilaisuudessa pidin puheen, jossa korostin tämän rauhallisen maanviljelijän epäitsekkästä luonnetta ja maanpuolustusasennetta. Häyhä oli sanonut syntymäpäivähaastattelussaan: "Tein sen mitä käskettiin, niin hyvin kuin osasin. Ei Suomea olisi, elleivät kaikki olisi tehneet samal viisii." Tällaisten miesten ansiosta Kollaa kesti.

Kokemukseni pohjalta voin todeta, että sotilaallisen puolustuksemme tärkeimmän perustan, maanpuolustustahdon, rakentajana ja ylläpitäjänä prikaati ja sen edeltäjät ovat aina olleet joukko-osastojen kärjessä. Kummikuntajärjestelmä, valat eri puolilla Pohjois-Karjalaa ja Pohjois-Savoa, kotiväkipäivät sekä yhteistyö lukuisten järjestöjen kanssa olivat tästä näkyviä ja konkreettisia esimerkkejä. Yleinen asevelvollisuusjärjestelmämme näytti todellisen vahvuutensa.

Komentajatehtävät ovat kuitenkin vain määräaikaisia. Niinpä luovutin tehtävät seuraajalleni eversti Keijo Simolalle ja siirryin Reserviupseerikoulun johtajaksi 1.11.2002.

Asko Kohvakka
Komentajana 2000-2002

Prikaatin komentajien terveiset

Omalla kohdallani siirtyminen Pohjois-Karjalan prikaatin komentajan tehtävään toteutui melkoisella vauhdilla, kuten upseerien siirroissa yleensäkin tapahtuu. Puolustusvoimien apulaishenkilöstöpäällikkö soitti minulle 17. syyskuuta vuonna 2002 ja kysyi halukkuuttani prikaatin komentajan tehtävään. Vastasin tietenkin myöntävästi näin mieluisan tehtävän ollessa kyseessä, vaikka varoitusaika olikin lyhyt. Kahden päivän kuluttua tuli minulle jo tehtäväänmääräyskin kirjallisena. Komentajan tehtävät olivat edessä jo kuuden viikon kuluttua. Olisihan minun pitänyt tietää uuden tehtävän olevan tulossa piakkoin, sillä olimme muuttaneet perheemme kanssa uuteen asuntoon vasta vajaa vuosi aikaisemmin. Jostakin kumman syystä upseerille on yleensä siirto tiedossa heti uuden asunnon hankkimisen jälkeen.

Siirto uuteen tehtävään ei kuitenkaan vaikuttanut tällä kertaa perheeni asumiin, sillä päätin ryhtyä ”matkalaukkuupseeriksi” 430 km:n ja viiden tunnin automatkoille. ”Työmatkani” tein tosin vain viikonloppuisin. Tämä asia oli kuitenkin sen verran merkittävä, että matkat ja niihin käytetyt tunnit ovat jääneet itse työn ohella lähtemättömästi mieleen. Erityisen selvästi muistissa ovat jouluaatot, jolloin kiersin varuskunnan yhdessä sotilaskotisarten kanssa. Kävimme kaikissa miehitetyissä toimipisteissä kuten varuskuntasairaala - siellä nautimme

joulukahvit yhdessä henkilökunnan ja potilaiden kanssa - päävartio ja vartiopaikat, autotalli, paikallaolovuorossa ollut perusyksikkö ja lopuksi ruokala, jossa kokoonnuttiin jouluaterialle. Päivän ja sen ohjelman aikana tunnelma muuntui hyvin jouluisaksi ja rauhalliseksi. Rauhallinen oli myös sen jälkeinen yksinäinen kotimatka autolla. Viiden tunnin ajomatkan loppupuolella ei enää näkynyt montakaan vastaan tulijaa – muutamaa kiireistä joulupukkia lukuunottamatta.

Tapahtumia taaksepäin muistellessa tulee mieleen monia työtehtäviin liittyneitä hetkiä: kymmenien erilaisten ihmisten tapaamiset niin työyhteisössä kuin ympäröineessä yhteiskunnassa, toiminnan ja erityisesti koulutustapahtumien seuranta omassa joukossa sekä tutustumiset Pohjois-Karjalaan ja sen ihmisiin. Kaiken tämän seurauksena minulle tuli vahva ja todellinen tuntemus vankasta isänmaallisuudesta, maanpuolustushengestä ja erityisesti yhteiskunnan voimakkaasta tuesta. Tiedän edeltäjäni ja seuraajieni tunteneen samalla tavalla. Uskonkin heidän kertovan tästä puolesta enemmänkin, joten kerron yhdestä, hie-man toisenlaisesta ja erityisestä tapahtumasta komentajaurallani.

Minulla on sotilasurani aikana ollut onni olla kahdenkin sotilassoittokunnan esimiehenä: ensin Rakuunasoittokunnan Lappeenrannassa ja sitten Karjalan sotilassoittokunnan Kontiorannassa. Minä ja nyt jo edesmennyt vaimoni saimme yhdessä mahdollisuuden osallistua Savon soittokunnan soittajilla vahvennetun Karjalan sotilassoittokunnan matkalle Ranskaan Saumurin sotilasmusiikkifestivaaleille kesäkuun lopulla vuonna 2003. Matkaseurueeseen kuuluivat myös puolustusvoimien silloinen ylikapellimestari, musiikkieverstilutnantti Harri Saksa sekä Väinö ja Riitta Broman. Kiitän myös heitä onnistuneesta matkasta. Pääsimme todistamaan paikan päällä suomalaisen sotilassoittokunnan hienoja ja erittäin ammattitaitoisia soitto- ja kuviomarssiesityksiä. Se sotilaallisen täsmällinen liike ja iskevä marssimusiikki, jota soittokuntamme esitti, oli Tattoon

ehdottomasti parasta antia siitä huolimatta, että tilaisuuksissa esiintyi puolisen tusinaa muuta sotilassoittokuntaa Euroopasta, muun muassa Sveitsistä, Valkovenäjältä ja isäntämaasta. Soittokunnallamme oli noiden kuuden päivän aikana esiintymisiä myös monissa muissa yleisötilaisuuksissa ja muun muassa kouluissa. Matka oli soittokunnalle kaikkea muuta kuin lomamatka ottaen vielä huomioon helteisen sään. Olen vieläkin ylpeä siitä, miten hienosti kapellimestari Juha Tiensuu ja soittajat selviytyivät rankasta urakastaan.

Pohjois-Karjalan prikaatin lakkauttaminen on ikävä tosiasia, jolle ei enää voi mitään. Olen varma siitä, että maanpuolustusväki ei ole jäänyt Pohjois-Karjalassa surkuttelemaan tilannetta, vaan pohdintaan ja toimenpiteisiin on ryhdytty yksissä tuumin ja tarmokkaasti. Muunlainen menettely ei kuulu sielläpäin tapoihin. Uskon, että menettelytavat löytyvät ja puolustusvoimien tuki säilyy tulevaisuudessakin jollakin tasolla ja tavalla. Uskon myös, että silloisten alaisteni hyvää ammattitaitoa ja tietämystä tarvitaan edelleen joko puolustusvoimissa tai muualla yhteiskunnassa, ja jokaiselle on löytynyt uusi paikka ja tehtävä. Pohjois-karjalaista maanpuolustushenkeä ei yhden joukko-osaston lakkautus pysty horjuttamaan.

Korπισotureiden hengessä!

Keijo Simola
Komentajana 2002-2004

Prikaatin komentajien terveiset

Helmikuun 27. päivä 2004 sain olla ensimmäistä kertaa läsnä jalkaväkiprikaatin komentajan vaihtotilaisuudessa. Keskelämme kohosi Talvisodan torjuntavoiton symboli Kollaan Vasama, korvissamme kaikui Sibeliuksen Jääkärimarssi Karjalan Soittokunnan tulkitsemana. Tunsin ylpeyttä joukkoa vastaanottaessani.

Jo vaihtotilaisuutta ennen olin osallistunut valatilaisuuteen Kiteellä, jossa totesin tyydytyksellä sen vahvan asenteen maanpuolustustyöhön, joka heijastui

kaikista prikaatilaista aina varusmiehistä palkattuun henkilöstöön sekä tuki- ja sidosryhmien edustajiin.

Tuo tunne vahvistui tutustuttuani tarkemmin prikaatin henkilöstöön ja maakunnan aktiivisuuteen maanpuolustusasioissa. Esikuntapäällikköni, everstilutnantti Matti Karjalainen perehdytti minut alkuun energisellä, mutta huolellisella tyyliillään. Koin, että koko esikunnalla alayksikköineen oli tekemisen meininki, ja jonka työhön voin luottaa.

Veteraanityössä koin tärkeäksi etenkin mukanaolon JR 9:n toiminnassa. Se huipentui Kalpadivisioonan asevelijuhlaan 11.6.2005 Kontiorannassa. Tuolloin reservin luutnantti Urpo Kupiainen ilmoitti joukon Itäisen Maanpuolustusalueen komentajalle, nykyiselle Puolustusvoimain komentajalle, kenraali Ari Puheloiselle. Pohjois-Karjalan killan retkillä, muun muassa edeltäjäni, eversti Pekka Ripatin luotsaamana, tutustuttiin tarkemmin talvi- ja jatkosodan taistelumaastoihin. Simo Häyhän tuliasema Kollaanjoella tuli muistoksi otettua. Karjalan Poikien killan perusidea, jossa kaikki maanpuolus-

tusjärjestöt otettiin siipien suojaan, olisi hyvä esimerkki myös muille maakunnille. Killan jotoksista olisi paljonkin kerrottavaa...

Maakunnan väestöön pyrin pitämään yhteyttä sanomalehti Karjalaisessa julkaistujen kolumnien kautta. Aiheet vaihtelivat varusmieskoulutuksesta reserviläistoimintaan, maanpuolustustyöstä reserviläistoimintaan.

Uusiin tehtäviin siirtyessäni osa minusta ja vaimostani Soilista jäi Pohjois-Karjalaan. Siksi haluamme pitää edelleen kiinteää yhteyttä ystäviimme maakunnassa - puolustusvoimauudistuksen ratkaisusta huolimatta, ja etenkin siitä syystä.

Kollaa kesti - emme anna tulen sammuttaa!

Harri Ohra-Aho
Komentajana 2004-2006

Pekingistä Potsdamin kautta Pohjois-Karjalaan

Marraskuun lopun räntäsateinen Joensuuun tori ei lupailut hyvää seuraavaksi kolmeksi vuodeksi. Olin juuri käynyt katsastamassa asuntoja Kirkkokadulla ja etsin parhaillaan ruokapaikkaa syödäkseen pientä iltapalaa, mutta pizza- ja kebab-paikat olivat vallanneet torin reunukset. Missä olivat pohjoiskarjalaiset perinneruokapaikat ja ennen kaikkea missä olivat kaikki ihmiset? Täälläkö työskentelisin seuraavat vuodet, huh huh!

Mutta kuinka väärässä olinkaan, Pohjois-Karjala ja sen ihanat ihmiset sekä upea luonto ottaisivat minut hellään huomaansa, kuten edeltäjäni Harri Ohra-aho olikin lupailut.

Lähes ensimmäisinä päivinä Miika Huovinen päätti, että uusi komentaja pitää tutustuttaa Pohjois-Karjalan prikaatiin ja etenkin sen lähiharjoitusmaastoihin. Varustuksesi minulle määrättiin lämmintä päälle sekä virkeä mieli. Ulkona oli pakkasta vajaan kolmekymmentä astetta ja tiedossa oli hiihtohinaus telakuormautolla kuljettajanaan Taneli Mäkinen. Päivä oli hieno ja antoi heti hyvän kuvan prikaatin henkilöstöstä ja todella hyvistä harjoitusmaastoista. Tästä alkoi upea aika prikaatin komentajana Pohjois-Karjalassa.

Pohjois-Karjalan prikaati on mantereellisen Euroopan Unionin itäisin joukko-

osasto (Kyproksen saarella on EU:n itäisin). Tämän tosiasian totesin useille koti- ja ulkomaalaisille vieraille. Tutustuin pohjoiskarjalaiseen alueeseen ja maise-miin niin työn kuin vapaa-ajan puitteissa. Paikat Möhkö, Ilomantsi, Lieksa ja Rääkkylä muiden muassa tulivat tutuiksi muutenkin kuin kartanniminä. Kesäisin teimme, minä harrikallani ja rehtori Arto Juntunen japsipyörällään, maastontiedusteluretkiä eri puolille kesäistä Pohjois-Karjalaa. Hienoja maisemia ja upeita muistoja jäi mieleeni loppuelämäksi.

Pertti Kettunen, armoitettu urheilumies, oli myös erinomainen valmentaja prikaatin urheilu-upseerina. Hänen ammattitaidollaan ja ihmistuntemuksellaan prikaati saavutti ensimmäisen Oltermanni-hiihdon voiton lyöden kaikki muut Itä-Suomen joukko-osastot selvästi. Pertin Oltermanni-valtakausi jatkui vielä kolmena vuonna peräkkäin. Hän oli myös kokenut ja erinomainen kouluttaja ja tästä syystä hänet nimitettiin prikaatin ensimmäisenä opistoupseerina perusyksikön varapäälliköksi.

Pohjois-Karjalassa on oma teräsmieskisansa, siihen kuuluu osallistua ainakin kerran kolmessa vuodessa seuraaviin tapahtumiin: Pogostan hiihto (52km perinteisellä), Oltermanni-hiihto ja Karelia-soutu. Komentajana edellä mainitut kuuluvat ns. luontaisetiihin. Olivat myös hyvä syy fyysisen kunnon ylläpitämiseen.

Prikaati elää omaa elämäänsä, johon kuuluu harjoitukset, paraatit, henkilöstöhallinto ja monet muut pienoisyhteiskunnan toimet. Opin prikaatin papeilta, Juha Eklundilta ja Isä Vesalta, elämän viisauksia, joista tärkein on lyhytvalinta-numero: 5015. Tuo numero on auttanut minua useasti myöhemminkin.

Karjalan jääkäripataljoona on prikaatin kouluttava porras. Pataljoonan komentajina olivat kenttämiehet: Timo Mäki-Rautila ja Jussi Tudeer. Heidän ja kouluttajiensa kanssa pyrimme kehittämään koulutusta, taktiikkaa ja varustusta. Hyvällä menestyksellä, ainakin kun tarkas-

telee saavutettuja tuloksia eri leireiltä ja etenkin sotilaspoliisikoulutuksen osalta. Varusmiesaines oli varsin hyvää, tullen pääsääntöisesti itäisestä Suomesta. Pohjois-Karjalan rajavartioston, Onttolan miesten, kanssa harjoittelimme lähes viikoittain. Vartioston komentaja, Tero Kaakinen, tutustutti hiihtämällä, veneellä ja moottorikelkalla vartioston toimintaan pitkin itäistä rajaamme, koskematon erämaata.

Sosiaalinen elämä Pohjois-Karjalassa oli yllättävänkin vilkasta. Erityisesti mieleeni on jäänyt kauppaneuvospariskunta Riitta ja Väinö Broman, jotka ovat joensuulaisia vaikuttajia myös valtakunnallisella tasolla. Huolimatta asemastaan he ovat todella humaaneja ihmisiä ja hyväntekijöitä. Oli ilo olla tekemisissä heidän kanssaan.

Prikaatissa elämäni helpottivat tarmokas esikuntapäällikkö Tuomo Juvonen, jonka harkitsevainen ja humaani asenne elämään yleensäkin jäi mieleeni sekä tietenkin sihteerini Raija Riissanen, jonka alue- ja etenkin ihmistuntemus oli vertaansa vailla. Olisi tietenkin monia muitakin henkilöitä ja tapahtumia, joita voisi mainita, mutta kolmen vuoden mahdollinen muutamalle riville on mahdotonta.

Luovuttaessani tehtävät prikaatin uudelle komentajalle Jari Kytölälle, oli mieleni tyyni ja levollinen, mutta todella haikea. Olin saanut etuoikeuden elää ja työskennellä hienojen ihmisten kanssa, niin työssä kuin sosiaalisen elämän kautta. Uudessa tehtävässäni Jalkaväen tarkastajana selvisi minulle mitä tarkoittaa Puolustusvoimauudistus: seuraajani Pohjois-Karjalan prikaatin komentajana, hyvä ystäväni Jari Kytölä, olisi prikaatin viimeinen komentaja.

Lohtuna säilyy mielessäni lause: ”Kerran Karjalan Jääkäri, aina Karjalan Jääkäri.”

Viljo Hyvärinen
Komentajana 2007-2009

PUOLUSTUSVOIMIEN PALVELUKESKUS - OSA UUSIUTUVIA PUOLUSTUSVOIMIA

Palveluiden keskittäminen on trendi

Puolustusministerin kesällä 2012 tekemän päätöksen mukaisesti perustetaan 1.1.2015 Puolustusvoimien palvelukeskus (PVPALVK), jonka tehtävänä on tuottaa kaikille hallintoyksiköille yhteisiä palveluita. Näitä ovat henkilöstöalan ja talouden palvelut sekä tietojärjestelmien tukipalvelut. Ajatus ei sinällään ole uusi eikä poikkeuksellinen. Valtionhallinnossa vastaavaa keskittämistä on tehty jo lähes kaikilla muilla hallinnonaloilla, eikä asia ole puolustushallinnollekaan vieras. Puolustusvoimien taloushallinnon tehtäviä keskitettiin aikanaan Puolustushallinnon palvelukeskukseen (PHPK), joka myöhemmin liittyi osaksi PALKEET organisaatiota. Myös muissa asevoimissa on siirrytty keskitettyyn palvelutuotantoon, muun muassa Iso-Britanniassa ja Hollannissa. Syynä keskittämiselle on poikkeuksetta toiminnan tehostaminen.

Palvelukeskus toimii usealla paikkakunnalla

Palvelukeskuksen pääpaikka on Joensuu, jonne sijoittuu johdon ja kanslian

lisäksi talous- ja matkapalveluyksikkö, pääosa henkilöstöpalveluyksiköstä sekä osa tiedonhallintayksiköstä, yhteensä 120 tehtävää. Tuusulassa toimintaansa jatkaa osa tiedonhallinnan yksikköä sekä oppimis- ja kuvapalveluyksikkö. Tampereella jatkaa toimintaansa nykyinen SAP osaamiskeskus osana tiedonhallintayksikköä. Lisäksi Puolustusvoimien palvelupiste, nykyinen PVJJK:n palvelupiste, jatkaa toimintaansa jakautuneena Tampereelle ja Mikkeliin. Valtakunnallinen ulottuvuus taataan eri joukko-osastoissa ja laitoksissa olevalla hallintopalveluhenkilöstöllä, joka toimii Palvelukeskuksen ohjauksessa. Toimiminen useilla eri toimipaikoilla ei ole itsetarkoitus, mutta nykyiset tekniset ratkaisut mahdollistavat toiminnan maantieteellisesti hajautuneena.

Pohjois-Karjalaan Palvelukeskus tuo paitsi työpaikkoja paikallisille, myös muuttajia. Noin puolet Joensuun tehtävistä on täytymässä ”junan tuomilla” eri puolilta Suomea. Toisin kuin monessa puolustusvoimien siirrossa, nyt tulokkaat ovat pääosin siviileitä.

Toiminta Joensuussa on käynnistymässä

Joensuussa toiminta alkaa jo käynnistyä syksyllä 2013, jolloin ensimmäiset PVPALVK runkoon nimetyt aloittavat valmistelutoimet. Syksyn aikana jatketaan ulkoisia hakukierroksia avaintehtävien täyttämiseksi. Vuodenvaihteessa siirtyy lähes kolmekymmentä Pohjois-Karjalan prikaatista valittua henkilöä Palvelukeskukseen Joensuun Tiedepuistoon. Keskeisenä tehtävänä on alkavan toiminnan valmistelu, toimintatavan ja järjestelmien testaaminen ja palvelujen pilotointi. Vuoden 2014 aikana Palvelukeskukseen Joensuuhun rekrytoidaan vielä puuttuvat vajaat kolmekymmentä tehtävänhoitajaa. Edelleen tarvitaan talouden ja tiedonhallinnan ammattilaisia eri tasoihin tehtäviin. Suunnitelmassa on, että koko Joensuun toimipisteen henkilöstö on marras-joulukuussa kouluttautumassa tulevaan tehtäväänsä, jotta toiminnan käynnistäminen virallisesti 1.1.2015 on mahdollista.

Muutos koskee kaikkia

Puolustusvoimien uudistus ei rajoitu Puolustusvoimien palvelukeskuksen toimintatapojen määrittelyyn. Keskitetysti tuotettavat palvelut edellyttävät muutoksia toimintaan; samalla tavalla kuin ennen ei kyetä enää toimimaan. Valtaosa muutoksista keskittyy toimialojen asiantuntijoille, esikuntien henkilöstölle, mutta osa ulottuu meihin kaikkiin. Muutoksia tulee jokapäiväisiin asioihin, kuten matkustamiseen, hankintatoimintaan ja henkilöasioiden hoitoon. SAP portaali palveluiden ulkoasu muuttuu ja käyttöön tulee uusia toiminnallisuksia. Useilla muutoksilla parannetaan jo käytössä olevan toiminnallisuuden helppokäyttöisyyttä.

Teksti:
Everstiluutnantti Timo Viinikainen
Pääesikunnan henkilöstöosasto

POHJOIS-KARJALAN ALUETOIMISTO - KOHTI UUTTA AIKAKAUTTA

Päätös Pohjois-Karjalan prikaatin lakauttamisesta tämän vuoden lopussa julkaistiin helmikuussa 2012. Päätökseen sisältyi tieto, että Kontiorannassa toimivan Pohjois-Karjalan aluetoimiston pohjalle perustetaan uusimuotoinen aluetoimisto Joensuuhun 1.1.2014. Lakautettavan Kontiolahden varuskunnan tilalle perustetaan samassa yhteydessä Joensuun varuskunta, jota johtaa aluetoimiston päällikkö. Varuskuntaan kuuluvat aluetoimiston lisäksi osia Itä-Suomen huoltorykmentistä ja Puolustusvoimien johtamisjärjestelmäkeskuksesta sekä vuoden 2014 aikana perustettava Puolustusvoimien palvelukeskus. Muutokseen liittyvät erilaiset valmistelut aloitettiin perustyon ohessa heti helmikuussa 2012. Vuosi on ollutkin aluetoimistossa kiireinen vanhaa purkaessa ja uutta luodessa, keskittyen siihen miten suunnittelu, asevelvollisuusasiat, viranomaisyhteistoiminta ja yhteydenpito reserviläisjärjestöihin, veteraanityön tukeminen ja muu maanpuolustustyö tulevana vuosina alueellamme hoidetaan tukeutuen osin uusiin yhteistoimintakumppaneihin ja joukko-osastoihin.

Mitkä asiat muuttuvat

Pohjois-Karjalan aluetoimisto muuttaa Kontiorannasta Joensuuhun valtion virastotaloon osoitteeseen Torikatu 36 B 2. kerros marraskuun aikana. Siellä sijaitsee myös asiakaspalvelupisteemme. Aluetoimisto aloittaa uudessa kokoonpanossaan, uusilla nykyistä laajemmilla tehtävillä 1.1.2014 alkaen. Kyseisen vuoden se toimii osana Itä-Suomen sotilasläänin esikuntaa, ja vuodesta 2015 alkaen osana Kainuun prikaatia. Joensuun tiloihin sijoittuu myös yhteistyökumppanimme MPK:n henkilöstöä.

Aluetoimiston ja MPK:n tukeutuminen prikaatiin päättyi jo kesällä, kun niiden järjestämien harjoitusten huollollinen ja

kouluttajatuki siirtyi Kainuun prikaatin vastuulle 1.7.2013 alkaen. Pääosa aluetoimiston järjestämistä harjoituksista, ammunnat mukaan lukien, toteutetaan tulevaisuudessa Sotinpurossa, ja joissakin yksittäistapauksissa Hiienvaarassa ja Onttolassa. Sotinpurolle keskitettäneen myös MPK:n Savo-Karjalan ja Kainuun maanpuolustuspiirien suurimmat yhteiset harjoitukset ja kurssit. Aluetoimiston ja Savo-Karjalan maanpuolustuspiirin pienehköt harjoitukset ja kurssit järjestetään pääosin Ylämyllyn alueella. Edellä mainittuihin liittyen koulutusolosuhteita tullaan kehittämään sekä Ylämyllyllä että Sotinpurossa (kuten kohdistus-, koulutus-, varasto- ja majoitustiloja). Olemme mukana myös Pohjois-Karjalan maakuntaliiton johtamassa ampumaurheilukeskus-hankkeessa, tukien kaikessa sen pikaista toteutumista.

Maakunnan asevelvolliset ovat suorittaneet tämän vuoden heinäkuusta alkaen varusmiespalveluksensa pääosin

Kainuun prikaatissa (lähes 2/3-osaa), ja loput joko Karjalan prikaatissa, Maa-sotakoulussa, Karjalan lennostossa tai Pohjois-Karjalan rajavartiostossa. Kyseisestä syystä aloitimme syyskuussa alkaneilla kutsunnoilla entistä tiiviimmän yhteistyön niiden mainittujen joukko-osastojen kanssa.

Suurin käytännön muutos Kontiorantaan tukeutumisen päättymisen lisäksi on se, ettei alueellemme jää muiden viranomaisten käyttöön varusmiehistä muodostettavaa virka-apuosastoa eikä aluetoimistolle velvoitetta varautua esimerkiksi räjähteiden raivaamiseen. Virka-apu alueellemme tulee jatkossa joko Kajaanista tai Siilinjärveltä. Myöhemmässä vaiheessa selvitetään virka-apukyvyn sisällyttämistä perustettavien paikallispataljoonien tehtäviin.

Vahvuuksia korostaen – uusia mahdollisuuksia hyödyntäen

Peruserätyksenä muutoksessa on se, ettei toimiviin rakenteisiin ja toimintatapoihin tehdä muutoksia. Se koskee esimerkiksi maakunnan asevelvollisten asioiden hoitamista mukaan lukien reservin kertausharjoituksia, mutta myös viranomaisyhteistyötä ja maanpuolustustilaisuuksien järjestämistä. Kainuun prikaati tulee täydentämään ”tarjontaamme” järjestämällä alueellamme muun muassa, maanpuolustusjuhlia, paraateja, varusmiesten valatilaisuuksia ja veteraanikeräyksiä.

Puolustusvoimat siirtyy maakunnassamme nyt lopullisesti ”yhden luokan”-periaatteelle, yhteydenpito viranomaisiin, reserviläis- ja maanpuolustustilaisuuksiin sekä muihin sidosryhmiin tapahtuu jatkossa vain aluetoimiston kautta. Sen rooli vahvistuu muutoinkin, sillä se saa nykyisten lisäksi uusia tehtäviä lakkautettavalta sotilaslääkintä, muun muassa reservin alipuseereiden ja miehistön ylentämisen. Puolustusvoimien reserviläiskoulutus säilyy edelleen maakunnassamme aluetoimiston johtamana.

Aluetoimisto vastaa koulutuksen ja erilaisten harjoitusten järjestämisestä maakunnan puolustamiseen suunnitelluille joukoille. Puolustusvoimien tavoitteena on, että kertausharjoitusten määrä kyettäisiin nostamaan vuonna 2015 takaisin vuoden 2011 tasolle (noin 18 000 reserviläistä/vuosi). Tämä tietäisi aluetoimistossa useiden kertausharjoitusten ja vapaaehtoisten harjoitusten suunnittelua ja toimeenpanoa lähivuosina. Jo toukokuun vaihteessa 2015 Pohjois-Karjalassa järjestetään maavoimien taisteluharjoitus, jonka valmisteluista vastaa Kainuun prikaati apunaan Pohjois-Karjalan aluetoimisto.

Muutoksessa MPK:n ja reserviläisjärjestöjen sekä maakunnallisten kiltojen rooli muuttuu niiden vastuun kasvaessa. MPK:n Savo-Karjalan maanpuolustuspääpiiri tulee olemaan entistä keskeisemmässä roolissa vapaaehtoisen maan-

puolustuskoulutuksen järjestämisessä alueellamme. Maanpuolustustilaisuuksien järjestäjänä ja maanpuolustushengen ylläpitäjänä sekä veteraanityön tukemisessa tulee aluetoimiston rinnalla olemaan merkittävä. Maanpuolustustilaisuuksien sotilasmusiikissa tukeudumme ensisijaisesti Lappeenrannan Rakuunasoittokuntaan ja maakuntaan perustettavaan reserviläissoittokuntaan.

Lopuksi

Päätökset puolustusvoimien läsnäolosta on tehty, joten tehtävämme on nyt yhdessä kumppaneidemme kanssa luoda maanpuolustuskentälle tarkoituksenmukaiset toimintatavat tuleville vuosille ja vuosikymmenille. Tärkeää muutoksessa on se, että tuemme siinä toinen toisiamme, ja viestittäen muutokseen liittyvistä asioista positiivisesti. Korpisoturi-lehden lakkauttamisen jälkeen kokonaismaahanpuolustuksen viestintä tulee keskittää ensisijaisesti Karjalan Pojat-lehteen, kiltojen ylläpitämiä lehtiä unohtamatta. Karjalan Pojat-lehdessä tulemme esittelemään aluetoimiston ajankohtaisia tehtäviä ja henkilöstöämme jo tulevan talven aikana.

Muutokset alueellamme eivät siis ole niin suuria kuin ehkä pelättiin, puolustusvoimien varusmieskoulutuksen päättymistä lukuun ottamatta. Puolustusvoimien läsnäolo alueellamme säilyy vahvana, onhan aluetoimisto tähänkin saakka hoitanut suuren osan puolustusvoimien tekemästä sidosryhmä- ja maanpuolustustyöstä maakunnassamme. Sen toiminta harjoituksineen ja erilaisine tapahtumineen säilyy vilkkaana ja monipuolisena laadusta tinkimättä. Maanpuolustushengen ylläpitäminen on maakuntamme koko maanpuolustuskentän vastuulla. Ensiaskeleet muutoksen osalta on otettu. Yhteinen sävel ja tahtotila puolustusvoimien ja maanpuolustusväen kanssa on jo syntynyt siitä miten kohti tulevaisuutta yhdessä edetään.

Aluetoimiston näkökulmasta katsottuna on selvää, että muutos hallitaan maakunnassamme hyvin. Aluetoimiston hen-

kilistö tulee omalta osaltaan tekemään parhaansa, jotta muutos viedään ”onnelliseen päätökseen” seuraavan parin vuoden aikana. Sitä edesauttaa se, että suuri osa aluetoimistoon valitusta henkilöstöstä on erittäin kokenutta muun muassa aluehallintotehtävissä. Nykyisen aluetoimiston ja prikaatin henkilöstöstä 19 sijoittuu uusimuotoiseen aluetoimistoon. Allekirjoittanut jatkaa päällikkönä 1.1.2016 saakka, ellei mitään yllättävää tapahdu. Valitettavaa on, että kokoonpanoon muista joukko-osastoista suunnitelluista kuudesta upseerista kolme tai neljä ei tule Joensuuhun ainakaan lähimpään vuoteen. Se ei kuitenkaan estä tehtäviemme hoitamista.

Näillä ajatuksilla ja sanoilla kiitän kaikkia yhteistyökumppaneita menneistä vuosista ja samalla toivotan omasta ja Pohjois-Karjalan aluetoimiston väen puolesta kaikille tämän viimeisen Korpisoturi-lehden lukijoille, yhteistyökumppaneille sekä kaikille varuskuntalaisille ja maanpuolustuksen ystäville hyvää tulevaisuutta! Kiitän Korpisoturilehden toimitusta siitä, että minulla on ollut mahdollisuus kirjoittaa artikkeleita tähän lehteen vuodesta 2000 alkaen. Toimiessani joskus kauan sitten lehden päätoimittajana saimme myös arvostetun vuoden kiltalehden tittelin – se palkitsi silloista ahkeraa toimitusta ja sen tärkeitä taustajoukkoja. Kiitän huoltopäällikkö majuri Kari Kurkista alaisineen hyvästä yhteistyöstä meidän tulevien tila- ja koulutusolosuhteiden luomisessa.

Pohjois-Karjalan aluetoimisto lähtee vuoden alussa kohti uusia haasteita – tietäen vastuun ja velvollisuutemme, tuntien oman osaamisemme sekä kumppanien ja eri sidosryhmien motivaation, halun ja kyvyn tehdä maanpuolustustyötä yhdessä kanssamme myös tulevaisuudessa. Aluetoimistossa pitkään odotettu hetki lähestyy, alkaa uusi aikakausi, johon olemme valmistautuneet erittäin hyvin.

Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö
Eversti Jouni Mattila

MUISTAMISIA MENNEILTÄ AJOILTA

Palvellessani Vekaranjärvellä Sissi-komppanian päällikkönä oli alaisellani vanhalla sotilamestarilla ja yksikköme asevaraston hoitajalla tapana silloista sotaväen touhua seuratessaan todeta hieman kyyniseen sävyyn: ”Missään ei ole niin hauskaa kuin sotaväessä.” To-teamukseen liittyy samanlaisia tunteuksia ja kokemuksen tuomaa viisautta, kun itsellänikin on sotaväessä ja sitä lähellä olevissa tahoissa 38 vuotta palvelleena. Lisäsyvyyttä ajatuksilleen joutuu tosin ammentamaan lähimuistin alkaessa pettää ainakin 20 vuoden takaa. Edesmennyt evl evp Reino Laakkonen totesikin noin vuosi sitten yrittäessämme muistella erään yhteisen tuttumme nimeä, että: ”Oletko jo sinäkin Ahti tullut siihen ikään, että aamuyöt juokset vesassa ja päivät muistelet nimiä.”

Pitkällä uralla jokainen on saanut joskus ansaittuakin tunnustusta. Alaiseni Pohjois-Karjalan sotilasläänin esikunnassa, Timo Tiainen, totesi jossakin tilanteessa everstilutnantiksi ylenemiseni jälkeen - liekö ollut kehityskeskustelu ja sen osa palaute esimiehen toiminnasta - että ”Everstilutnantti se on niin viisas mies, että pystyy kuuntelemaan radiosta viittomakieliset uutisetkin.” Olin palautteesta hyvin otettu.

Vaikka prikaatissa töissä ollessani toimin ns vihreänä veljenä (yhteyshenkilö esikunta - sotilaskoti) en kuulu viherpiipertäjiin. Niinpä tohdin ostaa ja ajattaa pihaani vajaa kahdeksan traktorikuorma 4-5 metrisiä koivuja ja alkaa sahata ja pieksää niitä säälimättä kappaleiksi. Vaikka iso osa aikaa meni oksaisille puille noituessa, oli tilaisuus myös muistella menneitä vuosia.

Talvella 2000 määräsivät esimiehet seurausiksi pelkäämättä meikäläisen Jääkärileirin johtajaksi. Olin tuolloin Aliupseerikoulun johtajana ja näin minulle tuli tilaisuus kunnioittaa läsnäolollani myös muiden yksiköiden joukkoja reilun viikon ajan. Leirin johtajan ikäviin velvollisuus-

siin kuului myös tehdä leirikertomus. Siinä arvioidaan kaikki oleelliset leirin suoritukset vartiomiesten jalkateränsennosta lähtien. Kaikki aineisto tietysti opiksi otettavaksi ajatellen jo seuraavaa leiriä, joka olisi siten virheetön, täydellinen ja lopullisen äärimmilleen kehittynyt. Jääkärileiri 1/2000 kertomuksen olennaisimmista osista muodostuu tämän viimeisen Korpisoturi-pakinani sisältö.

Vuoden 2000 tulolla oli erityisesti tietokonenörtit pelotelleet herkimpiä kanssaihmiänsä KYKS:n, HYKS:n ja muiden SOTE-uudistuksesta vielä tietämättömien hoitopaikkojen vuodeosastoille. Prikaatin taistelijoita vuosituhaten vaihtuminen ei ollut hetkauttanut.

Kevään tulo ilmeni kaikenlaisena sonatana, jota satoi taivaalta eri muodoissaan, Jääkärileirin joukkojen kasatessa kalujaan mitä erilaisempien kulkupelien selkään sateesta harmaana ja ankeana huhtikuun maanantaiaamuna.

Taistelijat vähäisimmästä urhoollisimpaan saatiin pikku hiljaa, vähin erin, porukoissa, ryppäissä (engl. group) jne. siirtymään läheiselle Jaamankankaalle. Motivointikeinoina käytettiin muun muassa katteettomia lupauksia (”Jokaisesta leiripäivästä vuorokausi lomaa” yms.), uhkailuja (”Joka ei lähde, katselee kassarin nurkkia juhannukseen asti.”) ja muita hyväksi havaittuja kannusteita. Osa toki siirtyi maastoon ihan omasta vapaasta tahdostaan.

Korpisoturit levittäytyivät pitkin kankaita mitä erilaisimpiin puolustusryhmiin. Tarkoituksena lienee silloinkin ollut hämätä, uunottaa, harhauttaa, kanavoidsa

ja kanalisoida hyökkääjää ja lopulta aiheuttaa sille täydellisen oikea-aikaisella reservin vastahyökkäyksellä ennennäkemättömiä tappioita. Joukot harjoittelivat tukikohdistaan ja pesäkkeistään käsin ja osin myös tyhjälaukauksia ampuen tuhoamaan vihollisen hyökkäysmuodotelmia.

Joukot saavuttivat parin päivän kuluttua rauhan ajan taisteluharjoituksen kenttälinoittamisen ensimmäisen asteen eli olivat luoneet lunta vähintään talonmiehen (nyk. kiinteistöhuoltomies) lupakirjan verran. Touhussa likaantuneita ja hiostuneita jalkarättejä olisi voinut kuivuttuaan käyttää erinomaisina luotisuusjäljiveinä kalliiden tehdasvalmisteisten asemasta. Nokkelimmat käyttivät niitä jopa päänsuojina luoteja ja tikkoja vastaan. Säitten haltija käänsi takapuolensa urhoollisille puolustajille eli keli parani sotilaan säästä ”reipanit” silmillä laskettelurinteissä paistattelevien juppien keliksi.

Sotureiden rouskuttaessa tukikohdistaan keripukin karkottamiseksi ja pimeänäkökyvyn parantamiseksi jälkiruokana jaettu kokoporkkanoita, voivat ilkeän keltaisen vihollisen tiedustelijat helposti paikantaa edellä mainittujen äänien perusteella ryhmityksen jopa taistelijaparin ja yksittäisen taistelijan tarkkuudella. Tiedustelijoista tehtiin toki havaintoja, terävöittihän vartiomiesten katsetta porkkanoiden sisältämä kerosiini, jota hyödynnetään myös lentokoneiden polttoainetarpeisiin. Äänihavaintoja kuultiin enemmänkin suksin liikkuvien tiedustelijoiden kaatuillessa ja noituessa hartaasti: ”Sukset helpottavat liikkumista etenkin talvella.” ja ”On tämä hiihtämisen pirunmoinen tapa siirtää puutavaraa paikasta toiseen.”

Koska materiaalia rauhan ajan harjoituksissa ei ihan oikeasti voi tuhota, harjoituksen erotuomarit olivat kehittäneet uuden tavan informoida tiedustelijoiden pistäytymisiä puolustajan kohteissa ja niissä tekemistä tihutöistä. Ilkeät

tiedustelijat nimittäin jättivät kohteelle lapun, jossa oli esimerkiksi teksti: "Olen käynyt tämän teltan luona. Väijymies veteli kä... eikun sikeitä, eikä huomau. Panostin ja järäytin ison teltan 200 kilolla töntöniä. Väijymies ei etelleenkään heräny." Vartiomies kuulusteltiin oitis moisessta otteen lipsumisesta. "Kyllä pitäisi huomata, jos joku raahaa 200 kg trotulia teltan m36/20 viereen ja räjäyttää sen. Mites te nyt noin. Taistelija, parempi ote tästä eteenpäin."

Joku lukijoista lienee katsonut elokuvan nimeltä Tuntematon sotilas vähemmän kuin viisi kertaa. Elokuvasa Honkajokea esittävä Tarmo Manni ihmetteli äänneen Yleisradiota, joka käytti vartiossa aina samaa miestä, joka lauloi joka ilta kaihoisalla mutta surkealla äänellä: "Mä vartiossa seison, yössä yksinään..." Puolustusvoimien rauhan ajan historian työllistetyin parivartio lienee kuitenkin taistelijapari Arska ja Pena. Lähes aina, kun joukkueen johtaja kiertää yön pimeydessä teltojaan ja kyselee: "Ketkä ovat vartiossa?", vastaus kuuluu: "Arska ja Pena."

Paukkupatruunasotajoukkoihin ihan oikeasti kuulunut taistelijapari Simo ja Antti oli ennen harjoitusta ollut siinä uskossa, että töpinässä (taloushuollossa) olisi helpoimmat hommat. He yleensäkin ajattelivat varusmiespalveluksen kiireestä ja ja rehkimisestä nykyelämän ohjenuoralla: "Hiki syö aivoja." Siksi he olivat ilmoittautuneet vapaaehtoisesti kyseisen elintärkeän elintarvikepaikan apumiehiksi, koska se jo harjoituksen alussa oli puoliksi tapettu eli vajaavahvuinen.

Parivaljakko puuhasteli parina päivänä iltapalatskien kanssa iltayöhön ja heräsi aamuyöstä kolmen aikaan virittelemään tulia köökin alle puilla, joissa vesi kiehui, mutta ei kattilassa. Tällöin he oivalsivat syventäneensä tietämystään helppoista ja vaikeista hommista siinä määrin, että anoivat pääsyä taisteleviin joukkoihin - vaikka etulinjaan. Tässä vaiheessa he muistuttivat ulkonäöltään jo aivan normaalia sotilaskeittäjää; taistelijaa, joka on vedetty pari kertaa kaminan torvesta

läpi ja molemmilla kerroilla on taskussa ollut käsikranaatti räjähtänyt.

Paksusta lumesta huolimatta johtajat halusivat joukkonsa liikkuvan ripeästi. Niitä kannustettiin reippailla ja tyypillisillä kehotussanoilla: "Joka mies liikkuu. Nopeammin, mikä maksaa, liikkuu, liikkuu..." Vyötäisiään myöten vastahyökkäysretken lähtöasemaan lumessa kahlaava, vapaaehtoista asepalvelusta suorittava naishenkilö tuskastui joukkueensa innokkaaseen keulakuvaan ja tiuskaisi: "Tulisit ite tänne kahlaamaan, kun lunta on munia myöten." Kun joukko pääsi lopulta lähtötasalle, odoteltiin pari tuntia niin kuin kiirettä ei maailmassa vielä olisi keksittykään. Alkoi kuulua jokaisen mieliin iskostuneita usein kuultuja kommentteja: "Taas oli sotaväellä kiire oottamaan. Koska syödään. Amusella harsomaisen röpelösti..."

Taistelut huipentuivat neljäntenä päivänä normaaliin epäselvään tilanteeseen ja hässäkkään, jota Pääesikunnasta saapunut itekin monissa paukkupatruunasodissa karaistunut ja kunnostautunut kenraalikin joutui ihastelemaan. Ja lopuksi - taas monennenko kerran - yritettiin taistelun molemmille osapuolille vakuuttaa, että juuri he olivat voittaneet käydyn sodan.

Perinteiseen taisteluharjoituksen päättymiseen liittyvän väestön, kaluston ja patruunoiden laskennan jälkeen alkoi harjoituksessa uusi vaihe. Siirryttiin reippaat sata kilometriä pohjoisemmaksi - eteläkarjalaisten taistelijoiden mielestä jo melkein Lappiin - Sotinpuron alueelle. "Voi meitä poikia lumessa", huokasivat soturit jalkautuessaan sotaväen nykyaikaisista kuljetusvälineistä - linja-autoista - Yöttäjän majoitusalueella. Lumipenkateiden varsilla olivat niin korkeat, että ilman tikapuita eivät korpisoturit uskoneet pääsevänsä niistä yli.

Hätäisimmät pääsivät ampumaan jo tulopäivän nimiin. Muun muassa Polvijärven, Tohmajärven, Tuupovaaran, Rääkkylän, Nurmeksen ja Rautavaaran alueilta palvelukseen otetut katutaiste-

lijat olivat omissa elementissään tuhostessaan vihollisia asutuskeskustaistelussipolkuammunnassa kouluttajien rakennuttamissa kortteleissa, jonka kaukunkuva muodostui kolmesta pahvisenästä ja yhdestä oviaukosta.

Kranaatinheitinmiehet valmistelivat asemiaan eri puolille ampuma-alueita ja ampuivat sitten eri suuntiin. Siinä ohessa he suorittivat talonmiehen lupakirjan kakkosvaiheen.

Sotilaan keleşä ampumaleiriaikaan ei saatu eli aurinko paistoi ennätyslämpimästi. Tiet pehmenivät ja kelirikko alkoi olla parhaimmillaan eli pahimmillaan. Ampumapaikoille pääsy alkoi olla jo ilmakuljetusten varassa. Mutta onneksi leiri loppui, ettei tarvinnut jäädä odottamaan tilausvaltuuksien päässä olevia helikoptereita ja niiden lentäjien koulutusta. Kasarmille pääsyn jälkeen unohdettiin aktiivisesti ennen harjoitusta annetut lupaukset ja uhkaukset. Elämä jatkui normaalisti eli alettiin henkisesti valmistautua ja tukka putkella valmistella seuraavaa harjoitusta. Ja niitähän tuli.

Vaikka en ole ollut esimiesten mielitelijöiden kärkekartia, imelyys alkaa vaijata minuakin. Käydessäni 19.8. säännönmukaisessa terveystarkastuksessa todettiin veren sokerin paastoarvon olevan reilusti yli sallitun.

Karjalan Pojat- lehden ottaessa Korpisorin paikan, en tiedä, onko siinä tilaa kirjoituksilleni ja moni ei varmasti haluakaan tietää... Kiitos Korpisoturin lukijoille ja kaikille Kontiorannassa työskenteleville. Kaikkea hyvää elämässä ja menestystä tulevissa tehtävissä Joensuun seudulla ja sen ulkopuolella.

T: Ahti, evl evp, emeritus piiripäällikkö, monien paukkupatruunasotietime veteraani

PUOLUSTUSVOIMAUUDISTUS

Vuoden 2012 loppupuoli ja vuosi 2013 on ollut prikaatissa työntäyteistä aikaa. Viimeisen saapumiserän koulutuksen lomassa varuskuntaa on ajettu alas vaiheittain ja lakkauttamisen työtahti tiivistyi entisestään, kun viimeisen kokonaisen sodan ajan joukon koulutus saatiin päätökseen hieman ennen juhannusta 2013.

Kainuun prikaati kävi 22.8.2012 esittelemässä omaa varuskuntaansa prikaatin henkilöstölle. Myös Kajaanin kaupunki esittytyi mahdollisesti Kajaaniin siirtyvälle henkilöstölle.

Henkilöstöinfoja jatkettiin säännöllisin väliajoin. 5.9.2012 henkilöstölle kerrottiin henkilöstösuunnittelun tilanteesta.

1.10.2012 pidettiin tiedotustilaisuus, jossa kerrottiin henkilöstösuunnittelun ensimmäisen vaiheen päätöksestä. Halukkuuskyselyjen ja osaamisen perusteella henkilöitä kohdennettiin jäljelle jääviin organisaatioihin.

Perinne-esineistö löysi uuden sijoituspaikkansa pääosin Sotamuseosta. Museon edustajat pakkasivat ja luettelivat perinnehuoneen materiaalin marraskuun alussa 2012.

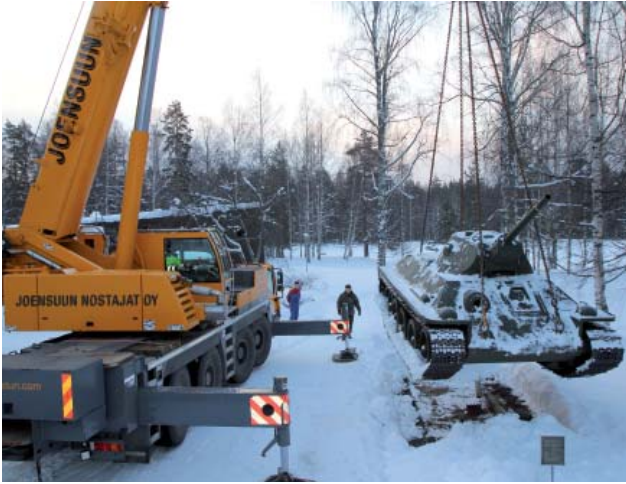

Prikaatin henkilöstölle kerrottiin aktiivisesti kaikista työllistymiseen ja muun muassa eläköitymiseen liittyvistä asioista. Kuvassa Verohallinnon edustajat kertomassa eläkeasioista.

Myös varusmiehiä tiedotettiin muutoksista. 16.1.2013 Karjalan prikaati kävi kertomassa joukko-osastostaan Vekaranjärvelle johtajakoulutukseen lähteville varusmiehille.

Prikaatissa tapahtuu

Prikaatissa esillä ollut sodanaikainen T-34 panssarivaunu eli ”Sotka” siirrettiin helmikuun loppupuolella 2013 varuskunnasta Karjalan prikaatiin Vekaranjärvelle.

Varastoilla on käynyt tasainen kuhina lakkauttamispäätöksestä lähtien. Materiaalivirrat kiihtyivät alkukesän jälkeen, kun kaikki prikaatille loppuaikana tarpeeton materiaali siirrettiin muihin joukko-osastoihin tai varastoihin. Materiaalia lähti ja lähtee niin Santaminaan kuin Sodankyläänkin ja joka paikkaan siltä väliä.

Computer Program Unit Oy, CPU Oy integroi maksamisen tehokkaasti ja turvallisesti osaksi taloushallintoa yli 25 vuoden kokemuksella.

Yhtiön palvelutuote on **KASSAPANKKI-sovellusohjelmisto**, joka on hajautetun asiakaspalvelun kassatoimintojen ja maksutapojen hallintaan tarkoitettu tietojärjestelmä. Tietojärjestelmällä automatisoidaan ja helpotetaan asiakkaan työprosesseja. Palvelu ulottuu asiakkaan toimintaprosessien muutoksesta ja käytettävyyden suunnittelusta aina järjestelmän käyttöön, tukipalveluihin sekä jatkuvaan ylläpitoon.

Valtakunnallisesti toimivan yhtiön kotipaikka on Joensuu. CPU:n liikevaihto on 1,35 miljoonaa euroa, työntekijöitä on 10. www.cpu.fi

Computer Program Unit

HUOLLON JÄRJESTELYT

Keskiviikkona 8. helmikuuta 2012 julkaistu puolustusvoimauudistuksen ratkaisumalli käynnisti - lyhyen lamaan-tumisen jälkeen - huollon toimintojen uudelleensuunnittelun. Jo seuraavan viikon aikana kutsuimme Itä-Suomen alueellisella kiinteistöalan neuvottelupäivillä omistajien edustajat Kontiorantaan neuvotteluihin tilanhallinnan luovutuksen suunnittelusta maaliskuussa 2012. Tällä toimeenpanon nopeudella olimme vain hiukan jäljessä siitä, mitä meiltä odotettiin, näin jälkiviisaana kerrottuna. Samalla periaatteella jatkoimme ympäristöasioiden hoitamista ja harjoitusalueiden ennallistamista sekä materiaalin ja ajoneuvojen kohdentamisen suunnittelua. Prikaatin komentaja linjasi jo keväällä 2012, että varusmieskoulutuksen tuki säilytetään kesäkuuhun 2013 saakka täysipainoisena, mutta muutoin ennakoidaan kaikissa tukitoimissa prikaati lakkauttaminen vuoden 2013 loppuun mennessä.

Joukko-osastolla on toiminnanharjoittajana aivan samat vastuut ja velvoitteet kuin millä tahansa yrityksellä. Erityispiirteinä varuskunta on perustettu jo 1940 ja siitä lähtien on varuskunnan alueella eri vaiheissa palvellut 1000-3000 sotilasta samaan aikaan. Vuoteen 1972 saakka kaikki sotilaallinen koulutus annettiin näillä metsäkankailla, ml. kovanpanosammunnat, kunnes Sotipuron ampumarjoitusalue otettiin käyttöön. Tällä yli 70 vuotta pitkällä historialla on

omat vaikutuksensa alueen maastoihin, jotka huomioidaan prikaatin toimesta lakkauttamisessa ympäristötietoisesti ja vastuullisesti.

Pilaantuneiden maiden tutkimukset toteutettiin toukokuussa 2012 ja niiden tulosten perusteella prikaati laati pilaantuneiden maiden puhdistuksesta suunnitelman valvovalle viranomaiselle (ELY-keskus) helmikuussa 2013. Pilaantuneiden maiden kynnyksarvot ylittävät kohteet, kuten ampumaradat ja kaatopaikat, puhdistetaan kolmessa vaiheessa, joista pääosa toteutuu vuoden 2013 loppuun mennessä omistajan kanssa sovitulla tavalla.

Tilanhallinta-asioissa kumppanimme ovat olleet Senaatti-kiinteistöt, Metsähallitus ja Puolustushallinnon rakennuslaitos, joka vastaa pääosista kiinteistöjen ennallistamisen töistä. Kiinteistöjen ja maa-alueiden sopimukset on irtisanottu marraskuussa 2012. Niiden vaatimat katselmoinnit, ennallistamistyöt sekä purkutyöt sovittiin jo hyvin etupainoisesti syksyllä 2012. Kiinteistöt luovutetaan ja katselmoidaan vaiheittain omistajien kanssa sovitulla tavalla. Jaamankaan harjoitusalueen ennallistaminen ml. linnoitteiden purkaminen - arviolta 500 tonnia betonia - saataneen valmiiksi elokuun loppuun mennessä 2013.

Maavoimien esikunnan laatiman kohdentamispäätöksen mukaisesti vuoden 2013 kuluessa kohdennetaan joukko- tuotantoon kuulumatonta tarpeeton mate-

riaali toisiin joukko-osastoihin tai huoltorykmentin varastointiin sekä hylätään epäkurantti kirjanpitoon kuuluva ja kuumaton materiaali. Prikaatin huoltokeskuksen henkilöstön toimenpitein otetaan vastaan, inventoidaan ja käynnistetään

kunnossapitotoimet joukko- tuotannon käytössä olleisiin materiaaleihin. Prikaati vastaa siitä, että materiaali on huollettuna ja varastointikelpoisena lähetettävissä muihin joukko-osastoihin kohdentamissuunnitelman mukaisesti elokuun loppuun 2013 mennessä.

Prikaatissa tapahtuu

Loppuvuodesta 2013 siirretään muu kuin sotavarustus kuten käyttökelpoinen kasarmikalusto sänkyineen ja kaappeineen joukko-osastoihin sekä Millog Oy:lle jälkikäsiteltäväksi myytäväksi nettihuutokauppaan tai SA-kauppoihin.

Huollon järjestelyistä 1.7.2013 alkaen on ottanut Kainuun prikaati tukivastuun mm. Pohjois-Karjalan rajavartioston, maakuntakomppanioiden reserviläisten ja maanpuolustuskoulutuksen tapahtumista sekä Sotinpuron ampumaharjoitusalueesta vastuullisena käyttäjänä vuoden 2014 alkaen. Varuskunnan viimeisen kolmen kuukauden materiaalisen tuen järjestelyistä ja tuesta noin 50 sotilaskuljettajalle sekä sotilaspoliisille vastaa Itä-Suomen huoltorykmentti.

Tähän mennessä huollon järjestelyt ovat menneet kuin ”telkkä pönttoon”, jos suhteutamme sen tehtyihin lakkauttamisen suunnitelmiin. Mutta turha väittää, että

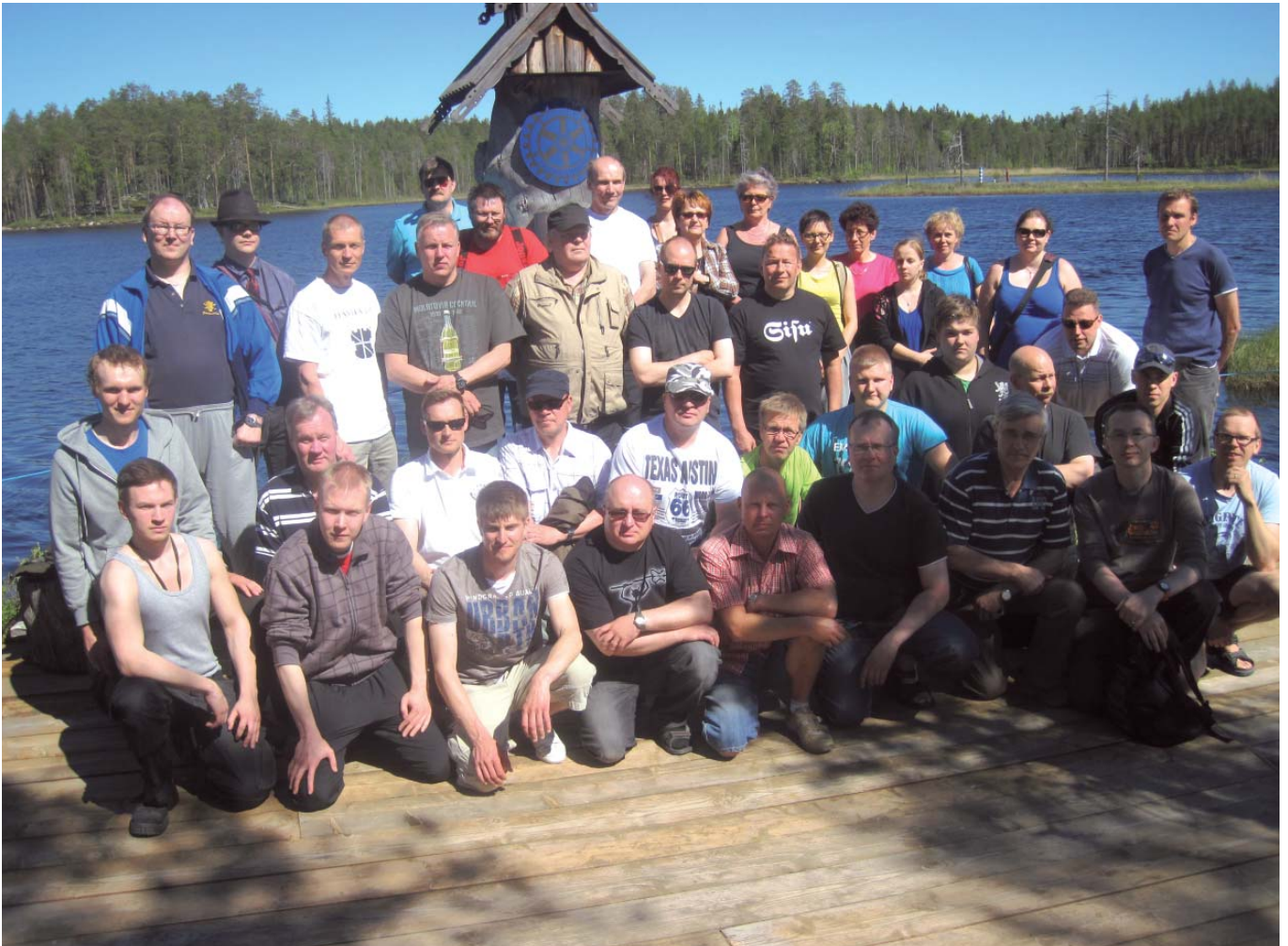
se on ollut helppoa. Sitä eivät ole helpotaneet huollon tehtävissä palveluiden keskuudessa tapahtuneet kuolemantapaukset. Työssä hyvinvointi ja jaksaminen ovat kuitenkin olleet esimiesten erityisenä painopisteenä. Siltikään työssä uupuminen ei ole ollut vieras asia. Asioiden suhteen varuskunnallinen työyhteisö on tukitoimissaan tehnyt parhaansa. Kiitos siitä.

Onnistumisen kokemusten takana on ollut ammattimaisesti toiminut huollon henkilöstö, muu prikaatin henkilöstö

sekä muiden varuskunnan toimijoiden välinen kitkaton yhteistyö. Henkilöstön uudelleensijoittumista, puolustusvoimien tai siviiliyritysten palvelukseen, on auttanut henkilöstömme ammattitaidon tunteminen ja arvostaminen.

Tietenkin kaikessa tässä toiminnassa olen varuskuntalaisena ajoittain kokenut haikeutta joukko-osaston lakkauttamisesta – sen joukko-osaston, jonka lipun alla palvelukseni aloitin nuorena panssarikoulutettuna luutnanttina 22 vuotta sitten. Olen kuitenkin erityisen ylpeä siitä, että olen saanut työskennellä motivoituneiden ja ammattitaitoisten huoltokoulutettujen sotilaiden ja siviilihenkilöstön kanssa, joiden kanssa on löytynyt yhteisen tekemisen meininki.

Teksti:
Huoltopäällikkö
Majuri Kari Kurkinen

ALUERAIVAAMINEN

Alueraivaaminen käsitteenä tarkoitaa pitkäkestoista räjähteiden raivaamistehtävää, joka edellyttää lisähenkilöstöä muilta joukko-osastoilta ja maanpuolustusalueilta.

Pohjois-Karjalan Prikaatin lakkauttamiseen liittyen saimme Itä-Suomen sotilasläänin esikunnalta tehtäväksi kartoittaa vanhaa taisteluampuma-aluetta räjähtämättömistä ampumatarvikkeista tai niiden osista (Sairaalasuo-Tykistönmäki-alue). Kyseisellä alueella oli ammuttu arviolta 1941-1971 välisenä aikana kovanosanammuntoja jalkaväen eri aseilla. Ammunnoista ei löytynyt dokumentteja.

Suunnittelu ja valmistelut

Tehtävän toteuttamisen suunnitteluun kuuluu raivattavan alueen koon määrittäminen, kohteen historian selvittäminen sekä mahdolliset työhön liittyvät huomioitavat muut seikat, kuten esimerkiksi kunnallistekniikka alueella ja ympäristöasiat. Alustavan toimintasuunnitelman valmistumisen jälkeen kutsuimme eri viranomaiset koolle, jonka aikana sovimme yhteiset ”pelisäännöt” ja sen, miten projekti tulee etenemään.

Seuraavana työnä valmisteluihin liittyen teimme raivaamisen työohjeet, -pelastussuunnitelman, henkilöstön- sekä kalustuskäytön tukipyynnöt, kustannusarvion ja turvallisuus selvityksen yhteistyössä Puolustusvoimien teknisen tutkimuslaitoksen kanssa. Alustavaksi kartoitettavaksi alueeksi määritimme noin 42 hehtaaria.

Syksyn ja talven kartoitustyö vuonna 2012

Aloittaessamme syksyllä 2012 kartoittamisen ensitöiksi pyysimme vanhempia evp-henkilöitä vieraillemaan alueella ja kertomaan ammunnoista sekä aseista ja ampumatarvikkeista, joita tuolloin käytettiin. Henkilöiden käynnin jälkeen tuli hyvä yleiskuva tapahtumista ja niiden perusteella tarkensimme alueen kartoitus- ja raivaamissuunnitelmaa. Kartoituksen

ja räjähteiden paikantamisen tuloksena saimme varmuuden siitä, että alueella on räjähtämättömiä ampumatarvikkeita. Talvella joulukuussa kartoitimme myös Sairaalasuo ns. ”kostean osan”.

Räjähteiden raivaaminen kevätkaudella 2013

Raivaamisen valmistelut tehtiin viikolla 18 merkitemällä osa-alueita Sairaalasuo ympäriltä ns. kuivalta maalta, jossa etsinnät ja paikantamiset aloitetaan. Viikolla 19 aloitettiin varsinainen alueen raivaaminen ja työ jatkui aina 23 viikon loppuun. Alueelta löytyi paljon erilaista metalliromua, mutta myös joitain räjähtämättömiä ampumatarvikkeita. Viikkojen aikana hahmottui käsitys siitä, mille alueelle on ammuttu ainakin heittimistöllä ja sinkoaseilla. Työ on ollut hidasta, johtuen runsaista metalli-ilmaisuuksista. Käytössämme olevat paikannuslaitteet ilmaisevat metallin, mutta ne eivät ilmaise onko kyseessä räjähdettä tai sen osa. Kaikki ilmaisut on selvitettävä ja suoritettava esiinotto kaivamalla.

Raivaamisen jatkaminen syksyllä 2013

Raivaaminen jatkuu alku syksystä aina lokakuun loppuun asti. Pyrimme saamaan kartoitettavaa aluetta vapaaksi ampumatarvikkeista tai niiden osista

mahdollisimman paljon. Aluetta ei saada raivattua valmiiksi kokonaan vuoden 2013 loppuun mennessä. Raivaaminen edistyy keskimäärin hehtaari/viikko. Edistymiseen vaikuttavat henkilöstö- ja kustannusresurssit.

Jatkotoiminta

Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunta ottaa raivaamisen vastuun kartoitetun alueen osalta vuonna 2014. Vuoden 2015 alusta vastuu raivaamisesta siirtyy Kainuun Prikaatille. Toivomme, että alue saadaan valmiiksi mahdollisimman nopeassa aikataulussa.

Yhteenveto

Prikaatimme johdon tuki on ollut koko projektin ajan takanamme. Työ on koettu mielekkääksi erityisesti siksi, että teemme sitä kotivaruskunnassa. Kaikki päättyy aikanaan. Itselleni projekti on viimeinen työtehtävä Puolustusvoimien palveluksessa ja muutama meistä siirtyy reserviin vuoden lopussa. Omasta ja Pohjois-Karjalan prikaatin raivaajien puolesta toivotan kaikille lehden lukijoille ja työyhteisöllemme menestystä elämässä. ”Ollos huoleton, poikas valveillon”.

Teksti:
Yliluutnantti Jeri Kerkkonen

Prikaatissa tapahtuu

Alueelta löydetty 81 millimetrin heittosavurasia.

Vickers-vaunu sairaalasuon reunassa vuonna 1963.
Kuva: Kari J. Talvitie

Sairaalasuo kranaatinheitinammuntojen jälkeen vuonna 1963.
Kuva: Kari J. Talvitie

Rakennustoimisto

EERO REIJONEN OY

HENKILÖSTÖ

Ylennykset 6.12.2012

Everstiksi

Everstiluutnantti Jouni Mattila

Kapteeniksi

Yliluutnantti Juuso Orava

Yliluutnantti Harri Kankainen

Yliluutnantti Ville Keinänen

Yliluutnantti Jari Lappalainen

Yliluutnantiksi

Luutnantti Matti Niemeläinen

Luutnantti Ville-Heikki Nieminen

Luutnantti Kalle Tuominen

Luutnantti Esa Viitanen

Sotilasmestariksi

Ylivääpeli Jorma Karppanen

Annetaan palvelusarvo

Ylikersantiksi

Kersantti Jarmo Heikki Johannes Pesonen

Vääpeliksi

Ylikersantti Jussi Pekka Antero Hammar

Ylikersantti Seppo Kalevi Kyllönen

Ylikersantiksi

Kersantti Santtu Markus Bräyschy

Vuosipäivänä palkitut 23.11.2012

Vuoden sotilas

Yliluutnantti Mika Katainen

Vuoden siviili

Toimistosihteeriksi Seija Saarelainen

Vuoden kouluttaja

Ylikersantti Henri Venäläinen

Prikaatin hopeinen ansiolevyke

Arkistosihteeriksi Jukka Tiihonen

Yliluutnantti Jeri Kerkkonen

Kapteeni Mikko Pesonen

Majuri Antti Teräväinen

Kapteeni Pertti Kettunen

Varastonhoitaja Leena Kinnunen

Asentaja Arvo Saarelainen

Asentaja Arto Heiskanen

Varastonhoitaja Reko Saastamoinen

Asentaja Timo Tuomainen

Kapteeni Ville Vaittinen

Vääpeli Jani Pesonen

Yliluutnantti Juuso Orava

Yliluutnantti Timo Tarvainen

Prikaatin pronssinen ansiolevyke

Ylikersantti Matti Aalto

Ylikersantti Janne Turunen

Yliluutnantti Juha-Matti Kulppi

Ylikersantti Jari Savolainen

Luutnantti Henry Hoot

Varastonhoitaja Mika Martikainen

Solki Jalkaväen ansioristiin

Everstiluutnantti Jouni Mattila

Everstiluutnantti Jari Enberg

Everstiluutnantti Rainer Kuosmanen

Jalkaväen ansioristi

Vanhempi asentaja Simo Ranta-Eskola

Asentaja Olavi Rummukainen

Luutnantti Riku Mölsä

Asentaja Kari Jaskanen

Asentaja Seppo Penttinen

Taluspäällikkö Jari Nousiainen

Asentaja Jorma Ripatti

Luutnantti Reijo Myller

Musiikimajuri Petri Junna

Kapteeni Esa Lehtinen

Yliluutnantti Tuomo Makkonen

Yliluutnantti Petri Tiainen

Yliluutnantti Jari Lappalainen

Yliluutnantti Harri Kankainen

Yliluutnantti Mika Räisänen

Yliluutnantti Petri Peltoniemi

Luutnantti Arto Karvinen

Vääpeli Antero Pennanen

Ylivääpeli Mika Ahponen

Ylikersantti Osmo Ryyänen

Kapteeni Mika Kärsämä

Kapteeni Janne Vattulainen

Joukko-osastoristi

Toimistosihteeriksi Marju Liimatainen

Toimistosihteeriksi Nina Korhonen

Yliluutnantti Timo Ukkola

Luutnantti Janne Miettinen

Luutnantti Harri Hänninen

Luutnantti Toni Tummavuori

Ylikersantti Timo Nykänen

Ylikersantti Jyrki Pönkkä

Asentaja Heikki Hakkarainen

Tiedotussihteeriksi Marko Jalkanen

Viestiristi

Yliluutnantti Ville Keinänen

Karjalan Sotilassoittokunnan vuoden

2012 Sotilasmuusikko

Ylikersantti Joonas Hytti

Ritarimalja ja Harlun Haarikka

Sissikompania

Ylennykset 4.6.2013

Kapteeniksi

Yliluutnantti Juha-Matti Kulppi
Yliluutnantti Tuomas Ilari Mustonen

Yliluutnantiksi

Luutnantti Janne Kalevi Miettinen
Luutnantti Toni Jouni Tummavuori
Luutnantti Mikko Johannes Kettunen
Luutnantti Tomi Kristian Kettunen
Luutnantti Mikko Sakari Nylund

Ylennetään reservissä

Luutnantiksi

Vänrikki Juhani Ville Tapani Nevalainen
Vänrikki Jyrki Hermann Pönkkä

Kunniamerkit 4.6.2013

Valtion virka-ansiomerkki

Eversti Jari Ilmari Kytölä
Kapteeni Jukka Ilmari Päivinen
Luutnantti Riku Tapani Mölsä

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki

Majuri Arto Tapani Muhonen

Suomen Leijonan ritarimerkki

Kapteeni Pertti Antero Kettunen
Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi
Yliluutnantti Marko Juhani Jalkanen
Yliluutnantti Jarno Sakari Rähä

Suomen Valkoisen Ruusun I. luokan mitali kultaristein

Hankkija Mikko Tapani Porvali

Suomen Valkoisen Ruusun I. luokan mitali

Vääpeli Jukka Erik Porkka
Vääpeli Kimmo Heikki Olavi Vänskä
Vääpeli Seppo Kalevi Kyllönen

Sotilasansiomitali

Yliluutnantti Ilkka Pentti Tapani Karppanen

Jalkaväen ansioristi

Kapteeni Jari Matti Petteri Kokkonen
Kapteeni Ted Edvald Puusa
Kapteeni Juuso Orava
Kapteeni Ville Aleksi Vaittinen
Kapteeni Timo Tapani Luukkainen
Kapteeni Antti Samuli Ahtola
Yliluutnantti Juha-Matti Kulppi
Yliluutnantti Ville-Heikki Nieminen
Yliluutnantti Matti Juhani Niemeläinen
Yliluutnantti Kalle Matias Tuominen
Yliluutnantti Esa Albert Viitanen
Luutnantti Janne Kalevi Miettinen
Luutnantti Toni Jouni Tummavuori
Insinöörikapteeni Pekka Juhani Kuokka
Kapteeni Jari Ville Keinänen
Yliluutnantti Mika Pekka Katainen
Yliluutnantti Jarmo Mikael Kolu
Yliluutnantti Mikko Tapani Saastamoinen

Yliluutnantti Janne Heikki Suhonen
Yliluutnantti Reima Jaakko Kontkanen
Yliluutnantti Juha Kalevi Kainulainen
Yliluutnantti Seppo Tapio Väänänen
Yliluutnantti Mikko Samuli Ahtinen
Yliluutnantti Marko Juhani Jalkanen
Yliluutnantti Janne Santeri Jalovaara
Yliluutnantti Jani Pauli Pajari
Yliluutnantti Matti Petteri Piepponen
Yliluutnantti Karri Olavi Kalenius
Yliluutnantti Jarno Sakari Rähä
Yliluutnantti Kari Juhani Sinkkonen
Yliluutnantti Timo Pekka Tarvainen
Yliluutnantti Jussi Petteri Vokkolainen
Yliluutnantti Jani Markus Särkiranta
Yliluutnantti Jani Kalevi Hiltunen
Yliluutnantti Jani Pekka Sakari Toivanen
Luutnantti Mikko Sakari Nylund
Luutnantti Mikko Sakari Raunio
Luutnantti Mikko Johannes Kettunen
Luutnantti Tomi Kristian Kettunen
Ylivääpeli Jukka Tapio Klemetti
Vääpeli Jyrki Antero Meriläinen
Vääpeli Kimmo Heikki Olavi Vänskä
Vääpeli Jani Tapani Pesonen
Vääpeli Jukka Erik Porkka
Vääpeli Teppo Tapani Rautiainen
Vääpeli Seppo Kalevi Kyllönen
Vääpeli Timo Hannu Tapani Halonen
Vääpeli Jarkko Lasse Petteri Mustonen
Ylikersantti Jari Antero Savolainen
Ylikersantti Vesa Voutilainen
Ylikersantti Antti Ville Kalevi Tarssanen
Vääpeli Timo Juhani Varis
Ylikersantti Jooa-Maria Karoliina Välimaa
Sotilasammattihenkilö Eeva Marianne Salakari
Vääpeli Tuure Tapani Välimaa

OHI ON

Saapumiserän 1/12 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 4.10.2012.

Jalkaväen mitali ja killan stipendi
Korpraali Kinnunen Lauri, Kontiolahti

Hyvän jääkäriin palkinto
Jääkäri Lyhykäinen Olli, Outokumpu

Kummikuntien esinepalkinnot
Korpraali, Oksman Esa, Leppävirta
Jääkäri Kasurinen Pyry, Joensuu

Rehdin sotilaan stipendi
Korpraali Laamanen Olli, Mikkeli

Ylämyllyn sotilaskotiyhdistys ry:n stipendi
Korpraali Vlasoff Jukka-Petteri, Joensuu

Saapumiserän 1/12 362 vuorokautta palvelleet ja saapumiserän 2/12 180 vuorokautta palvelleet kotiutuivat 4.1.2013.

Jalkaväen mitali ja killan stipendi
Vänrikki Putkuri Simo, Joensuu
Kersantti Juvonen Elias, Joensuu
Korpraali Piitulainen Tomi, Joensuu

Reserviupseeripiirin palkinto
Vänrikki Santala Onni, Tohmajärvi

Reserviläispiirin palkinto
Kersantti Kinnunen Tuomas, Joensuu

Hyvän jääkäriin palkinto
Jääkäri Hurskainen Heikki, Joensuu

Kummikuntien esinepalkinnot
Alikersantti Pesonen Perttu, Tohmajärvi
Jääkäri Tuhkanen Arttu, Kitee
Jääkäri Siitari Aleks, Kangasniemi
Kersantti Sjöblom Santeri, Joensuu
Kersantti Kantokivi Teemu, Imatra
Vänrikki Matilainen Olli, Mikkeli
Kersantti Kokkola Jere, Valtimo
Korpraali Timonen Joonas, Joensuu
Jääkäri Luoma-Keturi Tatu, Savonlinna
Kersantti Sallinen Matti, Sulkava
Kersantti Tuutti Henri, Savonlinna
Kersantti Markkanen Tommi, Varkaus
Vänrikki Enojärvi Juri, Outokumpu
Vänrikki Lintumäki Juha, Kitee
Alikersantti Virnes Pinja, Joensuu
Korpraali Hyvärinen Arttu, Joensuu
Jääkäri Suvanto Antti, Polvijärvi

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi
Korpraali Huttunen Lasse

Rehdin sotilaan stipendi
Korpraali Järvinen Sampo, Joensuu
Vänrikki Väänänen Miikka, Kontiolahti
Korpraali Tervo Mikko, Varkaus

Ylämyllyn sotilaskotiyhdistys ry:n stipendi
Kersantti Pitkänen German, Juuka

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi
Vänrikki Turunen Miro, Juuka

Viestikillan palkinto
Kersantti Tenhunen Janne, Pieksämäki
Korpraali Kannainen Joel, Kuopio

Saapumiserän 2/12 lyhennetyin palvelusajan 255 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 20.3.2013.

Jalkaväen mitali ja killan stipendi
Korpraali Leminen Matias, Tuusniemi

Hyvän jääkäriin palkinto
Korpraali Puustinen Iiro, Kontiolahti

Kummikuntien esinepalkinnot
Korpraali Ikonen Vesa, Kangasniemi
Jääkäri Majanen Olli, Varkaus

Rehdin sotilaan stipendi
Korpraali Suomalainen Joni, Punkaharju

Ylämyllyn sotilaskoti ry:n stipendi
Jääkäri Leinonen Toni, Polvijärvi

Prikaatissa tapahtuu

Saapumiserän 2/12 lyhennetyin palvelusajan 347 vuorokautta palvelleet ja saapumiserän 1/13 165 vuorokautta palvelleet varusmiehet kotiutuivat 20.6.2013.

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Moorrees Joshua, Joensuu
Kersantti Kallio Jesse, Joensuu
Korpraali Rahunen Tuomas, Kitee

Reserviupseeripiirin palkinto

Vänrikki Anjala Jetro, Joensuu

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Valtonen Henri, Juankoski

Hyvän jääkäriin palkinto

Jääkäri Kiiski Miika, Lautela

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Sormunen Henri, Kuopio
Korpraali Puhakka Ilkka, Joensuu
Korpraali Halonen Roope, Leppävirta
Alikersantti Riihimäki Aleks, Ikaalinen
Alikersantti Räsänen Panu, Varkaus
Jääkäri Mäki Niklas, Joensuu
Jääkäri Korpelainen Santtu, Joensuu
Korpraali Saarenniemi Kosti, Rantasalmi
Korpraali Monni Juho, Varkaus
Korpraali Kyytinen Tommi, Kitee
Jääkäri Viljakainen Jyri, Savonlinna
Alikersantti Savolainen Ville, Eno
Alikersantti Hulkkonen Mikko-Matti, Pieksämäki
Jääkäri Grön Eetu, Juuka
Kersantti Kärki Aleks, Jouhioja
Vänrikki Viitanen Eero, Joensuu

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Alikersantti Korhonen Jyrki, Iloantsi

Rehdin sotilaan stipendi

Alikersantti Mustapää Max, Savonlinna
Jääkäri Eskelinen Riku, Pieksämäki
Upseerikokelas Miettinen Ville-Matias, Kuopio

Ylämyllyn sotilaskotiyhdistys ry:n stipendi

Kersantti Reinikainen Jaakko, Joensuu

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi

Vänrikki Airaksinen Tuomas, Leppävirta

Ulla Mustakallio -rahaston stipendi

Jääkäri Hurskainen Topi, Kitee

Viestikillan palkinto

Jääkäri Piirainen Ville, Joensuu

Joensuun maanpuolustusnaisten stipendi

Vänrikki Immonen Elisa, Joensuu

Karjalan sotilassoittokunnan 90-vuotiskonsertti 20.9.2012

Karjalan sotilassoittokunta juhlisti 90-vuotista taivaltaan juhlakonsertin merkeissä Joensuussa. Kuvassa soittokunnan päällikkö musiikkimajuri Petri Junna ottaa vastaan onnittelut puolustusvoimien ylikapellimestarilta, musiikkieverstiluutnantti Elias Seppälältä. Carelia-sali nautti täysin rinnoin soittokunnan ammattitaitoisesta esityksestä.

Puurojuhla 5.12.2012

Perinteistä puurojuhlaa vietettiin itsenäisyyspäivän aattona. Viimeistä kertaa näin runsaslukuisena paikalla ollut henkilöstö kokoontui varuskuntaravintolaan virittäytyäkseen joulun tunnelmaan. Samalla huomioitiin myös huomionosoituksia saaneita prikaatin työntekijöitä.

Reserviläisten ylentämistilaisuus 6.12.2012

Alueoimisto järjesti varuskuntaravintolassa itsenäisyyspäivän ylennyksiin liittyen tilaisuuden, jossa huomioitiin ylennyksen saaneita maakunnan reserviläisiä sekä alueoimiston yhteistyökumppaneita.

VUOSIPÄIVÄ 23.11.2012

Prikaatin viimeistä täysimittaista vuosipäivää vietettiin perinteisin menoin. Suurin osa prikaatin henkilöstöstä, varusmiehet mukaan lukien olivat vielä paikalla. Vuosipäivän päiväjuhllaisuudet pidettiin luonnollisesti varuskunnassa. Juhlan aloitti seppeleenlasku ja komentajan suorittama paraatikatselemus Kollaan Vasamalla. Seppeleen muistomerkillä laskivat prikaatin komentajan lisäksi vuoden siviiliksi valittu toimistosiihteri Seija Saarelainen ja vuoden sotilaaksi valittu yliluutnantti Mika Katainen. Ohimarssia oli komentajan lisäksi vastaanottamassa professori Veijo Saloheimo.

Päiväjuhlaa vietettiin varuskuntaravintola Simunassa. Päiväjuhlassa muistettiin prikaatin kirjoilta lähteneitä sekä palkittiin ansioituneita työntekijöitä.

Prikaatia juhlittiin vielä illalla Joensuun Taidemuseolla prikaatin henkilöstön ja kutsuvieraiden kesken. Vieraita oli paikalla ilahduttavan runsaslukuisesti. Taidemuseon tilat täyttyivät puheensorinasta sekä tietysti soittokunnan musiikista. Monille mieluisan ja ehkä haikeankin illan täydensi maittava buffet-pöytä varuskuntaravintolan henkilöstön valmistamana.

Prikaatissa tapahtuu

Viimeinen saapumiserä palvelukseen 7.1.2013

Prikaatin ovesta astui tammikuun alussa viimeiset koulutettavat alokkaat. Historian viimeisen saapumiesrän vahvuus oli 613 alokasta. Monille alokkaille oli kunnia-asia saada suorittaa oma varusmiespalvelus viimeisten joukossa lähivaruskunnassa.

Aluetoimiston vuosipäivä 25.2.2013

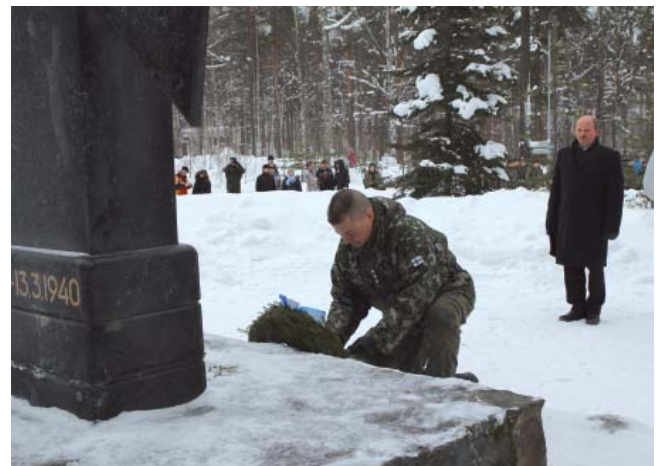

Aluetoimisto juhli vuosipäiväänsä helmikuun lopussa. Vuosipäivän kunniaksi Joensuun Carelia-salissa oli Itä-Suomen sotilasläänin soittokuntien yhteisvoimin toteutettu hieno konsertti. Konsertin solisteina toimivat Hannu Lehtonen ja Emilia Vesalainen.

VALA JA KOTIVÄKIPÄIVÄ 25.2.2013

Prikaatin viimeistä vala- ja kotiväkipäivää vietettiin helmikuun loppupuolella. Viimeinen vala näky vierasjoukon runsaudessa, talviseen varuskuntaan oli tullut tuhansittain alokkaiden läheisiä ja sukulaisia tutustumaan varuskuntaympäristöön ja ennen kaikkea seuraamaan läheisensä sotilasvalan vannomista tai sotilasvakuutuksen antamista. Aamupäivä oli varattu kotiväen alueeseen tutustumiseen, kasarmialueella riitti väkeä ja olipa Kiltaluokassa mahdollisuus kurkistaa historiaan aikaisemmista valatilaisuuksista kertovan valokuvanäytelyn muodossa. Iltapäivällä järjestettiin varsinaiset vala- ja vakuutustilaisuudet seppeleenlaskuineen, paraatikatselmuksineen ja ohimarsseineen. Monille ja ainakin valan tai vakuutuksen antaneille jääkäreille päivä jäi mieleen, olihan kyseessä viimeisten korpisotureiden antama sotilasvala tai -vakuutus.

KARJP:n perinnepäivät 1.-2.3.2013

Karjalan jääkäripataljoonan viimeistä perinnepäivää vietettiin iloisissa, mutta osin haikeissa tunnelmissa. Päiväjuhlassa jaettiin pataljoonan henkilöstölle arvokkaimmat muistoesineet eli pienoisliput. Iltajuhlassa muistettiin pataljoonan kirjoilta jo lähteneitä henkilöitä.

Suvikahvi 3.6.2013

Kesäkuun alussa vietettiin varuskunnassa niin sanottua suven avausta. Henkilöstön kahvitilaisuudessa huomioitiin itsenäisyyspäivänä ylennyksiä ja huomionosoituksia saaneita. Tilaisuuden tärkein tapahtuma oli prikaatin arvokkaimman muistoesineen eli prikaatin pienoislipun syksyllä kohti uusia seikkailuja lähteville henkilöille.

PARAATI 4.6.2013

Prikaati esiintyi näyttävästi Joensuun torin ympäristössä lippujuhlapäivänä. Prikaatin viimeisessä lippujuhlapäivän paraatissa oli osallisina koko prikaatin henkilöstön ja varusmiesten lisäksi myös kaikki Itä-Suomen sotilasläänin joukko-osastot lippujoukkueillaan. Lisäksi Pohjois-Karjalan rajavartiosto, sotilaskotisisaret ja maakunnan maanpuolustusjärjestöt ja muut joukot tekivät kunniaa maanpuolustuskartalta poistuvalla prikaatille. Juhlapäivän tilaisuudet aloitti seppeleenlasku Joensuun sankarihaudalla. Joensuun torilla pidetty paraatikatselemus keräsi torin ympärille suuren väkijoukon. Rantakadulla marssittu ohimarssi Itä-Suomen sotilasläänin komentajan, sotaveteraanien edustajan ja prikaatin komentajan vastaanottamana oli mieleenpainuva hetki kaikille.

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATI KAIKKIA KUMMIKUNTIA

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

HEINÄVESI

JUUKA

JUVA

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

POLVIJÄRVI

JOROINEN

KIITTÄÄ LÄMPIMÄSTI JA KUMMISEURAKUNTIA

SAVONLINNA

RÄÄKKYLÄ

KAAVI

TUUSNIEMI

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

PIEKSÄMÄKI

LIPERI

OUTOKUMPU

SIILINJÄRVI

Prikaatissa tapahtuu

EVP-vierailu 4.6.2013

Lippujuhlapäivän tilaisuuksiin liittyen varuskunnassa oli sotilasläänin ja prikaatin komentajan vieraana iso joukko reservissä ja palveluksessa olevia everstejä ja kenraaleja. Tarinoita riitti, kun vieraat tutustuivat vielä kertaalleen Kontiorannan varuskuntaan.

Viimeisen AUK:n kurssin päätös 19.6.2013

Vihoviimeinen alipuseerikurssi eli kurssi 48 päätettiin sotilaskodissa kesäkuun puolenvälin jälkeen. Niin sanottuna "rivi-aukkina" koulutettu johtajajoukko tulee johtamaan prikaatin jäljellä olevia varusmiehiä kotiutumiseensa eli 19.12. saakka. Tämä joukko on osa viimeisiä prikaatista reserviin siirtyviä varusmiehiä.

Pesäpallo-ottelu 19.6.2013

Jääkärikompanian henkilöstö ja varusmiehet ottivat mittaa toisistaan pesäpallossa. Henkilökunta taisi viedä voiton...

Prikaatissa tapahtuu

Vartioparaati Helsingissä 28.6.2013

Karjalan sotilassoittokunta kävi perinteeksi muodostuneessa Vartioparaatissa Helsingissä. Vartioparaatissa kaikki Puolustusvoimien soittokunnat esiintyvät. Prikaatin lippua ansiokkaasti kantanut soittokunta esiintyi Tuomiokirkon edustalla ja Espan lavalla sankan väkijoukon kuunnellessa.

KARJP:n komentajan vaihto 1.7.2013

Karjalan jääkäripataljoonan komentaja vaihtui heinäkuun alusta. Everstiluutnantti Rainer Kuosmanen luovutti pataljoonansa majuri Panu Pelkoselle, josta tuli Karjalan jääkäripataljoonan viimeinen komentaja.

AVOIMET OVET 1.7.2013

Prikaati järjesti heinäkuun alussa kaikille avoimen tilaisuuden tutustua viimeisen kerran prikaatin tiloihin ja toimintaan. Päivän aikana paikalla oli arviolta 3000 vierasta. Moni kävi verestämässä vanhoja muistoja omilta varusmiesajoilta ja tarinoita riitti kun vieraat kulkivat pitkin varuskunta-alueetta suotuisan sään vallitessa. Monella oli mukana entisiä varusmiehiä useamman sukupolven ajalta. Olipa paikalle tullut vieraita kauempaakin kuin vain lähialueelta. Päivän ohjelmaan kuului niin kalustoesitystä, toimintänäytöstä kuin armeijan tyyliin kenttälounaana tarjottua hernekeittoa. Eivätkä vieraat unohtaneet käydä herkuttelemassa sotilaskodin tuotteilla. Soittokunnan varusmiesbändi esiintyi parikin kertaa ja päivän huipennuksena kuultiin soittokunnan konsertti sotilaskodin takapihalla Höytiäisen rannalla.

Prikaatissa tapahtuu

KARJALAN SOTILASSOITTOKUNNAN VIIMEINEN VUOSI

Lähtökohdat vuoden 2013 toiminnalle eivät olleet kovin mieluisat ja motivoivat, olihan jo aiemmin päätetty, että soittokuntamme lakkautetaan vuoden lopussa. Alkuvuosi, kesälomaan asti, päätettiin kuitenkin tehdä täysillä kuten ennenkin ja syksyllä sitten aloittaa varsinainen toiminnan alasajo.

Esiintymisten satoa keväältä

Kevätkauden aloitti perinteinen ystävänpäiväkonsertti, jossa solistina oli oman soittokuntamme tuubisti Jussi Ala-Nikula. Samana päivänä ehdimme vielä Kuopioon Aseveli-iltamiin, jossa saimme säestää Vieno Kekkosta noin seitsemän sadan kuulijan edessä. Kausi eteni totuttuun tapaan kiireisissä merkeissä täysille saleille esiintyen ja konsertoiden. Yhtenä kevään kohokohtana oli Kevään Helmiä-konsertit Joensuussa ja Varkaudessa, joissa solistina oli upea tenorilaulaja Pentti Hietanen. Konsertti sai kiitosta yleisöltä ja oli erityisen mieluisa soittajillekin. Toukokuussa esiinnyimme vielä Arja Korisevan kanssa Salomaa-säätiön apurahojenjakoilaisuuden yhteydessä järjestetyssä konsertissa.

Lippujuhlapäivän paraati sai joensuulaiset sankoin joukoin liikkeelle kuuntelemaan ja katselemaan Pohjois-Karjalan prikaatia viimeistä kertaa paraatissa. Perinteiset kesäkonsertit järjestettiin tällä kertaa Joensuun sijasta maakunnassa: Ilomansissa, Kontiolahdella ja Lieksassa. Konserttien solisteina olivat Pave Maijanen ja Teija Kontio. Konsertit keräsivät todella suuren yleisön kiertueen kaikissa kunnissa. Edellä mainitut esiintymiset ovat vain poiminta kevään monipuolisesta toiminnasta kaiken muun ohessa.

Yllätysmatka Pietariin!

Huhti-toukokuun vaihteessa sain ylemmältä taholta käskyn suunnitella ja harjoittaa Karjalan sotilassoittokunnan ja Savon sotilassoittokunnan kanssa kuviomarssiesitys, sekä johtaa yhteiskokoonpano Pietarin 110-vuotispäivän yhteydessä pidettävään kansainväliseen Tattoo-tapahtumaan.

Aikaa valmistautumiseen oli todella vähän, joten mitkään sanat eivät riittäneet molempien soittokunnan henkilöstöä riittävästi siitä asenteesta ja tahtotilasta, jolla saimme kansainväliset mitat täyttävän kuviomarssiesityksen aikaiseksi. Kolmessa viikossa soittajat oppivat ulkoa liki 15 minuutin mittaisen ohjelman kuviot ja musiikin ulkoa. Lisäksi saimme vielä "hitsattua" joukon todella hyvin yhteen. Pietarin jäähallissa saimme yleisöltä ylivoimaisesti suurimmat aplodit! Matkan viimeinen esiintymisen oli marssiparaati Pietarin pääkatua, Nevsky Prospektia, pitkin.

Henkilöstö muutoksessa

Olen erityisen kiitollinen omalle henkilöstölleni siitä asenteesta, jolla he ovat oman työnsä tehneet aina ennenkin, mutta nyt erityisesti, tämän muutoksen aikana, laadusta ei ole haluttu lähteä tinkimään. Suurena apuna tähän on varmasti ollut

Prikaatissa tapahtuu

kaikkien osalta se positiivisuus, jolla ajatukset on käännetty lakkautuspäätöksen jälkeen kohti tulevaisuutta. Tuleen ei ole niin sanotusti jääty makaamaan!

Soittokuntamme pääosa (10 henkilöä) tulee siirtymään Rakuunasoihtokuntaan, muut Kaartin, Ilmavoimien, sekä Lapin sotilassoittokuntaan. Kaikille jotka halusivat jäädä puolustusvoimien palvelukseen, löytyi työpaikka.

Viimeiset esiintymiset

Syksyn aikana soittokunta esiintyy vain muutamia kertoja, jotka nekin teemme suurelta osin yhdessä Rakuunasoihtokunnan kanssa. Henkilöstöstä puolet siirtyi pois jo syyskuun alussa ja loput vuoden lopussa. Itsenäisyyspäivänä esiinnymme valtakunnallisessa paraatissa Mikkelissä yhdessä muiden Itä-Suomen sotilassoittokuntien kanssa. Kun lippu lasketaan prikaatissamme 31.12.2013, soivat Karjalan sotilassoittokunnan sävelet viimeisen kerran.

Teksti:
Musiikkimajuri Petri Junna
Karjalan sotilassoittokunnan päällikkö

HENKILÖSTÖ MUUTOKSESSA

Muutoksentuulet ovat koetelleet Pohjois-Karjalan prikaatin henkilöstöä viimeisen noin puolentoista vuoden aikana. Pelätty ja odotettu tieto puolustusvoimien rakennemuutoksen seurauksista Kontiorannan varuskunnan henkilökunnalle saatiin keskellä talvipakkasia ja peruskoulutuskauden harjoitusta helmikuussa 2012. Varuskuntaravintola Simunaan kokoontunut henkilökunta oli jännittynyt. Kun tieto kuultiin, olivat ilmeet ja katseet jähmettyneitä; oli monilla silmäkulmassa kyyneleitäkin. Prikaatin komentajan johdolla tilaisuudesta lähdettiin kuitenkin jatkamaan töitä - hiljaisina, vihasina, surullisina, hämmästyneinä, pettyneinä, mutta kuitenkin pää pystyssä. Tuolloin mustan kahdeksannen päivän pakasyönä kenttämessuissa nuotioiden hehkussa oli havaittavissa harvinaisen syvää surua ja tunteita, joita ei pysty sanoiksi pukemaan.

Tyhjyyden tunteiden keskellä, pettymyksen, ymmärtämättömyyden, tiedottomuuden ja ärtymyksen vallitessa oli

jatettava eteenpäin. Epävarmuus oman tulevan työpaikan sijaintipaikkakunnasta ja perheen puolesta sekä epätietoisuus ylipäättään siitä, onko itselle edes töitä tulevaisuudessa, kuluttivat, puhuttivat kuin varmasti tuskastuttivatkin.

Henkilöstön tukeminen

Puolustusvoimauudistus on koskettanut jokaista Pohjois-Karjalan prikaatin jäsentä ylimmästä johdosta kaikkiin työntekijöihin. Muutos yleensä horjuttaa ihmisen totuttua tasapainoa ja vakiintunutta toimintaa, siksi muutokseen suhtautuminen on kunkin henkilökohtainen ominaisuus. Muutoksen vaiheet eivät ole kaikille olleet helppoja, yksiselitteisiä tai

edes ymmärrettävissä. Joillekin vallalla oleva muutos on tarjonnut mahdollisuuden ottaa uutta suuntaa elämässä. Jokainen on joutunut tarkoin punnitsemaan itselleen ja elämäntilanteelleen parhaiten sopivaa ratkaisua, siksi henkilöstöä on myös pyritty tukemaan parhaiden kykyjen ja mahdollisuuksien mukaan.

On havaittu, että henkilöstöllä tiedonjano on lakkauttamisuutisesta alkaen ollut valtava. Muutoksen eri vaiheissa henkilöstö on kaivannut erityyppistä informaatiota ja tähän tarpeeseen on haluttu vastata järjestämällä tiedotustilaisuuksia, tapahtumia ja esimiesjohtoisia työyksikkökäyntejä. Prikaatin johto, henkilöstöosasto, HR- ja tukikoordinaattorit sekä työyksiköiden esimiehet ovat tiedottaneet henkilökunnalle mahdollisimman paljon ja usein, kaikista tiedon murusistakin. Henkilöstölle on tarjottu tietoa muun muassa vastaanottavista joukko-osastoista, puolustusvoimien tukipaketeista ja uudistuksen aikatauluista sekä yhteistyössä eri asiantuntijoiden kanssa on tilaisuuksissa kerrottu Kevan eläkeasioista, TE-toimiston palveluista ja Verotoimiston verotuskäytänteistä. Myös henkilökunnan perheenjäsenille järjestettiin ilta-aikaan toteutettu perheinfo. Prikaatin henkilöstölle on tarjottu mahdollisuuksia osallistua myös Kontiorannan ulkopuolella järjestettyihin tilaisuuksiin. Suuri joukko henkilökuntaa esittäytyi ja otti ensikontaktia mahdollisiin tuleviin työnantajiin ja hankki tietoa työnhausta Rekry-tapahtumassa, jonka Valtionkonttori järjesti Joensuussa eri toimijoiden kanssa.

Henkilöstösuunnittelun tueksi oli puolestaan tärkeää kerätä tietoa henkilökunnan toiveista tulevan suhteen. Tietoa siitä, millaiset tehtävät ja millä paikkakunnalla henkilökuntaa kiinnostivat. Tätä tarkoitusta varten järjestettiin ennakoiva kysely henkilöiden toiveista tuleviin sijoituksiin. Kun loppusyksyllä 2012 henkilöstösuunnittelu alkoi antaa suuntaa siitä, minne kunkin henkilön tie prikaatin

Prikaatissa tapahtuu

lakkauttamisen jälkeen vie, on prikaatiin nimettyjen HR- ja tukikoordinaattoreiden toimesta henkilöstöä pystytty tukemaan yksilökohtaisemmin. Henkilöstöä on kannustettu omaan aktiivisuuteen, mutta tietoa ja tukea on tarjottu yksilöllisiin tarpeisiin esimerkiksi työ- ja opiskelupaikan hakuun, eläkkeelle siirtymiseen, asunnon etsimiseen uudelta paikkakunnalta, muuttovalmisteluihin ja yleiseen ajatusten ja tunteiden purkuun liittyen. Henkilöstöllä perheineen on ollut myös mahdollisuus käydä tutustumassa uuteen paikkakuntaan joko omatoimisesti tai osallistumalla järjestettyihin tutustumismatkoihin.

Myös varuskunnan työhyvinvointitoimikunta otti tavoitteekseen tukea ja kuulla henkilökuntaa mahdollisimman kattavasti koko toiminnan loppuajan. Erityisiä huomioita vuosilta 2012 ja 2013 ovat olleet, että henkilökunnan innostus viikkoliikuntaan ja kulttuuriseteleihin on kasvanut ja työtaturmien määrä on laskenut selvästi. Perinteiset tapahtumat on järjestetty totuttuun tapaan, kuten liikuntapäivät, puurojuhla ja Karelia-soutuun osallistuminen. Tärkeänä osana myös työpisteiden omia virkistystapahtumia tuettiin. Henkilökunnan yhteishenki on ollut hyvin kosketeltavaa yhteisissä tapahtumissa.

Sopeutuminen muutokseen

Varuskunnan lakkauttamisen myötä kukin meistä on joutunut tekemään koko loppuelämäänsä vaikuttavia ratkaisuja. Havaintomme mukaan koko varuskunnan henkilökunnalle yksi erityisen tärkeä voimavara vaikeassa muutoksessa on ollut omien perheiden ja ystävien ohella työyhteisössä vallitseva vahva yhteishenki. Varuskunnasta työyhteisönä jää varmasti kaikille muistoihin tuo yhteen hiileen puhaltaminen ja yhdessä rivissä seisominen - Korpisotureiden henki ja Kollaan muisto ovat kantaneet yhdessä eteenpäin ja yhtä köyttä vetäen.

Kaikille hyvää jatkoa, onnea ja menestystä uusiin haasteisiin !

*”Aiemman kokemuksemme tulisi olla majakka,
joka näyttää meille tietä,
eikä laituri, johon kiinnitämme aluksen”*

Teksti:
Katri Kinnari, sosiaalikirjuri
Anssi Törmälä, sotilaspastori

VIIMEISEN SAAPUMISERÄN KOULUTUKSEN LÄPIVIENTI

Koulutuksen suunnittelu ja reunaehdot

Kun päätös Pohjois-Karjalan prikaatin lakkauttamisesta julkaistiin helmikuussa 2012, niin varsin pian tämän jälkeen päätettiin myös 113 saapumiserän jäävän Karjalan jääkäripataljoonan viimeiseksi. Suunnittelussa pyrittiin siihen, että saapumiserän koulutus olisi mahdollisimman tasapainoinen kokonaisuus prikaatille käskettyä joukkotuotantotehtävää, puolustusvoimauudistuksen edellyttämää jatkuvuutta sekä prikaatin lakkauttamisen edellyttämiä varuskunnallisia toimia. Osana viimeisen saapumiserän koulutuksen suunnittelua huomioitiin myös mahdollinen Karjalan jääkäripataljoonan palkatun henkilöstön ennakoiva siirtyminen muihin joukko-osastoihin. Arvioitiin, että ennen kesää 2013 pataljoonasta siirtyisi noin yhden perusyksikön päällystön verran henkilökuntaa.

Henkilöstösuunnittelu ja sen toteutus tehtiin erinomaisessa yhteistyössä niin prikaatin esikunnan kuin vastaanottavien joukko-osastojen kesken pääosin jo vuo-

den 2012 kuluessa, niinpä hahmotelmat kevään 2013 koulutuskokoonpanoksi valmistuivat hyvissä ajoin ennen 113 saapumiserän palvelukseen astumista. Myös aluetoimisto tuki pataljoonaa rajoittamalla viimeisen saapumiserän koon reiluun kuuteensataan alokkaaseen. Edellinen saapumiserä oli ollut lähes 700 alokasta. Liian suuri saapumiserä olisi aiheuttanut väistämättä ongelmia laadukkaana koulutuksen toteutukselle.

Osana kevääseen valmistautumista yhdistettiin joulukuussa 2012 samassa kasarmirakennuksessa toimineet Sissikomppania ja Panssarintorjuntakomppania. Yhdistämisellä ei ollut vaikutusta kevään koulutuksen toimeenpanoon, mutta yksiköiden hallinto saatiin keskitettyä. Samalla julkistettiin suunnitelmat pataljoonan yksiköiden portaittaisesta sulkemisesta vuoden 2013 kuluessa. Koko pataljoonan henkilökunta pidettiin hyvin tietoisena tulevista muutoksista ja saatoimme todeta henkilöstön olevan erinomaisesti sitoutuneita haastavaan, viimeiseen kevääseen.

Joukkotuotantotehtävä

7.1.2013 palveluksensa aloittaneen 113 saapumiserän vahvuus oli 613 alokasta. Saapumiserän koulutuksessa oli keskeistä kyetä valikoimaan kaikki johtajakoulutukseen soveltuvat varusmiehet ja -naiset, jotka sitten tultaisiin käskemään johtajakoulutukseen Karjalan prikaatiin ja Kainuun prikaatiin. Nämä tulevat johtajat toimisivat sitten johtajina myös niille heinäkuussa palveluksensa aloittaville asevelvollisille, jotka Pohjois-Karjalasta prikaatin lakkauttamisen takia on käsketty palvelukseen Kajaaniin ja Vekaranjärvelle. Suunnittelun edetessä meiltä "tilattiin" enimmillään jopa 160 johtajaksi soveltuvaa.

Heti alokkaiden tulopuhuttelusta alkaen prikaatin johto sekä muut esimiehet muistuttivat alokkaita valintaprosessista sekä puolustusvoimien tuotantotehtävästä, josta ei tultais tinkimään. Halukkuus siirtyä satojen kilometrien päähän jatkamaan asepalvelusta ei varmasti tuntunut alussa kovinkaan houkuttelevalta, mutta tiedon lisääntyessä

Korven kätköissä

mielenkiintoakin alkoi viritä. Molemmat vastaanottavat joukko-osastot toteuttivat vielä hyvin rakennetut rekrytointikäynnit, joilla he markkinoivat koulutustaan sekä varuskuntiaan. Peruskoulutuskauden mittaan valintaprosessi eteni pataljoonan esikunnan vahvassa ohjauksessa sekä komppanian päälliköiden uutterassa otteessa ja niinpä 28.2. meiltä lähti reilut sata tulevaa aliupseerikoulun oppilasta uusiin joukko-osastoihin. Kontiorantaan johtajakoulutukseen ns. rivi-aliupseerikoulutukseen jäivät moottori-, lääkintä- ja sotilaspoliisilinjojen oppilaat. Näillä johtajilla tuettaisiin mm. syksyllä varuskunnan lakkauttamiseen liittyviä toimintoja. Peruskoulutuskauden päätyttyä myös aliupseerikoulun koulutustehtävät loppuivat ja yksikön henkilökunta kohdennettiin muihin kouluttaviin yksiköihin. Kasarmi 2:sta luovuttiin 31.3.2013.

Miehistön kouluttamisessa pataljoonan viimeisen saapumiserän joukkotuotantotehtävä koostui kokonaisuudesta sodan ajan jääkärikomppaniasta, jonka neljä jääkärijoukkuetta sai tuotettavakseen kasarmi 1:ssä toimiva Jääkärikomppania. Tuotettavaan jääkärikomppaniaan kuuluvat komento-, huolto- ja kranaatinheitinjoukkueen tuotti kasarmi 5:ssä toimiva Kranaatinheitinkomppania. Kasarmi 3:ssa Esikunta- ja huoltokomppania tuotti sodan ajan huoltokomppanian

osia ja kasarmi 4:ssä toimiva Panssarintorjuntakomppania tuotti kaksi tiedustelujoukkuetta ja panssarintorjuntaohjusjoukkueen sekä sotilaspoliisijoukkueen. Koulutuksellinen huipentuma oli suunniteltu tapahtumaan toukokuun lopulla järjestettävään TROMBI13 Maavoimien taisteluosaston taisteluharjoitukseen Lapissa. Saapumiserän koulutuksessa sekä joukkotuotantojoukkojen muodostumisessa keskeisessä asemassa olivat myös varusmiesjohtajat, jotka olivat perehtyneet uudistettuun taistelutapaan niin reserviupseeri- kuin aliupseerikursseillakin. Joukkotuotannon näkökul-

masta pataljoonalla oli ainekset hyvään lopputulokseen.

Koulutuskausien taistelu- ja taisteluampumaharjoitukset etenivät suunnitelmien mukaisesti. Nousujohtaisen koulutuksen hedelmiä oli jo nähtävissä erikoiskoulutuskauden taisteluampumaharjoituksessa, jonka aikana joukot saivat runsaasti tunnustusta ammu-tojen johtajilta. Kaikki koulutushaarat olivat osaamisessaan hyvällä tasolla ja ennen kaikkea tasovaihtelut olivat vähäisiä. Sotinpuron raastavat olosuhteet eivät vaikuttaneet sanottavasti joukon toimintaan. Kouluttavasta henkilökunnasta saattoi harjoituksen aikana aistia jo haikeutta - pian tämä kaikki on ohitse.

Koulutus huipentuu

TROMBI13 Lapissa huipensi saapumiserän koulutuksen. Koko kevään ajan olimme valmistautuneet tähän koitokseen ja uudistettua taistelutapaa pilotoineena joukkona tunsimme olevamme myös suurennuslasin alla. Panssarintorjuntaohjusjoukkue, tulenjohtue ja kranaatinheitinjoukkue liittyivät harjoitukseen suoraan reilua viikkoa aikaisemmin alkaneesta Maavoimien vaikuttamis-harjoituksesta. Joukkojemme pääosat keskitettiin Rovajärvelle 23.-25.5. Joukkotuottamamme jääkärikomppania oli kolmas jääkärikomppania (3JK) Kainuun prikaatin johtamassa taisteluosastossa,

huollon osat toimivat taisteluosaston huoltokomppaniassa, sotilaspoliisit esikunta- ja viestikomppaniassa ja panssarintorjuntaohjusjoukkue sijoitettiin jääkärijoukkueeksi Porin prikaatin perustamaan jääkärikomppaniaan. Tiedustelujoukkueet toimivat Utin jääkäriyrykmentin johdolla keltaisen kevyenä, ilmakuljeteisena jalkaväkenä. Ison harjoituksen puitteet loivat hyvän perustan toteuttaa joukkojen yhteistoimintaa ja uudistettua taistelutapaa kyettiin soveltamaan riittävän haastavissa tilannekehyksissä. Harjoitustilanteen päätyttyä järjestimme jääkärikomppanian pääosilla Karjalan jääkäripataljoonan lippukomppanian ohimarssin, jonka prikaatin komentajamme eversti Jari Kytölä otti vastaan. Rovajärven pölyävällä soratiellä suoritettu ryhdi-

käs marssi jää varmasti kaikkien paikallisten mieleen. Karjalan jääkäripataljoona poistui maavoimien harjoitustoinnasta perinnelippu liehuen.

Joensuussa pidetyn lippujuhlapäivän paraatin jälkeen suuntasimme vielä viimeiseen taisteluampumarjoitukseen Sotinpurolle. Joukkokoulutuskauden taisteluampumarjoituksessa suoritimme joukkueen puolustus- ja hyökkäysammunnat, sotilaspoliisi- ja tiedusteluumuntoja sekä raivaus- ja räjäytysharjoitukset. Oli ilo johtaa ampumarjoitus, jossa kaikesta haikeudesta huolimatta oli vahva, laadukkaan tekemisen meininki.

Ovien sulkemista

Pohjois-Karjalan prikaatin viimeinen aliupseerikurssi päättyi 19.6. ja 20.6. kotiutettiin 212 saapumiserän 347 ja 113 saapumiserän 165 vuorokautta palveleet varusmiehet. Tämän jälkeen pataljoonan henkilökunta perheineen saattoi todenteolla aloittaa valmistautumisen uusiin haasteisiin. Suunnitelman mukaisesti heinäkuun alussa lakkautettiin Jääkäri-, Kranaatinheitin- ja Panssarintorjuntakomppaniat ja näiden kasarmeista luovuttiin. Viimeisiksi kuukausiksi 255 ja 347 vuorokautta palvelevat varusmiehet keskitettiin Esikunta- ja huoltokomppaniiaan, jossa koulutus jatkuu prikaatin lakkauttamistoimien ohessa.

Perinnön siirto

Karjalan Jääkäripataljoonan lippu poistuneen joukkojen edestä, mutta sen perintö tulee liehumaan Jääkärilipussa sekä jäljellejäävien jalkaväkipataljoonien lipuissa. Karjalan Jääkäripataljoonan toiminnan päättyessä sen osaava ja ylpeä henkilökunta ohjautuu puolustusvoima uudistuksessa monipuolisesti maavoimien ja jalkaväen eri tehtäviin. Pataljoonan viimeisessä perinnepäivässä 25.2.2013 henkilökunnalle jaetut Karjalan jääkäripataljoonan pienoisliput muistuttavat työyhteisöämme ikimuistoisista hetkistä Karjalan Jääkäreiden kouluttamisessa sekä samalla siitä työstä, jonka olemme vuosien saatossa tehneet jalkaväen tulevaisuuden luomiseksi.

Teksti:
Everstiluutnantti Rainer Kuosmanen
Karjalan jääkäripataljoonan komentaja

Korven kätköissä

SIMUNAN PADAT PORISEVAT VIIMEISEEN PÄIVÄÄN ASTI

LEIJONA CATERING

Leijona Cateringin varuskuntaravintola Simunassa valmistetaan ruokaa edelleen samalla antaumuksella kuin vuosikymmenien ajan, mutta pienemmällä miehityksellä ruokailijamäärän jo pienennyttyä.

Simunan ravintolapäällikkö Riitta Turusen luotsaamassa keittiössä kokataan nyt kuuden hengen voimin. ”Lakkauttamisprosessi on sujunut suunnitelmien mukaisesti ja hyvässä yhteistyössä sekä joukko-osaston että oman väen kanssa. Haikeaa on toki ollut, useimmille työntekijöille ravintola on ollut vuosien ja osalle koko uran mittainen työpaikka. Porukka on silti hoitanut upeasti hommat koko tämän ajan”, Riitta kiittää.

Juhannuksen alla, tammikuun saapumiserän lähtiessä 16 Leijonan työntekijää ripusti esiliinat naulaan. Loppuvuoden ajan ravintolaa pyörittävästä tiimistä on kasvanut todellisia moniosaajia. ”Kaikki osallistuvat nyt kaikkiin töihin, kun tehdään pienemmällä porukalla. Tehtävänkuvat ovat monipuolistuneet ja osaaminen kasvaa”, kertoo Riitta.

Leijona Cateringin työntekijöiden kanssa sopeuttamistoimet käynnistettiin yhteistoimintaneuvotteluissa jo viime vuoden puolella. Kaikille on tarjottu mahdollisuutta siirtyä työskentelemään muissa toimipisteissä, joihin on voinut käydä tutustumassa työajalla.

”Paikkakunnan vaihto on ymmärrettävästi iso päätös, johon liittyy koko perheen tilanne. Mahdollisia lähtijöitä avus-

tetaankin muutossa. Työntekijöidemme muutosturvaan kuuluvat myös muun muassa työvoimatoimiston kanssa yhdessä tarjottu apu työnhakuun, vapaaehtoinen terveystarkastus sekä mahdollisuus keskustella psykologin kanssa”, liiketoimintajohtaja Elina Latvanen-Nieminen kertoo.

Perinteistä ja laadusta pidetään kiinni

Lakkauttamisen aikaanakin pidetään tuista perinteistä kiinni. Kesäkuun avoimissa ovissa tarjottiin hernekeittoa 3 000 hengelle ja valmistettiin 200 hengen iltajuhlan tarjoilut. Myös Karelia-soudun iltatapahtuman tarjoilut järjestettiin jokavuotiseen tapaan. Samaan aikaan ravintolan varustusta ja toimintaa on jo sopeutettu varuskunnan tarpeiden mukaan.

Viimeisen kerran Simunan liedet lämpiävät varusmiehille 19.12. ja henkilöstölle

tarjotaan ruokaa vielä 20.12. Viimeiset kahvit keitetään varuskunnan päätöstilaisuuteen joulukuun lopulla, jonka jälkeen hyörinä Simunan keittiössä päättyy. ”Vuoden loppuun mennessä ravintola on tyhjennetty, mutta jäljelle jäävät lukuisat mukavat muistot”, Riitta vakuuttaa.

Simunan väki lähettää erityiskiitokset Pohjois-Karjalan prikaatille ja kaikille varuskunnan toimijoille. ”Olemme prikaatin kanssa monessa asiassa olleet pilottina ja aina valmiita ottamaan ensimmäisten joukossa uudet asiat käyttöön, kuten esimerkiksi sähköisen tilausjärjestelmän. Haluammekin kiittää kaikkia vuosien erinomaisesta yhteistyöstä ja toivotamme hyvää jatkoa kaikille!”

KONTIORANNAN VARUSKUNNAN TERVEYSASEMAN TOIMINTA 2013

Viikosta 42 alkaen terveysasema siirtyy väistötiloihin ja toteuttaa sille annettua tehtävää niissä tiloissa ja niillä resursseilla mitä tarpeen on. Palvelusturvallisuus on ja tulee olemaan tärkein asia niin suunnittelussa, kuin käytännössäkin.

Alkuvuoden normaalit rutiinit sujuivat suunnitellusti ja normaalin kiireistä taktia. Terveysaseman lakkauttaminen ja tulevaisuuden suunnitelmat hukkuivat osittain normaalien rutiinien ja kiireen alle. Kevään mittaan ajatukset tulevaa kohti konkretisoituivat askel askeleelta, aina viimeisen suuren saapumiserän kotiutustarkastukseen mennessä. Teema ”viimeinen sitä ja viimeinen tätä” alkaa tuntua liian jokapäiväiseltä ja henkilöstökin vähenee siirtymisten myötä suurin harppauksin.

panttina joutanut olemaan. Varuskunnan purkaminen asettaa omat haasteensa mm. raivaustyön osalta. Muiden terveysasemien tukeminen, muiden toimijoiden tukeminen, vielä palveluksessa olevien lääkintäalan varusmiesten kouluttaminen ja oman henkilöstön jatkokoulutus työllistävät terveysasemaa edelleen. Työ ei ole kadonnut, se on vain muuttanut muotoaan.

Loppuvuosi tukeutuu tiukasti ennalta suunniteltuihin aikatauluihin ja uudistuksen pyörteissä terveysasemakin ajallaan sulkee väliaikaiset toimitilansa, henkilöstö palauttaa lopun materiaalinsa ja poistuu viimeisen kerran Kontiolahden varuskunnan alueelta.

Teksti:
Tomi Kinnunen
vs. osastonhoitaja

Viimeisten kotiutustarkastusten jälkeen terveysasema aloitti purkutoimenpiteet tavoitteena luovuttaa tilat rakennuslaitoksen hallintaan 14.10.2013 alkaen. ”Tavara-ralli” eli inventointi syövät suuren osan työajasta, tosin aikaa nyt henkilöstöllä onkin, varusmiesten vähäisyydestä johtuen. Aamuruuhkat ovat vaihtuneet aamuinventointeihin. Tosin ne harvat ,jotka vastaanotolle eksyvät, saavat varmasti yksilöllistä ja kokonaisvaltaista hoitoa jossa kiire ei näytele minkäänlaista roolia

Vaikka vastaanottotyö loistaa poissa ololleen ei henkilöstö kuitenkaan ole tyhjän

SOTILASKOTIYHDISTYKSEN TOIMINTA JATKUU

Kun tieto prikaatin lakkauttamisesta Kontiorannassa saapui, aloitettiin sotilaskotiyhdistyksessä haikain mielin suunnittelu toiminnan lopettamisesta sotilaskodissa. Hyvissä ajoin keväällä tehtiin suunnitelmat mm. kodin irtaimiston, ajoneuvojen, henkilöstön ja yhdistyksen tulevaisuuden suhteen. Oli itsestään selvää, että yhdistys jatkaa toimintaansa, kuten monet muutkin "kodittomat" yhdistykset ympäri Suomea ovat tehneet, kun varuskuntia on lakkautettu. Tarvitavat toimenpiteet etenevät nyt suunnitelman mukaisesti ja sotilaskodin tyhjentäminen on jo aloitettu. Samanaikaisesti on kuitenkin palveltu asiakkaita niin sotilaskodissa kuin maastossakin, järjestetty sisariltoja ja osallistuttu mm. lippujuhlapäivän paraatiin.

Puolustusvoimain lippujuhlapäivän paraati Joensuussa 4.6.2013

Me Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen naiset halusimme osallistua Pohjois-Karjalan prikaatin viimeiseen lippujuhlapäivän paraatiin. Myös Onttolaan laitoimme marssikutsun ja saimmekin sieltä kaksi rajasotilaskodin sisarta joukkoomme. Jo talvella tuli sisarilta kyselyjä paraatiin osallistumisesta ja toukokuun lopulla kokosimme halukkaat 17 sisarta yhteen harjoittelemaan. Kokoonnuimme

Joensuun evankelis-luterilaisen kirkon taakse rantanurmelle. Yliluutnantti Marko Karppinen oli antamassa hyviä neuvoja ja laitoi meidät riviin ja ojennukseen. Kävimme läpi päivän ohjelman, miten toimitaan missäkin vaiheessa. Marssimistakin harjoiteltiin hiekkatiellä. Ohikulkijat olivat ihmeissään, kun joukko naisia marssi vastaan.

Juhlapäivänä kokoonnuimme Marttakahvion nurkalle ja vähän ennen määräraikaa marssimme joukkueena ruutupuseroissamme omalle paikallemme torille. Päivä oli todella lämmin ja lähes tyyni. Paraatikatselmuksen jälkeen järjestäydyimme ohimarssiin. Meillä oli hyvä paikka joukkojen loppupuolella, rauhanturvaajien jälkeen. Marssiminen sujui oikein mallikkaasti musiikin tahdissa, vaikka sitä etukäteen vähän epäil-

tiin. Vapaudenpuiston kohdalla saimme spontaanit aplodit ohimarssia seuraneelta yleisöltä. Ainakin minulla meinasi tahti sekaantua.

Vaikka päivä oli kuuma ja tilanne jännitti kovin, meille jäi mukavat muistot.

Yöttäjän leirisotilaskodista Sotinpuruolla

Yöttäjän leirisotilaskoti Nurmeksen Sotinpuruolla on otettu käyttöön vuonna 1982. Pohjois-Karjalan prikaatin lakkauttamisesta huolimatta toiminta jatkuu Sotinpuron harjoitusalueella ja sotilaskodin palveluille on edelleen tarvetta. Yhdistyksen johtokunta nimesi työryhmän laatimaan suunnitteleman leirisotilaskodin toimivuuden parantamiseksi. Suunnitelma on toteuttamista vaille valmis.

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen sisaret palvelevat jatkossakin Sotinpuruolla varusmiehiä ja reserviläisiä. Sisarten työmatka pitenee, joten sisarista Nurmeksessa asuvat ovat avainasemassa. Yöttäjän leirisotilaskotia tulevat käyttämään myös muut sotilaskotiyhdistykset, mm. Rissalan sotilaskotiyhdistys.

Leirisotilaskodin toimivuutta parannetaan, joten jatkossa pystymme entistä paremmin palvelemaan asiakkaitamme. Kontiorannan sotilaskodista siirretään hyvää kalustoa ja laitteita Sotinpuruolle. Esimerkiksi salin uudehkot pöydät ja tuolit sijoitetaan leirisotilaskotiin, vihreillä markiiseilla saadaan uutta ilmettä saliin. Hygienia kohenee astianpesukoneen, kylmävitriinien ja uudistetun kylmiön myötä. Sotinpuruolle nimetään terveysviranomaisen edellyttämä vastuuhenkilö, joka huolehtii omavalvonta- ym. suunnitelmien tekemisestä ja päivittämisestä.

Teksti:
Anu Huurinainen
Inkeri Laukkanen
Terttu Suhonen

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2013

Maastohiihto

Kilpailut pidettiin ampumahiihtokeskuk-
sen laduilla 26.2. Kilpailuissa kilpailtiin
palkatun henkilöstön sarjassa siviili- ja
varusmiesten sarjassa sotilassuksiva-
rustuksessa.

M YL	Yliluutnantti Petri Tiainen
M35	Yliluutnantti Jarno Räihä
M40	Yliluutnantti Mika Räisänen
M45	Kapteeni Markku Kanko
N	Alikersanti Riikka Valkama
VM	Jääkäri Joonas Hyvärinen

Yksikkömestaruuden voitti Panssarintor-
juntakomppania.

Partiohiihto

Kilpailut pidettiin 18.3 varuskunnan ja
ampumahiihtokeskuksen laduilla. Pans-
sarintorjuntakomppania voitti A-sarjan
mestaruuden sekä kahden partion yh-
teisajalla yksikkömestaruuden. A-sarjan
voittaneessa partiossa kilpailivat luut-
nantti Henry Hoot, alikersanti Vauh-
konen, jääkäri Pynnönen sekä jääkäri
Hurskainen T.

B- sarjassa huollon johtoporras (HJOPO)
haastoi huoltopäällikkö Kari Kurkisen
johdolla kaikki työpisteet "leikkimieliseen"
kilpailuun. Kun kilpailuvälineistä päästiin
yksimielisyyteen, ilmestyi lähtöpaikalle

Karjalan jääkäripataljoonan esikunnan
(KARJPE) sekä Keskusvaraston (KES-
KVAR) partiot edellä mainitun HJOPO-
partion lisäksi. Lopulta voiton vei varsin
ylivoimaiseen tapaan KARJPE:n partio.
Partiossa kilpailivat majuri Panu Pelko-
nen, kapteeni Ville Vaittinen, kapteeni
Pertti Kettunen sekä toimistos sihteeri Lea
Kukkonen.

Suunnistus

Suunnistusmestaruuskilpailut pidet-
tiin 13.6. Vätilampien maastossa. Kil-
pailuissa tukeuduttiin Kalevan Rastin
iltarasteihin. Rata osoitautui sotilaille
haastavaksi, mutta paremmuudet saatiin
selville. Kilpailun parhaasta tuloksesta
vastasi väepeli Teppo Rautiainen M45
sarjassa, yleisen sarjan voitti kapteeni
Jari Kokkonen. Varusmiesten sarjan
voitti näytöstyyliin prikaatin edustusur-
heilija alikersanti Vili Valjakka. Yksikkö-

mestaruuden voitti Esikunta- ja huolto-
komppania.

Ammunta

Ampumamestaruuskilpailut pidettiin ns.
kotiratakilpailuina 1.1.-30.6. välisenä ai-
kana. Osallistumisoikeus oli kaikilla pri-
kaatin sotilashenkilöstöllä. Kilpailutulos
tuli ampua Puolustusvoimien käytössä
olevalla ampumaradalla voimassa ole-
van ampumaohjelmiston mukaisesti.
Kilpailulajeina olivat kenttäkelppoisuus-
ammunnat ja paremmuus määräytyi yh-
teispisteiden perusteella. Voittajaksi sel-
viytyi kapteeni Jukka Päivinen tuloksella
383 pistettä, muut mitalisijat menivät
soittokuntaan Väepeli Kimmo Vänskälle
(376 pist) sekä kapteeni Esa Lehtiselle
(374 pist).

Teksti:
Yliluutnantti Mika Räisänen
Liikuntakasvatusupseeri

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut 11.-14.3.2013

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut järjestettiin Pohjois-Karjalan rajavartioston voimin Onttolassa.

Prikaatin joukkue ”melkein” kotikilpailuihin ei ollut järin suuri. Varusmiehiä oli kuusi ja henkilökuntaa yksi kilpailija. Sairstelut ja Ahti Toivasen osallistuminen ampumahiihdon maailmancup-kisoihin verotti joukkuetta. Yleismestaruuskilpailussa jäätiin sijalle viisi.

Varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdossa alikersantti Jukka Väyrynen sijoittui kymmenenneksi ja luutnantti Kai Reiman oli 13. Maastohiihdossa upseerikokelas Tomi Mikkonen oli yhdeksäs ja alikersantti Topi Huttunen sijalla 11. Viestihiihdossa joukkueemme oli viides. Partiohiihdossa sijoitus oli 13.

Kokonaisuutena prikaatin viimeiset sotilaiden SM-hiihdot oli tulosten valossa lievä pettymys, mutta parempaan ei pystytty. Jokainen teki kuitenkin parhaansa.

Maastohiihto

M YL

20. Luutnantti Kai Reiman

VM

9. Upseerikokelas Tomi Mikkonen

11. Alikersantti Topi Huttunen

28. Upseerikokelas Jussi Tauriainen

46. Alikersantti Jukka Väyrynen

55. Alikersantti Vili Valjakka

Rynnäkkökivääriampumahiihto

M YL

13. Luutnantti Kai Reiman

VM

10. Alikersantti Jukka Väyrynen

14. Alikersantti Henri Laitinen

23. Alikersantti Vili Valjakka

24. Alikersantti Topi Huttunen

33. Upseerikokelas Jussi Tauriainen

Maastoammunnan sotilaiden SM-kilpailut 14.-16.5.2013

Kilpailut olivat Pohjois-Karjalan prikaatille jo toiset kotikilpailut, kilpailukeskuksen ollessa Sotinpuron harjoitus- ja ampuma-kenttäalueella. Kilpailuiden järjestelyt sujuivat prikaatiltamme jo ruttiinilla. Pohjois-Karjalan prikaati osallistui kilpailuihin joukkueella jossa varusmiesampujia oli mukana kuusi henkilöä molemmissa varusmiesten lajeissa ja henkilökuntaa koitoksiin osallistui yksi henkilö. Prikaatin varusmiesten rynnäkökiväärijoukkue putsasi palkintopöydän henkilökohtaisella voitolla sekä joukkue-mestaruudella. Toisena päivänä odotukset tarkkuuskiväärillä olivat kovat, jopa liian kovat. Etäisyyksien arvioinnit heitivät ja tuloksena oli joukkueella neljäs sija.

Prikaatin parhaasta tuloksesta vastasi Alikersantti Henri Laitinen voittamalla rynnäkökiväärillä kultaa.

Poimintoja tuloksista:

Rynnäkökivääriammunta, VM

1. Alikersantti Henri Laitinen
4. Alikersantti Topi Huttunen
8. Oppilas Aapeli Holopainen
13. Alikersantti Jukka Väyrynen
25. Upseerikokelas Jussi Tauriainen
28. Alikersantti Vili Valjakka

Rynnäkökivääriammunta, joukkuekilpailu, VM

1. PKARPR

Rynnäkökivääriammunta, HK
10. Yliluutnantti Marko Karppinen

Kivääriammunta, VM

8. Jääkäri Janne Pellikka
15. Jääkäri Heikki Laitinen
16. Jääkäri Mikko Sormunen
19. Jääkäri Joonas Lappalainen
22. Jääkäri Janne Tahvanainen
28. Alikersantti Otto Koho

Kivääriammunta, joukkuekilpailu
4. PKARPR

Teksti:
Yliluutnantti Petri Tiainen
Liikuntakasvatusupseeri

PALKATUN HENKILÖSTÖN KUNTO- JA KENTTÄKELPOISUUSTESTAUS

Ammattisotilaan on lakisääteisesti (laki puolustusvoimista 11.5.2007/551 §43) ylläpidettävä työtehtäviensä ja sodan ajan sijoituksensa edellyttämää kuntoa sekä ammattitaitoa.

Siviilihenkilöstö vastaa oman terveytensä sekä työ- ja toimintakykynsä ylläpitämisestä oma-aloitteisesti vapaaehtoisuuteen perustuen. Heidän sijoittamisensa puolustusvoimien sodan ajan organisaatioon asettaa siviilihenkilöille fyysiseen suorituskyykyyn liittyviä velvoitteita.

Jokaisen palveluskelpoisuusluokkaan A kuuluvan alle 50-vuotiaan ammattisotilaan velvollisuus on osoittaa kenttäkelpoisuutensa ja fyysisen työkykynsä taso vuosittain järjestettävissä kenttäkelpoisuus- ja kuntotesteissä (kuva). Iältään 50-55 vuotiaat ammattisotilaat ovat velvollisia osoittamaan fyysisen työkykynsä vuosittaisissa kuntotesteissä, mutta he voivat vapaaehtoisuuteen perustuen osallistua myös kenttäkelpoisuutta arvioiviin testeihin. Palveluskelpoisuusluokkaan B kuuluva ammattisotilas voi osallistua kenttäkelpoisuus- ja kuntotesteihin työterveyslääkärin luvalla. Siviilihenkilöstö voi osallistua testeihin vapaaehtoisuuteen perustuen.

Puolustusvoimien kenttäkelpoisuuden ja fyysisen työkyvyn testeihin kuuluvat:

Fyysistä työkykyä arvioivat kuntotestit:

- Kestävyystestit
- Lihaskuntotestit

Kenttäkelpoisuutta arvioivat kenttätestit:

- Palvelusammunnat
- Kartanluku ja suunnistussuoritus
- Jalka-, polkupyörä- tai hiihtomarssisuoritus.

Ammattisotilaan fyysistä työkykyä ilmais-

taan henkilökohtaisella kuntoindeksillä (HKI). Se määräytyy lihaskuntoindeksin (LKI), joka on kolmen lihaskuntotestin viitearvopisteiden keskiarvo, sekä kestävyystestin viitearvopisteiden KEI) perusteella (kuva). Kuntoindeksi on lihaskuntoindeksin sekä kestävyysindeksin keskiarvo.

Kuntotestien luokitus ja indeksit ovat seuraavat:

- erinomainen (kuntoindeksi $\geq 4,5$)
- kiitettävä (kuntoindeksi $< 4,5 \geq 3,5$)
- hyvä (kuntoindeksi $< 3,5 \geq 2,5$)
- tydyttävä (kuntoindeksi $< 2,5 \geq 1,5$)
- välttävä (kuntoindeksi $< 1,5 \geq 1,0$)
- heikko (kuntoindeksi $< 1,0$)

Kenttäkelpoisuuden määrittämisessä otetaan huomioon kuntoindeksi, ampumaindeksi, suunnistussuoritus sekä marssisuoritus (kuva). Kuntoindeksin painoarvo on 2/3 ja ampumaindeksin 1/3. Kenttäkelpoisuus määritetään samalla luokituksella ja indeksijaottelulla kuin kuntoindeksi. Siviilihenkilöstön fyysinen työkyky määräytyy samalla tavalla kuin sotilashenkilöstöllä, mutta testien luokitus on erilainen.

Fyysistä työkykyä arvioivat kuntotestit:

A. Kestävyystestit

Sotilaat

12 minuutin juoksutesti tai epäsuora maksimaalinen (lääkärinmääräyksellä myös submaksimaalinen) polkupyöräerometritesti

Siviilit

Epäsuora submaksimaalinen polkupyöräerometritesti tai UKK- kävelytesti tai 12 minuutin juoksutesti.

B. Lihaskuntotesti

- Vauhditon pituushyppy
- Istumaan nousu 60 sekuntia
- Etunojapunnerrus 60 sekuntia

Kenttäkelpoisuutta arvioivat kenttätestit:

Palvelusammunnat

Rynnäkkökivääri

- Palvelusammunta 1 (ampumaetäisyys 150 m, 10 laukausta, ampuma-asento makuu)
- Palvelusammunta 2 (ampumaetäisyys 150 m, 6+6+6 laukausta, ampuma-asento makuu, ammutaan kääntyviin tauluihin).

Pistooli

- Palvelusammunta 3 (ampumaetäisyys 25 m, 10 laukausta, kahden käden ammunta)
- Palvelusammunta 4 (ampumaetäisyys 25 m, 2+2+2+2 laukausta, kahden käden ammunta kääntyviin tauluihin).

Kartanluku ja suunnistus

Karttaa ja kompassia käyttäen ammattisotilas pystyy suoriutumaan 5 kilometrin helpohkosta suunnistusradasta valoisalla puolessatoista (1½) tai pimeällä kahdessa (2) tunnissa.

Marssi

Ammattisotilaan on ylläpidettävä selkeää marssikuntoa, että hän pystyy suoriutumaan toimintakykyisenä kuudessa tunnissa 30 kilometrin hiihtomarssista, 25 kilometrin jalkamarssista tai 80 kilometrin polkupyörämarssista. Marssi tulee suorittaa vuosittain hyväksytysti tavoiteajassa.

Urheilu ja liikunta

Pohjois-Karjalan prikaatin palkatun henkilöstön tilastoja vuodelta 2012 (epävirallinen)

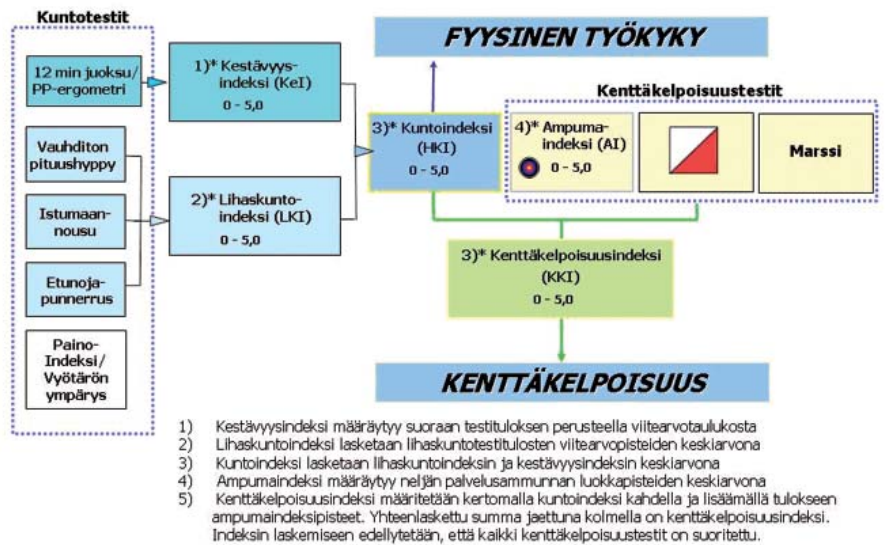
Sotilaat (suluissa vuoden 2011 tulos)
Keskiarvot (n=143)

Lihaskuntoindeksi (LKI)	3,67 (3,65)
Kestävyysindeksi (KEI)	2,67 (2,59)
Juoksutesti	2573 m
Kuntoindeksi (HKI)	3,17 (3,13)
Ampumaindeksi (AI)	4,07 (3,99)
Palvelusammunta 1	88,99 pist
Palvelusammunta 2	16,36 os
Palvelusammunta 3	76,72 pist
Palvelusammunta 4	8,33 os
Kenttäkelpoisuusindeksi (KKI)	3,47 (3,43)

Pituus	1,79 m
Paino	85,45 kg
Painoindeksi (BMI)	26,67
Vyötärönympärys	92,60 cm

Siviilit (suluissa vuoden 2011 tulos)

- Tehnyt kuntoindeksi (HKI) 10 hlöä (29)
- pelkkä kestävyystesti 19 hlöä *
- suoritusprosentti, kaikki 21,3% (56,9)

Kenttäkelpoisuuden ja fyysisen työkyvyn perustestit sekä indeksit

Keskiarvot

lihaskuntoindeksi (LKI)	3,88 (3,54)
kestävyysindeksi (KEI)	2,33 (2,43)
kuntoindeksi (HKI)	3,13 (2,99)

*) vuonna 2012 Pääesikunnan ohjeella siviilihenkilöstö saa oikeuden osallistua viikkoliikuntaan työajalla (2 tuntia/vikko) suorittamalla ainoastaan kestävyyskuntotestin. Tämä saattoi heijastaa suoritusprosentin laskemiseen (HKI).

Teksti:
Yliluutnantti Mika Räisänen
Liikuntakasvatusupseeri

Hyväkuntoisia miehiä vuodelta 1960.

HYVÄT KILTASISARET JA KILTAVELJET!

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan alkuvuoden toiminnasta voitte lukea lehden kiltapalsta osiosta, todeta voin että monenlaista tapahtumaa ja menoa on kyllä ollut kiltalaisille tarjolla tänäkin vuonna. Kiitos kuuluu kaikille järjestäjille siitä vapaaehtoisesta työstä, jota tehdään muiden eteen, jotta osallistujat saisivat nauttia toiminnasta sekä saavat mukavia muistoja tapahtumista.

55. toimintavuoden käännyessä loppuaan kohti on aika luoda katseet eteenpäin ja laatia toimintasuunnitelmaa vuodelle 2014. Joukko-osastokiltana toiminta loppuu, mutta killan toiminta jatkuu uusin askelin uutta rakentaen. Olemme tekemässä syksyllä suunnitelmaa ja päätöksiä maakunnan nuorten tukemisesta stipendein Kainuun Prikaatiin ja Karjalan Rykmenttiin Vekaranjärvelle. Yhteyksien ja tuki toimintamallien luominen näihin varuskuntiin on työn alla. Toivon että kiltalaiset pääsisivät myös tutustumaan kyseisiin joukko-osastoihin ja heidän toimintaansa lähiaikoina. Yhdistyksen kevät- ja syyskokous esitelmineen sekä maanpuolustusjuhla ja kiltaretki luovat rungon myös ensi vuoden toiminnalle.

Ei pidä myöskään unohtaa Veteraanien tekemän työn perinteiden vaalimista ja

historia aineiston keräämistä. Maakuntamuseon aloitteesta ja sen johdolla olemme osana maanpuolustusjärjestöjä keräämässä ja kirjaamassa yhdistysten arvokkaita perinne-esineitä ja tarinoita ylös. Näin pyritään kartoittamaan maakunnasta löytyvä arvokas materiaali yhteen keskitettyyn rekisteriin, jota maakuntamuseo hallinnoi. Tiedonkeruu on syytä aloittaa pian, sillä onhan maakunnasta lakkautettu jo kaksi varuskuntaa. Keräyksen piiriin kuuluu myös veteraanisukupolvien tarinat ja lakkautettujen varuskuntien palveluksessa olleiden kantahenkilöstön kertomukset palvelusvuosien aikana tapahtuneista asioista. Keräys on laaja ja vie varmasti useita vuosia aikaa, mutta uskon sen antavan uusia näkemyksiä Pohjois-Karjalan maanpuolustuksesta.

Tämä Korpisoturi lehti on nyt viimeinen tässä muodossaan. Korpisoturi on ollut killan tiedotuskanava vuosien saatossa. Mikä on tiedottamisen tyyli jatkossa, siitä käymme nyt keskustelua. Internet ja sähköposti ovat tätä päivää yhdistettynä muuhun sosiaaliseen mediaan. Pyydänkin Teiltä sähköpostiosoitteita, jotta saisimme toimitettua ajankohtaista päivitettyä tietoa. Uskon, että näistä löytyy se muoto, jolla voimme palvella jäsenistöä

jatkossa. Perinteinen jäsenkirjekään ei ole vielä menettänyt asemaansa, joskin se on näistä kustannuksiltaan kallein ja työläin.

Haluan kiittää Pohjois-Karjalan Prikaatia ja Karjalan sotilassoittokuntaa näistä yhteisistä vuosista, joita olemme saaneet olla viettämässä ja toimimassa kanssanne joukko-osasto kiltana. Henkinen ja materiaallinen tuki, jota olemme saaneet Prikaatista, on ollut suurta ja korvaamatonta. Siitä suuri kiitos kaikille näihin asioihin vaikuttaneille!

Oikein hyvää loppuvuotta kaikille lukijoille ja tervetuloa toimintaan mukaan. Käännyköön uusilehti toiminnassamme vuonna 2014. Oma aktiivisuutemme ratkaisee toiminnan muodon ja laadun.

Puheenjohtaja
Antti Toivola

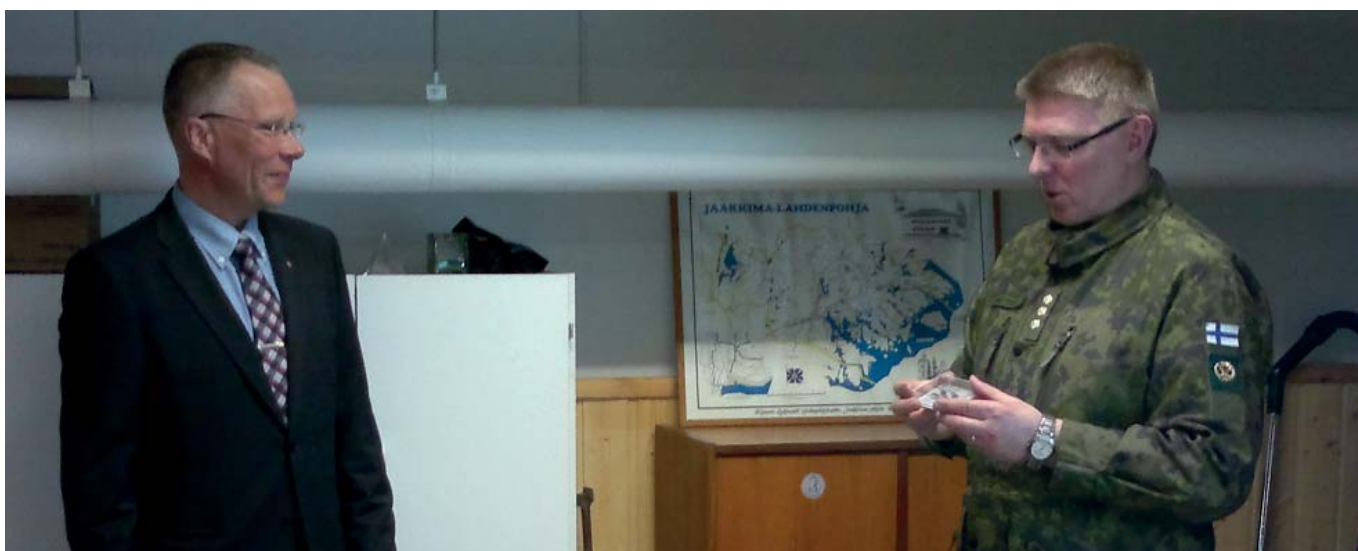
KEVÄTKOKOUS

Killan kevätkokous pidettiin kiltahuone Poterolla 22. huhtikuuta. Esitelmätilaisuuteen kutsuttiin vieraaksi aluetoimiston päällikkö eversti Jouni Mattila. Hänen esitelmänsä käsitteli ajankohtaista aihetta, eli saimme katsauksen sotilaallisen maanpuolustuksen järjestämisestä Pohjois-Karjalassa. Esitelmässä kuultiin laajasti missä ollaan tällä hetkellä menossa niin meillä kun valtakunnan tasolla ja miten eri suunnitelmat etenevät. Mat-

tila esitteli myös aluetoimiston ja tulevan palvelukeskuksen eri tehtäviä sekä virkoihin valittuja henkilöjä niiltä osin, kun asiat olivat tiedossa. Paikallisjoukkojen perustaminen, kertausharjoitusten määrä ja harjoitusalueista luopuminen aiheuttivat runsasta keskustelua kokousvieraiden keskuudessa. Kiitokset vielä Jouni Mattilalle tilannetta valaisevasta esityksestä kaikkien kokousvieraiden puolesta.

Kevätkokouksen yhteydessä esikuntapäällikkö Martti Koivula esitteli Maanpuolustuskieltojen liiton myöntämää lautasta, jonka Korpisoturi-lehti oli saanut. Kevään liittokokouksessa Korpisoturi-lehti oli valittu vuoden kiltalehdeksi, sarjassa joukko-osastolehdet. Kokouksen puheenjohtajana toimi kiltaveli Pekka Ripatti.

Killan syyskokous pidetään 25.11.2013 klo 18.00 Poterolla. Tervetuloa!

Antti Toivola kiittämässä Jouni Mattilaa esitelmästä.

Martti Koivula esittelee vuoden kiltalehti-palkintoa.

HALLITUKSEN KOKOUS JA SALPALINJAN OPASTETAULUN YMPÄRISTÖN SIIVOUS

Kevään viimeinen hallituksen kokous pidettiin Lautsalla 13. toukokuuta. Perinteisesti ennen kokousta on tehty talkoilla Salpalinja-opastetaulun ympäristön sii-

vous. Prikaatista saatiin lainaantraktori kärryn kanssa ja kiltaveli Matti Urjanheimo huolehti raivaussahansa kanssa, että meillä oli kärryyn kerättävää. Nyt

taulun ympäristö on taas siisti ja näkyvyys Kajaanintieltä parempi.

Teksti ja kuvat: Jari Jurvanen

Hannu Saharinen, Pekka Ahlholm ja Liisa Pietarinen raivauspuuhissa.

Matti Urjanheimo ahkerana sahan kanssa.

KILTARETKI

Tämän vuoden kiltaretki tehtiin Pieksämäelle 8.-9. kesäkuuta. ”Kotirintama-jotoksena” suoritettujen retken suunnittelusta ja toteutuksesta vastasi kiltaveli Ano Teittinen. Jotoksen suojelijana toiminut evp. eversti Markku Iskanius kertoi vierailukohteissa Pieksämäen sotahistoriasta.

Monissa yhteyksissä puhutaan rintaman toiminnoista, mutta vierailu raideliikenteen solmukohtaan avasi silmiä. Tausalla, kaukana rintamalinjoista tehtiin se elintärkeä työ, jotta Suomesta saatiin säilytettyä se osa, jota nyt kotimaaksi kutsumme. Monet tärkeät ammatti-ihmiset takasivat useissa eri kohteissa, että rintamalla riitti miehiä oikeassa paikassa oikeaan aikaan, Pieksämäen alueella sijainneet räjähdetehtaat tuottivat miehille

ammuttavaa, sairaalat ja kuntoutuskeskukset hoitivat miehet taas taistelukuntoon ja lentokentän kautta tuettiin niin hyökkäystä kuin puolustusta. Naarajärvellä sijaitti myös suuri vankileiri, jonka kautta kulki tuhansia venäläisiä sotilaita, osa heistä pääsi kotiin...useat tuhannet eivät.

Retken aikana saimme seurata Nikkarilan metsäkoulun viimeisiä hetkiä. Koulun toiminnot siirretään mm. Mikkeliin ja hieno koulualue jää tyhjiilleen. Useita hehtaareja maata luonnon keskellä, juuri remontoitu päärakennus ja hyvässä kunnossa olevat koulutuskiinteistöt jäävät tyhjiilleen. Tällä hetkellä niille ei ole käyttöä. Koululla järjestettiin tuona viikonloppuna viralliset päättäjaiset, joihin oli kutsuttu entisiä oppilaita ja opettajia.

Lauantaina laskettiin juhlallisesti seppele sodissa kaatuneiden koulun oppilaiden muistomerkille, suurin osa irtaimistosta huutokaupattiin, illalla järjestettiin tanssit ja ne ”viimeiset bileet” jatkuivat aamuun asti.

Retken ohjelma oli monipuolinen ja silmiä avaava. Kiitos kaikille järjestelyihin osallistuneille henkilöille ja erityisesti Anolle, joka koulun lopettajaistapahtuman rinnalla ehti pitämään meistäkin hyvää huolta. Kiitokset myös kaikille esitelmöitsijöille sekä koulun emännille. Meitä ruokittiin sellaisella määrällä tietoa ja maukasta ruokaa, että sanat eivät riitä kertomaan.

Teksti ja kuvat: Jari Jurvanen

Ano Teittinen keskellä ottamassa vastaan retkeläisiä. Kuvassa vasemmalta Jari Nousiainen Tiina Toivola, Pauli Reinikainen, Antti Toivola, Kyösti Lehtonen, Ano Teittinen, Anssi Käyhkö ja Martti Koivula.

Mikko Heiskanen esittelee vanhan radan paikkaa ensimmäisen päivän kiertoajelulla.

Kuvassa Venäläisiä sotavankeja tekemässä puhdetöitä.

Seppeleenlasku sodissa kaatuneiden oppilaiden sankarihaudalle.

Nikkarilan metsäopiston irtaimisto huutokaupattiin ja suurin osa tavaroista taitoi löytää uuden omistajan.

Retken kohteiden esittelyistä vastasivat evp eversti Markku Iskanius sekä Mikko Heiskanen. Heidän historiantuntemuksensa Pieksämäen sota-ajoista oli erittäin vakuuttavaa.

Pieksämäki-seuran puheenjohtaja Asko Hankilanoja esittelee Venäläisten sotavankien hautausmaata ja sille pystytettyä muistomerkkiä Naarajärven vankilan alueella.

On kiitosten aika ja kotimatka kohti Joensuuta alkaa.

IIVARI
MONONEN

WWW.IIVARIMONONEN.FI

xerox

Concessionaire

www.xpjoensuu.fi

X-Partner Joensuu Oy
Teollisuuskatu 11, 80100 Joensuu
Puh. 0207 410 650, fax 013-120 365

KILTAPYÖRÄILY

Perinteinen kiltapyöräily järjestettiin tutun ajankohdan eli elokuun sijasta jo kesäkuussa. Valaa ei enää prikaatin toimesta vannota, joten tällä kertaa tehtiin yhteistyötä Pohjois-Karjalan yrittäjien kanssa. Perjantaina 28. kesäkuuta kokoontui reilu 30 innokasta pyöräilijää Joensuuhun Hasaniemeen Jokiasemalle, jossa Pohjois-Karjalan yrittäjien toimitusjohtaja Matti Vuojärvi ja Killan puheenjohtaja Antti Toivola toivottivat

kaikki tervetulleiksi pyöräilemään. Aamupalan jälkeen lähdettiin reitille, joka kulki seuraavien taukopaikkojen kautta: Jokiasema, Puntarikosken kanava, Huhmari, Sotkuma, Käsämä, Kuorinka, Ylämylly, Aavaranta ja takaisin Jokiasemalle Hasaniemeen. Mittaa reitille kertyi noin 80 km ja niille muutamille, jotka suorittivat PAK-marssin 84 km. Aikaa meni minuuttia vaille kuusi tuntia ja kaikki selvisivät hienosti perille ilman suurempia

haavereita. Sää suosi pyöräilijöitä ja tunnelma oli korkealla. Tapahtuma oli hienosti järjestetty ja kun huolto oli vielä osin järjestetty prikaatin kautta ja osin yrittäjien toimesta, niin ei reitillä päässyt ainakaan nälkä yllättämään.

Ensi vuonna mennään taas?

Teksti ja kuvat: Jari Jurvanen

Matti Vuojärvi ja Antti Toivola toivottavat pyöräilijät tervetulleeksi tapahtumaan.

Eväät maistuvat Huhmarin taukopaikalla.

JR 9 Perinneosasto

KONTIORANNAN VARUSKUNNAN ALKU

Talvisodan rintamilta vetäytyneet joukot täyttivät rajamaakuntaa syvälti. Kollaan ja Uomaan taistelijat sijoitettiin Pielisen-suuhun ja Kontiolahdelle. Joukkojen hallinto edellytti paikallista järjestäytymistä varuskunniksi. Siteeraan seuraavassa KarJP:sta kersanttina kotiutetun Pertti Elisen palvelusaikanaan laatimaa Kontiolahden varuskunnan historiaa lisäillen väliin omia muistikuviani.

Varuskunta oli täällä uppo-ouso asia, sillä ennen Talvisotaa edusti täällä asevoimaa vain Joensuun rajavartiosto Höytiäisellä. Nyt saatettiin jopa yhden kunnan alue organisoida varuskunnaksi. Kontiolahti kuului 13. päivästä huhtikuuta 1940 Joensuun varuskuntaan. Sen paikaksi määrättiin 28.8.1940 Kontioniemen tyven länsiosa, ja varuskunta itsenäistyi huhtikuun 14. päivänä 1941.

Pohjois-Karjalan varuskunnista puuttui aluksi kaikki varuskuntaan kuuluva: kasarmit, henkilöstön asunnot, harjoitusalueet ja muu palveluvarustus. Miehistö majaili talviteltoissa, joihin taivas tirkisteli kipunain puremista rei'istä, saniteettipuolta edusti riuku, virallisesti kenttäkäymälä, ja pesupaikka oli parhaassa tapauksessa purolla tai lammen rannassa. Taajamissa saatettiin päästä sisämaajoitukseen, sillä koulut jatkoivat Talvisodan katkaisemaa toimintaansa elokuun alussa 1940.

Pyykki oli pestävä itse. Mutalan koululle majoitettu säyneisläinen Tauno Niskanen tuskastui kerran paitansa väriin ja päätti hyödyntää koulun ohi virtaavaa Kurapuroa. Hän pani paitansa puroon kytkien sen kaiketi pajunoksaan. Aamulla hän kuitenkin joutui toteamaan puron nimensä veroiseksi.

Kontiolahdella perustetulle 9. Prikaatille

osoitettiin sijoituspaikaksi Kontioranta. Miehistö sai majoitustiloikseen pahviteltat lautalattioineen, ja päällystö majoitettiin kirkonkylän taloihin. Kapteeni Aarne Juutilaisen kerrotaan asuneen Isosapapilassa ja Purolassa. Räsälään majoitetuista muistan nurmekselaisen Heimo Kallion, Uuden Auran viimeisen päätoimittajan, sekä enolaisen Reino Hallbergin. Nuoret herrat irroittelevat palveluksen jälkeen potkimalla palloa pihamaalilla.

Prikaatin kokoonpano vakiintui. Talvisodan käyneet reserviläiset pääsivät siviiliin, ja tilalle astui kaksivuotiseen varusmiespalvelukseen uusi ikäluokka. Komppanianpäälliköt, Talvisodan käyneet aktiivupseerit, saivat lähimmiksi alaisikseen Talvisodan aikaan Niinisalossa RUK:n käyneitä reservivänrikkejä, jotka hekin suorittivat kahden vuoden varusmiespalvelusta. Reservi-alku katosi ylipäällikön käskyllä, ja hopearuusut kauluslaatoissa vaihtuivat kultaisiin. Kanta-alipuseerit toivat mukanaan Viipurin Rykmentin ja Huuhanmäen varuskunnan perinteet.

Varsinainen varuskunta-alue paalutettiin eri tarpeiden mukaan. Upseeri- ja alipuseerikylät sijoitettiin lähimmäksi Kontioniemen parantolaa alueen pohjoispäähän. Prikaatin esikunta sai sijansa Yläkylältä, jalkaväkipataljoonat Höytiäisen rantarinteeltä, johon ilmestyi myös ruokala, sauna ja sotilaskoti, ja äärimmäiseksi etelään patteristo, jonka sijaintipaikka sai nimen Tykkimäki. Varikot sijoitettiin ylimmäksi harjanteelle.

Asuntoparakit tulivat seinä-, katto- ja lattiaelementteinä Kontiolahden asemalle, josta ne siirrettiin käsketyille paikoilleen. Miehistöparakit perustettiin ja koottiin omin voimin joukkueenjohtajat päälly-

miehinä, mutta henkilökunnan asunnot rakensi palkattu urakoitsija. Kova kiire tuotti sittemmin ongelmia, kun tuoreet alapohjan täytteet alkoivat kasvaa hometta ja lahottaa rakenteita.

Rakentaminen vaati koko talven 1940-41. Ensimmäiset asunnot luovutettiin käyttöön ennen joulua, mutta viimeiset viipyivät huhtikuuhun asti. 32 miestä majoittavat miehistöparakit valmistuivat jo vuoden 1940 lopulla, jolloin alueelle saatiin myös sähköt.

Varuskunnan kaikki asuintilat lämmitettiin puulla. Parakeissa toimivat kamiinat. Veden saantia varten kaivettiin rannalle useampikin kaivo, sillä Höytiäisen vesi ei kelvannut talousvedeksi. Vesijohtoja korvattiin hevosvetoisesti, ja sama päti halkotäydennyksessäkin. Prikaatin hevoskanta salli myös varusmiesupseerien yksityiset retket lähiympäristöön sunnuntaisin.

Parakkien ensimmäinen asukasjoukko ehti kokea kolme tai neljäkin majoitusmuotoa, jotka kaikki poikkesivat aikaisemmasta tai myöhemmästä. Parakissa saatettiin levätä rautaisilla kerrosvuoteilla, mutta kaappeja korvasi pikkutavaransäilyttämiseen tarkoitettu pahvilaatikko seinähyllyllä. Märät varusteet kuivattiin kamiinan lämpimässä. Tämä elämän karuus saattoi tietysti helpottaa siirtymistä kesäkuussa 1941 kenttäoloihin, kun sotataival kohti Sortavalaa ja Oštaa alkoi.

Veijo Saloheimo

JR 9 Perinneosasto

MUISTELOITA KILLASTA JA KONTIORANNASTA

Sanotaan, että joka vanhoja muistaa, sitä tikulla silmään. Tuskinpa sentään kukaan tulee tökkäämään, vaikka muistelenkin menneitä, tässä tapauksessa sirpalemaisista muistikuvia lähes 40 vuoden ajalta. Ne liittyvät kiltamme ja sen toimintaan, mutta myös rakkaaseen varuskuntaamme. Haikeana on todettava yhden maamme parhaimmista varuskunnista lakkauttaminen. Alasajoahan me olemme saaneet seurata jo monen kuukauden ajan. Se on tuntunut ja näytännyt lohduttomalta. Meillä läheisesti prikaatiimme eri muodoissa liittyneille, kuten koko maakunnallammekin, kestää kauan tästä menetyksestä toipuminen ja sen hyväksyminen.

Kädessämme on myös viimeinen Korpisoturi, aikaisemmalta nimeltään Karjalan Jääkäri. Lehti on kehumatta säilyttänyt koko olemassaoloaikansa tasonsa niin sisällöllisesti kuin ulkoasullisestikin. Ansaitusti se on palkittu useammankin kerran maanpuolustus- ja kiltalehtien joukosta. Viimeisen tunnustuksen kävi päätoimittaja Martti Koivula ”pokkaamassa”, kun Korpisoturi valittiin vuoden joukko-osastolehdeksi.

Kuten tiedetään kiltamme nimi on muutunut vuodesta 1958 kolmeenkin kertaan. Wiipurin Rykmentin Kilta muutti nimensä vuonna 1963 Karjalan Jääkäripataljoonan Killaksi, joka puolestaan muutettiin vuonna 1990 Pohjois-Karjalan prikaatin killaksi. Puheenjohtajia killalla on ollut 14, Erkki Rouhaisesta Antti Toivolaan. Puheenjohtajien siviiliammattit ovat olleet varsin moninaiset. On ollut muiden muassa tarkastajaa, kenraalia, nimismiestä, lääkäriä, everstilutnanttia, majuria, metsänhoitajaa, opettajaa, aluepäällikköä, toimitusjohtajaa ja edustajaa.

Alkuvuosina puheenjohtajat vaihtuivat parin kolmen vuoden välein, mutta pestit myös pidentyivät. Simo Jääskeläinen oli puheenjohtajan 11 vuotta, allekirjoittanut 10 vuotta ja Hannu Saharinen yhdeksän vuotta. Juhani Eronen, Simo Jääskeläinen, Hannu Saharinen ja allekirjoittanut ovat saaneet olla kiltamme edustajina Maanpuolustuskiltojen liitossa yhteensä yli 20 vuoden ajan. Tätä lähes katkeamatonta edustusnauhaa jatkaa tällä hetkellä Jari Jurvanen.

Itse tulini jäseneksi kiltamme everstilutnantti Jaakko Aatolaisen ollessa Karjalan jääkäripataljoonan komentajana. Luettelonomaisesti voidaan todeta aikajärjestyksessä myös muut, minun kiltavuosien aikana olleet komentajat. Aatolaisen jälkeen tuli Risto Koppinen, sitten Ilkka Ilmola, Ilkka Hollo, Pekka Ripatti, Lauri Ruonansuu, Antti Lankinen, Asko Kohvakka, Keijo Simola, Harri Ohra-aho, Viljo Hyvärinen ja viimeisenä nykyinen komentaja Jari Kytölä. On muistettava myös vuodesta 1990 lähtien Karjalan jääkäripataljoona komentajat. Yhteistyö heidän kanssaan on luonnollisesti ollut prikaatin komentajiin verrattuna vähäisempää.

Toki komentajat, niin kuin me muutkin, ovat luoneeltaan olleet erilaisia. Se on antanut kiltatyölle oman lisävärinsä. Rehellisesti on todettava heidän kaikkien erinomainen suhtautuminen joukko-osastonsa kiltaan kuin JR 9 kiltaan. Komentajilla on kiireistään huolimatta aina ollut aikaa killoille ja niiden toiminoille. Tukea on aina saatu pyydettäessä ja ilman pyytämistä. Varuskunnan henkilöstön ja killan väen välit ovat aina olleet kohdallaan.

Jokaisen komentajan ajalta löytyisi varmaan jotakin erikseen mainittavaa. Tyydyn tässä nyt kuitenkin vain kolmeen muisteluun. Lauri Ruonansuun antaman vihjeen perusteella voidaan sanoa prikaatin killan ja JR 9 killan yhdistyneen. Antti Lankisen aikana sain olla mukana kun perinnehuoneen esineistö siirrettiin uusiin tiloihin viitoskasarmista kolmoskasarmiin ja Pekka Ripatti oli vaikuttamassa arvovallallaan siihen, että saimme Karjalaisen kulttuurin edistämissätiöltä käyttöömmekö Poteroksi ristimämme kiltahuoneen Kuosikulman alakerrasta.

Korpisoturi-lehden päätoimittajana on ”viran puolesta” aina ollut varuskunnan esikuntapäällikkö. Hyvin ovat kaikki nämä lehden vastuuhenkilöt toimineetkin. Henkilökohtaisesti olen eniten ollut yhteistyössä Eero Riuttalan, Seppo Pesosen, Tomi Nurmisen, Tuomo Juvosen ja Martti Koivulan kanssa.

Omaan puheenjohtajakautteeni sain oivallista oppia edeltäjältäni Simo Jääskeläiseltä. Simo oli persoona, jollaisia harvoin tapaa. Puheenjohtajana hän oli joviaali. Pohjoiskarjalaisena hän tunsikin kaikki ja kaikki tunsivat myös hänet.

Simo oli ammatiltaan opettaja ja hänestä oppilaat pitivät. Maanpuolustustyön lisäksi Simo harrasti myös näyttölemistä ja kuului vuosikymmeniä Jakokosken kanavateatterin kantaviiniin. Näytteleminen varmasti myös edesauttoi hänen toimintaansa puheenjohtajana, joutuihan hän paljon esiintymään ja edustamaan kiltaa lukemattomissa eri tilaisuuksissa. Simosta voidaan vielä mainita hänen läheinen suhtautuminen varusmiehiin ja jotosteluun heidän kanssaan. Inhimillisenä piirteenä voidaan

JR 9 Perinneosasto

mainita, että Simo ei liene ollut paikalla silloin, kun kiire keksittiin. Hän oli aina hieman myöhässä. Tästä oli koulussakin tullut sanonta jonkun myöhästyessä, että "Tais tehdä Jääskeläiset".

Legendaarinen kiltalainen oli myös ylivääpeli Topi Tenhunen. Jämäkällä otteella hän toimi vuosikymmeniä killan taloudenhoitajana. Kun Topi jotakin sanoi, muiden oli viisainta olla samaa mieltä. Killan lähes kaikki kokoukset pidettiin ennen Poteron saamista varuskunnassa. Jos joskus kuitenkin tehtiin poikkeus ja menttiin johonkin anniskeluun, saattoi Topi sanoa: "Nyt on mennyt sen verran hyvin, että kilta tarjoaa konjakit".

Koska kaikkia esimerkillisiä kiltalaisia on lähes mahdoton mainita ja muistaa, tyydyn toteamaan muutamia heistä. Hiljattain edesmennyt Reino Laakkonen lienee ollut "virkavuositään" pitkäaikaisin kiltalainen yhdessä Pauli Reinikaisen kanssa. Renne oli armoitettu seuramies, jutunkertoja parhaasta päästä. Hänen seurassaan ei ollut yksitoikkoista. Hän toimi poismenoonsa asti yhtenä killan edustajista JR 9 perinneosastossa. Reinosta on muistokirjoitus toisaalla tässä lehdessä. Pauli Reinikainen puolestaan on ollut ja on edelleen luotettava puurtaja ja kiltamatkojen järjestäjä. Eipä tarvitse kenenkään mennä Palin tekemisiä paikkailemaan, ne ovat aina loppuun asti vietyjä.

Allekirjoittaneen puheenjohtajakaudella saatiin killalle oma kiltahuone, vietettiin 40-vuotisjuhlat ja naulattiin uusi killan lippu. Sain olla myös mukana JR 9 killan liittämässä omaan kiltaamme perinneosastona. Liittymistä seuranneessa toimissa muodostettiin perinneosastolle

oma hallitus. Allekirjoittanut on alusta alkaen toiminut siinä puheenjohtajana. Muina killan edustajina hallituksessa ovat olleet Eero Hintikka, Reino Laakkonen ja Erkki Lehtinen. Toisen puolen hallituksesta ovat muodostaneet JR 9:n veteraaniveljet.

Kuten totesin Hannu Saharinen oli myös pitkään killan puheenjohtajana ja on toiminnassa mukana edelleenkin. Hannun aikana kilta vietti arvokkaat 50-vuotisjuhlalat, jolloin myös ilmestyi killan 50-vuotishistoriakirja. Hannun vetämänä on todettava erityisesti kiltainfojen ja varusmiesten valokuvauksen järjestäminen.

Mieleen tulee vielä ainakin pari henkilöä, jotka on mainittava. Jari Nousiainen on Toivo Tenhusen tapaan hoitanut killan taloutta jo 25 vuoden ajan. Jari Jurvanen puolestaan on nuoresta iästään huolimatta ollut jo vuosia killan tiedottajana ja on tällä hetkellä myös MPKL:n hallituksen jäsen.

"Vanhaan hyvään aikaan" killallamme oli moniakin alaosastoja, muun muassa Kontiolahdella, Joensuussa, Helsingissä, Lappeenrannassa ja Kuopiossa. Viimeksi mainittua olimme aikanaan perustamassa yhdessä silloisen esikuntapäällikön everstiluutnantti Seppo Pesosen kanssa. Hyvin toiminta Savossa lähtikin käyntiin, mutta laimeni sitten vuosien myötä ja on nyttemmin kokonaan loppunut. Helsingissä kiltaveli Osmo Eskola teki kauan pyyteetöntä työtä killan alaosaston ja JR 9 veteraanien vetäjänä. Tänä vuonna toiminta sitten osallistujien puutteen takia on kokonaan lopetettu. Lappeenrannan alaosastoa vetää edelleen Olli Naukkarinen, mutta sielläkin on mukana olevat vähentyneet ja toiminta

taphtuu muutaman vanhan aktiivijäsenen voimin.

Kaiken kaikkiaan toiminta kiltamme eri tehtävissä on ollut rikasta ja antoisaa aikaa. Vapaaehtoinen maanpuolustus työ on aina ollut sydäntä lähellä ja tähän kiltamme on antanut hyvät mahdollisuudet. Varuskunnasta olemme pakotettuja luopumaan. Jäljelle jää kuitenkin kauniit muistot, monet mukavat kokemukset ja paljon hyviä ystäviä. Lämmin kiitos kaikille erinomaisesta yhteistyöstä. Prikaatin väelle ja ennen muuta eversti Jari Kytölälle voimia loppurynnistykseen. Jonkun se vain on tehtävä ja ymmärtääkseni komentajan joukkoineen on onnistunut hyvin, siitäkin huolimatta, että alasajo ei ole työtä parhaimmasta päästä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin killan toiminta tulee Prikaatin lakkauttamisesta huolimatta jatkumaan. Toiminnan luonne tulee tietenkin muuttumaan, nimen toivoin jossakin muodossa säilyvän. Uskon, että yhteistyö muiden maanpuolustusjärjestöjen ja myös aluetoimiston kanssa tulee lisääntymään. Puheenjohtaja Antti Toivola on kovan haasteen edessä, mutta miehen tuntien hän killan vetäjänä tulee tässä tehtävässä onnistumaan. Tukea ja yhteistyötä kuitenkin tarvitaan ja sitä on myös saatavilla.

Saumattomasta yhteistyöstä eri tahoja veljellisesti kiittäen.

Jorma Mikkonen
Pohjois-Karjalan Kilta
Kunniapuheenjohtaja
JR 9 perinneosasto
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

VIESTIÄ JR 9:N VETERAANEILLE

Näin siinä nyt sitten on käynyt. Kunnian-arvoisa joukko-osastomme lakkaute-taan tämän vuoden loppuun mennessä. Tälle ikävälle asialle ei ole voitu mitään, vaikka suuret joukot ovat olleet prikaa-timme säilyttämisen kannalla ja monet vaikutusvaltaiset henkilöt ovat panneet itsensä likoon joukko-osaston pelasta-misen puolesta. Tähän on siis totuttava, vaikka kipeältä tuntuukin.

Joukko-osaston myötä menee myös mainio lehtemme Korpisoturi, tämän numeron ollessa viimeinen. Lehti on sisältönsä puolesta ollut erittäin luettava ja se on toiminut lisäksi myös perinne-osastomme tiedotuskanavana. Tietoa veteraaneillemme tulee jatkossakin tulemaan, näillä näkymin toisen maan-puolustuslehden kautta. Siitä tulee sitten aikanaan tarkempaa tietoa.

Tässä lehdessä on toisaalla tarkempaa perinneosastoa tietoa. Todettakoon kuntoutuksesta sen verran, että tämän vuoden laituskuntoutus suoritetaan Ilomantsin Pääskynpesässä. Paikat

syksyn kuntoutukseen ovat nyt kaikki varattu. Avokuntoutusta on edelleenkin saatavissa omasta kunnosta riippuen joko hoitopaikassa tai hoitaja kotiin kut-suttuna. Parhaiten näistä saa tietoa otta-malla yhteyttä perinneosaston sihteeriin Erkki Lehtiseen.

Tämän vuoden yhdessä prikaatin killan järjestämä maanpuolustusjuhla pidetään Ilomantsissa perjantaina, 27. päivänä syyskuuta. Kaikki veteraanit läheisineen ovat juhlaan lämpimästi tervetulleita.

Kuten tiedetään on Kontiorannan va-ruskunta-alueella kasarmikentällä Jal-kaväkirykmentti 9:n muistomerkki. Sen on aikanaan JR9:n Killalle lahjoittanut kauppaneuvos Väinö H Broman. Koska lakkautettavan varuskunnan tulevasta kohtalosta ei ole tietoa, on muistomerkki päätetty siirtää Joensuuhun. Siirtohan-keella on sekä kannattajia että vastus-tajia. Siirtoa puolustaa monta seikkaa. Tulevalla paikallaan lähellä Joensuun sankarihautausmaata se on niin vete-raanien kuin muidenkin kävijöiden hel-

posti katsottavissa ja kunnianosoitukset muistomerkillä ovat varuskuntapaikkaa helpommin toteutettavissa. Neuvotteluja kaupungin edustajien kanssa on käyty erittäin myönteisessä hengessä.

Perinneosaston toimintaa tullaan jatka-maan entiseen tapaan veteraaniemme toiveet ja kunto huomioiden. Joen-suussa aamukahvitilaisuudet jatkuvat kesän jälkeen jälleen syyskuusta alkaen joka kuukauden toisena maanantaina. Järjestämispaikka on kiltahuone Potero. Pyrimme saamaan jokaiselle aamukah-ville mielenkiintoista kuultavaa ja aina-han on mukavaa tavata tuttuja ja vaihtaa kuulumisia.

Toivotan kaikille veteraaneillemme ja läheisillenne terveyttä ja jaksamista. Toiminta jatkuu niin pitkään osallistujia kuntoutuksiin ja muihinkin tilaisuuksiin vain on. Mennään vaikka yksi vuosi ker-rallaan ja tarkistetaan välillä tilannetta.

Ystävällisin terveisin Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

Palvelemme ma-pe 8-17 ja la 9-13

JOENSUU

Kuurnankatu 14 • 80100 Joensuu
puh. 0400 287 287 • fax (013) 6100 660

www.jdh.fi

Palvelemme ma-pe 8-17 ja la 10-13

KITEE

Kiteentie 26 • 82500 Kitee
puh. 0400 287 872 • fax (013) 411 070

JR 9 Perinneosasto

EVERSTILUUTNANTTI REINO JUHANI LAAKKONEN - IN MEMORIAM

Viime helmikuussa saimme suruviestin. Pitkäaikainen Pohjois-Karjalan prikaatin killan aktiivitoimija menehtyi 19.2.2013 lyhyen, mutta vaikean sairauden murtaamana. Hän oli syntynyt 31.5.1940 Joensuussa.

Reino, ystävien kesken Renne, suoritti varusmiespalveluksensa Karjalan jääkäripataljoonassa vuonna 1962. Isänsä jälkiä seuraten hän hakeutui upseerin uralle käyden Kadettikoulun vuosina 1964-67. Kapteenikurssin hän suoritti vuonna 1973 ja esiupeeerikurssin vuonna 1980. Alueellisen maanpuolustuskurssin hän kävi vuonna 1973 ja jatkokurssin vuonna 1990.

Reino palveli suurimman osan upseerurastaan Kontiorannan varuskunnassa. Hän toimi Karjalan jääkäripataljoonassa muun muassa opetusupseerina, komentotoimiston päällikkönä, koulutus- ja järjestelytoimiston päällikkönä ja kompanian päällikkönä.

Kontiorannasta Reino siirtyi vuonna 1983 Joensuun Sotilaspiiriin esikuntaan toimien ensin toimistoupseerina ja sit-

ten toimistopäällikkönä. Kun sotilaspiiri muuttui Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikunnaksi, hän toimi osastopäällikkönä vuoteen 1994, jolloin siirtyi eläkkeelle. Majuriksi hänet ylennettiin vuonna 1985 ja everstilutnantiksi vuonna 1996. Sotilaallisista ansioistaan hänelle myönnettiin muun muassa Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki, Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkki ja Sotilasansiomitali.

Jo palvelusvuosiensa aikana Reino liittyi silloiseen Karjalan jääkäripataljoonan Kiltaan toimien pitkään vastuutehtävissä hallituksessa, muun muassa varapuheenjohtajana. Toiminta jatkui keskeytyksettä Pohjois-Karjalan prikaatin Killassa. Reino oli pisimpään toiminnassa ollut kiltamme jäsen. Kiltatyöstään hänelle myönnettiin Kilta-ansiomerkki ja Pohjois-Karjalan prikaatin killan ansioristi.

Reinon sydäntä lähellä oli myös toimimisen sotiemme veteraanien hyväksi. Hän kuului Jalkaväkirykmentti 9 perinneosaston hallitukseen aina kuolemaansa asti.

Reino oli aktiivinen Leijona ja kuului LC-Joensuu klubiin vuodesta 1987 lähtien. Myös täällä näkyi hänen aktiivisuutensa

Reino Laakkonen siunattiin sotilaallisina menoin Kontiolahden kirkossa 23.3.2013 laajan sukulais- ja ystäväjoukon saattamana.

ja osaamisensa. Hän toimi klubin presidenttinä kahteenkin otteeseen. Hän koulutti uusia klubivirkailijoita ja osallistui kaikkiin klubin aktiviteetteihin. Ansioistaan hänelle myönnettiin muiden muassa arvostettu Melvin-Jones fellow.

Reino oli innokas palokunta-aatteen, pelastustoimen ja väestönsuojelun kannattaja ja aktiivitoimija. Hänet tunnettiin ennen muuta nuorten kouluttajana ja palokuntaleirien leiripäällikkönä. Lehmon VPK:ssa hän oli myös pitkään palopäällikkönä ja hallituksen puheenjohtajana. Hänelle myönnettiin lukuisia paloalan ansiomerkkejä ja tunnusteita. Erityisesti on mainittava Suomen pelastusalan keskusjärjestön erityisansioristi poikkeuksellisen ansiokkaasta toiminnasta.

Ystävänä Renne oli parasta A-luokkaa. Hän oli hauska seuramies. Hänen huumorintajunsa ja juttuvarastonsa olivat suorastaan legendaa. Hän toimi lukuisilla sotahistoriallisilla retkillä asiantuntijana ja matkanjohtajana.

Reino oli erinomainen puoliso ja hyvä isä. Hän ja Sisko ehtivät olla naimisissa 48 vuotta. Rennellä oli laaja ystäväpiiri. Ystävinä oli paljon työtovereita, kiltalaisia, leijonia, palokuntalaisia ja niin edelleen. Häneen luotettiin ja hän oli luottamuksen arvoinen. Rennin rauhallisuus oli tarttuvaa ja hänen seurassaan oli hyvä olla. Hänen poismenonsa jätti rehdin suomalaisen miehen aukon.

Reinoa jäivät kaipaamaan puoliso Sisko, kaksi tyttärtä perheineen, sisar perheineen sekä laaja ystävä- ja veljespiiri.

Teksti: Jorma Mikkonen

JR 9 Perinneosasto

TAPAHTUMIA SYKSYLLÄ 2012- KESÄLLÄ 2013

Syyskuun aamukahvilaisuuteen saimme tietoa everstiluutnantti Martti Koivulalta informaatiota omasta prikaatista.

Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö eversti Jouni Mattila vieraili lokakuun aamukahvilaisuudessa.

Marraskuussa kiltaveli Veijo Saloheimo kertoi "Operaatio Karman" tapahtumista Tohmajärvellä kesällä 1941.

Joulukuussa vierailtiin Pääskynpesässä Ilomantsissa. Tutustuimme kuntoutustoimintaan.

Päivän päätteeksi nautimme yhteisen jouluaterian ja saimme kuulla koululaisryhmän musiikkia.

JR 9 Perinneosasto

Tammikuun vieraamme oli komisario Kimmo Wetterstrand. Hän tutustutti kuulijat poliisin työhön ja toimintaan Pohjois-Karjalassa.

Helmikuussa, 112-päivänä, pelastuspäällikkö Esko Hätinen esitelmöi pelastustoimeen liittyvistä asioista.

Maalikuussa olimme prikaatin vieraina. Prikaatin komentaja eversti Jari Kytölä kertoi joukko-osastonsa tilanteesta. Vierailuun liittyen suoritettiin kunnianosoitus seppeleen laskuineen JR9 -muistomerkillä.

JR 9 Perinneosasto

Musiikkimajuri Petri Junna oli huhtikuun vieraamme. Hän esitteli Karjalan Sotilassoittokunnan historian.

Toukokuussa meidät saatteli kesään pastori Matti Innanen.

JR9 perinneosaston hallituksen jäsenet olivat kutsuvieraina "Rajalla-näyttelyn" avajaisissa Suomen Kivikeskuksessa Juuassa. Kuvassa ovat mm. Eero Makkonen, Olavi Lösönen, Jorma Mikkonen, Veikko Määttänen ja Reino Kurvinen.

JR 9 Perinneosasto

AAMUKAHVITILAISUUDET JA TAPAHTUMAT

Ma	09.09.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla, vieraana dosentti Pasi Tuunainen
Ma	23.-28.09.	Kuntoutus Pääskynpesässä
Pe	27.09.	Maanpuolustusjuhla Ilomantsissa
Su	13.10.	Muistojen musiikkia -konsertti klo 14.00 Carelia salissa
Ma	14.10.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla, tarinoijana Erkki Lehtinen
Ma	11.11.	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla, vieraana sotilaskotisar Inkeri Laukkanen
Ma	09.12.	Jouluinen aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla
Ma	13.01.2014	Aamukahvitilaisuus ja vuosikokous kiltahuone Poterolla, vieraana sairaalapastori Kati Häkkinen
Ma	10.02.2014	Aamukahvitilaisuus kiltahuone Poterolla, vieraana Liisa Leinonen

KUNTOUTUKSET 2014

Laitoskuntoutuksesta ilmoitetaan tarkemmin killan seuraavassa jäsentiedotteessa. Avokuntoutusta järjestetään edelleen omalla paikkakunnalla (tarvittaessa kotikäyntejä) syksy 2013 - kevät 2014 välisenä aikana. Kuntoutus sisältää viisi hoitokertaa henkilöä kohti ja hoitomuotoja ovat liiketerapia, hieronta ja jalkahoito. Ilmoittautumiset ja tiedustelut mahdollisimman pian sihteerille puh. 040 742 8623 tai puheenjohtajalle puh. 041 449 2881.

VUOSIKOKOUSKUTSU

JR 9 perinneosaston vuosikokous pidetään kiltahuone Poterolla aamukahvitilaisuuden jälkeen maanantaina 13.1.2014 klo 11.30.

Tervetuloa!

Perinneosaston yhteystiedot

Mikkonen Jorma (puheenjohtaja)	Sumikontie 3, 80910 Kulho, 041 449 2881
Saloheimo Veijo (varapuheenjohtaja)	Torikatu 14 A 18, 80100 Joensuu, 040 568 0589
Lehtinen Erkki (sihteerit)	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti, 040 742 8623

Osoitteen muutokset ja ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään tekemään sihteerille.

KAHNIJA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

*Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry*

80790 Kontioranta, puh. 0299 432 862

JR 9 Perinneosasto

VUONNA 2013 MERKKIPÄIVIÄ VIETTÄVÄT VETERAANIT

99 vuotta			Pekuri Esko	16.03.	Kuortane	Lind Erkki	25.05.	Heinävesi
Savolainen Veikko	14.05.	Nilsjä	Ryhänen Martti	19.06.	Sonkajärvi	Martikainen Tatu	18.03.	Heinävesi
			Ryynänen Bruno	25.11.	Helsinki	Martiskainen		
			Tuomala Veikko	03.12.	Kouvola	Johannes	02.04.	Pyhäselkä
98 vuotta						Martiskainen Pekka	09.02.	Ilomantsi
Pylkkänen Otto	15.01.	Lappeenranta				Miettinen Paavo	24.08.	Juankoski
Netsäinen Nasti	21.04.	Kemi	90 vuotta			Mikkanen Kauko	12.09.	Kaavi
			Eronen Teuvo	13.08.	Tohmajärvi	Mustonen Auvo	20.03.	Liperi
97 vuotta			Fomin Eugen	11.09.	Hämeenlinna	Määttä Olavi	17.11.	Helsinki
Kinnunen Pauli	27.11.	Pudasjärvi	Hokkanen Leo	16.07.	Kuopio	Paakkinen Olavi	12.10.	Hollola
Pylkkönen Reino	08.12.	Tervo	Holopainen Erkki	03.07.	Kuopio	Pitkonen Reino	26.03.	Rääkkylä
			Jauhainen Eino	07.07.	Rovaniemi	Raninen Väinö	05.06.	Kuopio
96 vuotta			Karvinen Pentti	05.05.	Joensuu	Rautiainen Kalle	16.02.	Nilsjä
Huhtanen Reino	08.06.	Imatra	Kasurinen Eino	28.07.	Siilinjärvi	Räsänen Ilmari	13.09.	Heinävesi
Laine Auvo	21.06.	Joensuu	Kettunen Antti	06.11.	Rääkkylä	Salonen Aarne	10.01.	Pori
			Kudjoi Aleksanteri	26.10.	Lapua	Savolainen Vilho	17.03.	Siilinjärvi
95 vuotta			Kuikka Toivo	30.06.	Voikkaa	Tahvanainen Onni	04.07.	Kontiolahti
Jaakola Urho	23.07.	Nivala	Kärkkäinen Yrjö	26.05.	Ilomantsi	Varis Erkki	09.07.	Liperi
Kakkinen Edvard	05.03.	Rääkkylä	Könönen Erkki	11.08.	Tohmajärvi	Voutilainen Aulis	26.09.	Joensuu
Kakkinen Eero	23.08.	Rääkkylä	Laakso Pentti	19.05.	Kouvola	Voutilainen Veikko	23.02.	Heinävesi
Leskinen Veikko	30.03.	Keitele	Laatikainen Antti	08.12.	Ilomantsi			
Melto Toivo	07.10.	Helsinki	Laitinen Aarne	23.11.	Helsinki			
Määttänen Veikko	25.10.	Ilomantsi	Laitinen Olavi	10.10.	Leppävirta			

VIIMEISEEN ILTAHUUTOON KUTSUTUT VETERAANIT

Airaksinen Alpo	Joensuu	Nissinen Erkki	Leppävirta
Antikainen Erkki	Kuopio	Nousiainen Toivo	Salo
Eronen Kauko	Joensuu	Ojala Mauno	Tohmajärvi
Grönfors Väinö	Espoo	Parviainen Erkki	Joensuu
Karvinen Eino	Heinävesi	Ratilainen Helge	Joensuu
Kauhanen Viljo	Pyhäselkä	Reijonen Väinö	Outokumpu
Kirvelä Antero	Salo	Roivas Eino	Joensuu
Koistinen Kauko	Vehmersalmi	Ryynänen Toivo	Kontiolahti
Kuittinen Heimo	Juuka	Turunen Heikki	Ilomantsi
Kuivalainen Väinö	Joensuu	Turunen Väinö	Ilomantsi
Lipponen Väinö	Joensuu	Tuure Eero	Ämmänsaari
Martikainen Erkki	Joensuu	Väänänen Ilmari	Tohmajärvi
Muhonen Niilo	Savonranta		

A tall, dark, pointed monument stands in a forest. To its right, a Finnish flag flies on a pole. The monument has a small plaque at its base. The background is filled with tall trees under a clear blue sky.

Kiitos!

Pohjois-Karjalan prikaati

KOLLA KESTI